

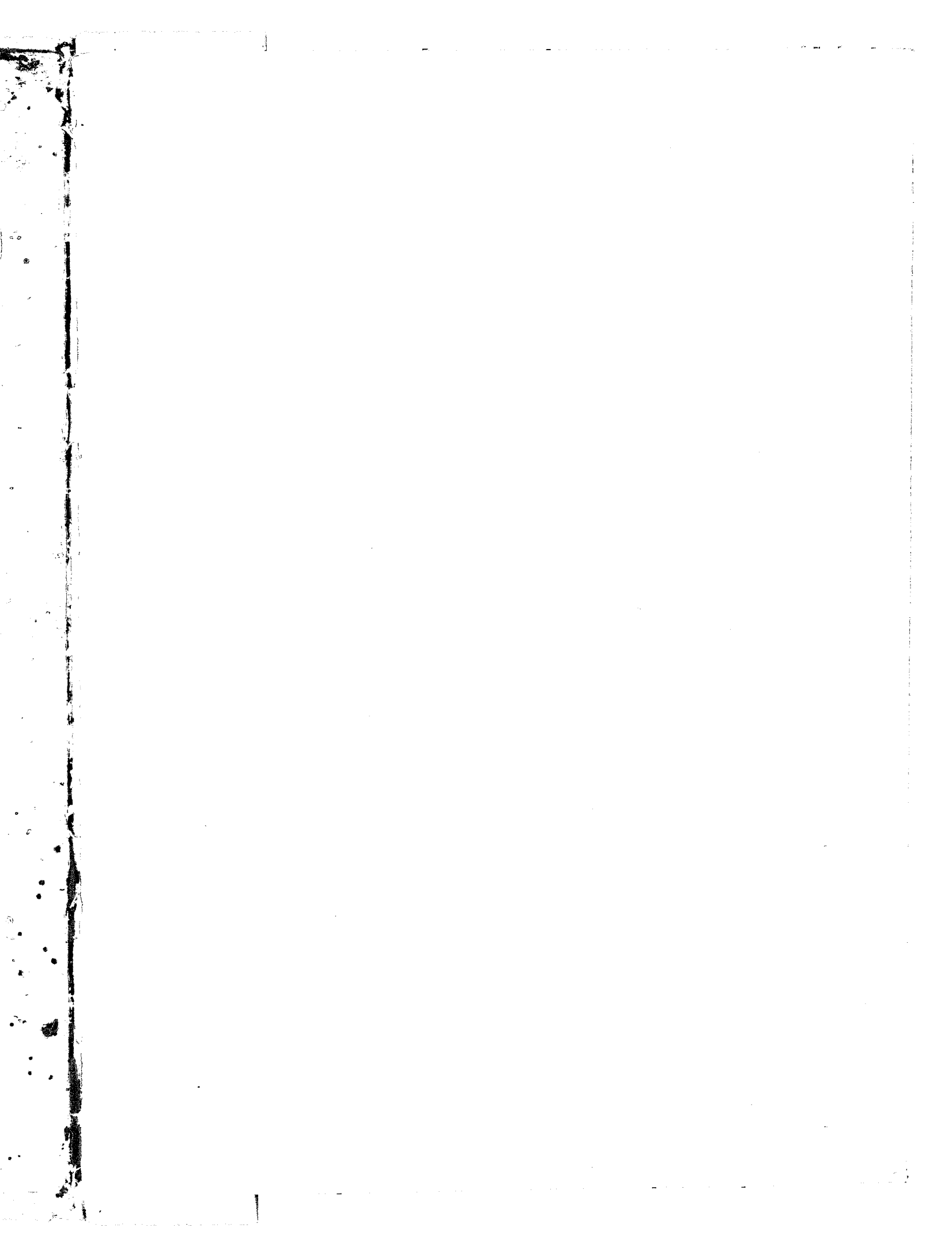
Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2072



אדרא זוטא

גילוי לאדרא דהאזינא להרב זצוקל



דע
 כי כל דבר שקנא לשמה מתברר אינו יכול לקבל שפע של משכנה התחנות שלג "הזרין אינו יכול לקבל משכנה רבנות שלג" וכן חכמה וכונה מן אלא כמעט שבאזי כונה ורבנותה היא אינו יכול לקבל האדרא דהאזי משכנה התחנות דאיתא ולכן שער דדיקנא אהיה ליה במזלא דקינא חמד עשאה ולבפרה קדיש דזאז איהא קרפי שער קראש והזקן ובנוקבא לכאן גא שערות הראש "ועל פי שינא קיינו משנא כבזאז אצטרך לקרפי שערות ראש וזרין של ראש לכת אחיזה ועקום הקלפות למעה ודיקנא ליה אחיזה לדיש למעה כי הוא רמיש אבל נוקבא צריכה לשערות קראש לכת אחיזה לקלפות שקם למעה מענה אבל לדיש אינה צריכה לשערות כי היא עצמה דיש ונפתחא קראש ואחיזה ולא בשערות קא " ואז נשי דשערות הראש על העורף באחוריים לבנות ולבנות אפי הקלפות שבערף ושכחוריים דאזא ובהפך בזאז ועדין אנו צריכים למודע מפינה שערות דרישא דזאז שתודות ודנוקבא אדומות עד ישרה ק" עור דע כי קומתה קמלבות קלפה כי ראשית מתחיל לענמה התורה מאחורין וראש דיקו הנשיקין למ קבל לעק עד עלמה מלמעלה דנדי ואזיקין פנים כפטי וקובל להפך ולעק

האי

עתיקא מישי ונשי וכז עד קלפי ראשין אהיה ליה דא לזג מן דא ודא לעלא מן דא כישא מדא חכמה קתימאה דאחרימא ונא משתמא ותכמה דא קתימאה דישא דכל השא לשאר חכמות דישא שאלה עתיקא קדישא קתימא דכל קתימא דישא דכל דישא דלמו דישא ולא אהיה עמה

אדרא זוטא

דהני ברישא לא דלא אקריבך לא בתחמך ולא בצבולתו ונשך לא
 אקריבך צדק לך א מקומך וקמתך כאל נשוכ וכיך עתיקא קדישא
 אקריבך אין דביה תליא אין דכל אינון שערי וכל אינון עיני
ביאור קדושים דע כ עתיקא קדישא הוא שם כולל
 לכל קהלת דישן כדא ערינגן ואי קיימא מאן עתיק
 קדישא וכו' ועוד שטנו קאי עתיקא קדישא אשקבת בתעתיק
 וכלילן בחד דישא וקנא רישא עילא לעילא וכטן דעתיקא
 קדישא אקדשים בתלת כל שאר בוכטן דנהדין כלילן בתלת
 כל עתיקא קדישא אקדשים בתלת כלילא דעתיקא בתלת הוא
 בתרא עילא דכל עילאין רישא דכל דישן וקנא דהני לעילא
 מן לא דלא אקרידע כן כל שאר בוכטן סתיעין בתלת " עוד
 עתיקא קדישא אקדשים ואתתם בחד וקנא וכולא קנא דחד
 דכל שאר בוכטן עתיקא דישן עתיקא בחד ואינון קדא וכו' וכולא
 קנא " קנא מבואר דעתיקא הוא שם כולל לתלת דישן קשלוני
 ופאר ידע לפי שם בפני הנה יקנא חכמה עילא עתיקא
 סתיעין על שם מנחם סתיעין ולכתיבא עילא " עק סתיעין
 סתיעין דכל סתיעין א"ז עתיקא סבת דסבין ולראש קשלוני יק
 יקרא רישא דלא אקרידע וקריבא עילא ומנחם סתיעין דכל
 כוללו בוכטן אשקבתו בתלת חבד חבד נהי " ולפי שדעת כולו
 מחכמה ובינה " וק"ו מחד וכו' " ויסודי מכולם ונמלאו שנים
 שנים לבד לבן אמר שהם עתיקא קדישא אקדשים בתלת " ואנע
 דאשקבת בתלת מעל כללא דעתיק בתלת הוא דהוא השא דכל
 אקרידע כליל קריהו וכתב אקריבא עילא מנחם סתיעין כ
 רישא תליהא דהוא מנחם סתיעין אינון לא תיקוט עתיקא ד
 קדישא אבל כללא דעתיקא בתלת קנא לחוד "

תקוני דעק אקריבך בצקונא חד כללא דכל תיקונן וקנא
 חכמה עילא סתיעין כללא דכל שאר וכו' אין
 אקריבך עין עילא סתיעין דכל סתיעין וקנא מנחם דעק וקנא
 מנחם אקריבך לכל עיני אקריבך לעדן אומרא ומקאי
 אקריבך

אדרא זוטא

אקפליג וקוא רישא סתימא דכטשא דעתיקא דלא אפידע פשיע
חד עונשא דקוא לאנהדא פשיע קאי מוחא ואקפליג ואקפליג
ככמה נהורין ואטיק וארשים דא כהאי מוחא וארשים ביה חד
נהורא דאיקרי דאן והאי דאן אקפשא לכהא דדיקנא עד קהוא
אחד דעתימא דדיקנא ואיקרי חמד שלמה וכהאי דאן כד
אקפליג משתכלין מארי דדיא ואקפליג

הכוונה

דכדין ריעין עכא תיקונא כלא אכד
בכל תמא קוא דאיהא תיקונא וקוא כלל
דכל תיקונא בין תיקונא דלעילא בין תיקונא דדיקנא וקוא כלל
כל הנאכלים מעטו ולמעה ואז נקרא עדן שלמה סתימא דכל
סתימא לפי שיש שנים אחדים שם אזא ואקרון עדן כדק
לקמן התי עדן אקפשא מעדן שלמה ועדין שפלא חכמה ובינה
וזהו היות שם שנים ולפיכך קארי לה סתימא דכל סתימא
וקוא דעתיקא קהשא וקוא תיקונא עי מוחא וקוא תמא תיקונא
כי בנא יצק שם מוח ולא נלל ולמא מוחא אקפשא לבל עיב
עי שעדוקין כ שערי מעייהו כנד חכמה למוח דזא נשערי
דיקנא לאזא עי מעלא נעלא שמכל צדדין למנו ולמחדין נהפעע
ומעא אקפשא לעדן אחרא דהיינו חכמה דאיתקרי שירובא
לאפקא נהורין לרישא דזא

אמרינן

התם ובג עי קרי אין לביה תליא אין דכל
אינון שערי וכל אינון ישי מעמחא סתימא
תלין וכולקו יקב בשוקולא ולא אפתזי קדלא " עב מהפושן תלי
זמנין ד"ד וקוא עתיקא כלל לון ושלמי לון על כולא "

הכוונה

דעך דקכא כהקוא רישא שלמה רישא דלמו
רישא ולא ידע ולא אפידע מעה דהוי צרישא
דז כדקתב קתם ולא הוי עתיקא סתימא דכל סתימא דהקוא
היינו כתיבא עילאה רישא שלמה ולא היינו חכמה עילאה
סתימא דאקרי עדן שלמה סתימא דכל סתימא "

אחד

אדרא זוטא

אחר

דערוכא אשקפת דאקנהיר מענשא קנא נהירי
 דאפעתא דאקפמע ללכ שוב ונפאא מענשא
 פתימא נעקירו דביה נהיר בדכשיפא דא קנא נשירופא
 דאקנא קני ואקעביל לתת דישיין ורישא חד כולל לין " נאין ד
 מקפמען לזא זמאין נהרין כולא אקבלא דקאי חכמתא נשיל
 ברישא דזא ואקעביל חד מנחא אחרא נשקט אקריש ונר
 בכל זמא ואשק כל אינון נמישן הקד ונהר ינא משדן להקנות
 את קנא וכז אקבלא קאי חכמתא נשיל ברישא דזא ואקעביל
 מנחא אחרא " קנא אחרא קנא נהיר דאקמשכא מענה גין
 קבי מעיבן אקבלא נשקת כדן כד רישא דשקא דביה דכתי
 בעתה קנא נשק נשיל ברישא דזא ואקעביל מענשא
 נשקט אקמשך נשיל לין כדן נפא נשילין כל אדרין ואכסדרין
 קקד נשקט חדרים ימלאו נאין נהרין מעקירו דקנא מענשא
 עילא קנא נהיר במנחא נשק נפלא דא כדא תליין ואקמש
 דא כדא נדא כדא עד דאשקמודע דכולא חד נפלא קנא נשקא
 ולא אקפמע מענה כלום גין תלת נהרין נהרין לתת אדרין
 דאקרון אבהן נאין אבהן נהרין לבנן וכלא נהיר מאתר חד עב

ביאור

הדבחה דמנחא פתימא אהרי שירופא דשקא
 שמש קני תלת נהרין ונאין כדתי ישי
 אכל לא אהירי למדי משום דלא אשקבת ולא קני שירופא נשקא
 שאין שם נילג לבאצמם ולא פוח קנינו דקיינו חכמה נשלבוב לפי
 שאותה חכמה נעלמה משט כלת ותישא שקיא בינה לא אקבל
 נשילין כה פס מלבוב איתא השיטא ותיכך אין עדן זה נקרא אבה
 לפי שקנא מנחא ולא נשקא דהא קנא דאקנא פתיש ליה ואתה
 קנא אכל עדן זה קשט יש על קעביל נשקטיל להקבלות לנא אכל
 ונקרא אתה והוא אכל כי אתה אכינו וכן שירופא נשקא כסוד
 ינל נאין דלת כלית קנא כנודע " נשק נשקא עדן אקקרי שירופא
 בעתה קנא ולא אהירי ולא קני שירופא נשקא נשקא קני שירופא
 נשקא לא אהירי אבה כדן דאקפמייא ולא אקבלא נשקא קנא "

עוד

אדרא זוטא

עוד

עם דל רפע עב קאי עתיקא פטימא לכל סתימין " עד
 אעמרה דכבי מחמא בלשונ " קכוונה דעך ספטימא דל
 ספטימין קיינו כתיבא עילתה לעילא כדקתין לא אהרבי באורייתא כלל
 כדלמלך באדרא רבא דלא אהרפער מן אורייתא ק" מן אהר חד דלא
 אשתכח דאפילג א"וא לא מרנהרי מטה גא ע"י מוחא ומחא נכח
 דאיהו רישא על כל רישין עילתין דהיינו כתיבא עילתה לעילא לא ארפי
 בר רישא תדא כלל נופא לקיימא כלל כי אי איתפר לקנהיג קשול
 על ידו כי קנא דחוק ממשנו תכלית קהיחוק ואין (לאכלס ולבראס יתס
 ודברות עמשו עיקרון על ידו אחרי אשר קנא רישא עילתה על כד
 עילתין כי דס קשורש לבר כדי להחיות כי זולתו אין להם תיובת ולמקן
 לקיימא כלל להיחוס נכרשים בו אבל הנקבה העולם וברייתו ע"י א"וא
 נ"וא כהקשלותו בהם כי כאשר נהגשג קמדרנות מדברא אחר
 מדברא נדעבו יחב ונתיתק האור העליון באופן שנברא נולד ונעשה
 קשול מה שלא היה אפשר להעשות בו ע"י ע"י דע דנפא דעתיקא
 נעשה נעשה לא"וא קהיינו נה"כ"ו דקאמע לא אילכר ולא אמע לא קנהי
 והראש העליון לא היה אפשר להחליב מהם כי נכוח מהם מאד קהיינו
 דקאמע והאי עמיד ופתיס נכיו מבוטא והשתא נתיבא מאי דאמריבן
 לעילא דקאי מעילא קל צזיהולא עד עיבורא והא לכא נפא לא ודאי
 כדאמריבן " תיקוני דעתיקא דאיתתקן דהיינו מוחא קתימא דקלה
 דאיתפר בהקדוא מוחא בתכונה וכדעב דכלהו כללן ביה
 (איתתקן מעותא וקדומא דאמרכך כנ"י ונפיק חסד עילתה צבר
 קט קל"י וקארי ליה אהרפער במעמא ובמעמא ובא"וא איתתקן ולמכלל
 כולל כמנחא סתימא ב"ץ א"וא נכללס במוחא " ולפי שבראיה קד
 זר דקא מוחא סתימא שכת ופתיס יהב מעמא דכ איתתקן
 חורדא דא דמוחא סתימא צנ"י דא דחסד עילתה בעג מה דכע
 כהאי מוחא ואיתתקיר מוחא אחרא והאי נקורא קל מעמא ונעמא
 כלם כללס במוחא כי כאשר נתקן קשול חסד וקדומא דאמריבן
 נפיק חסד עילתה כדקאמריבן וכד נפיק חסד עילתה בעג מה דכע
 קמוחא ואיתתקיר מוחא אחרא ע"י חסד עילתה דהיינו מוחא קרי קל

אחד

אדרא זוטא

אחד עתקון העות הוא כבי שיא חסד שלאה דקיינו מעולא ומעוקולא
חסד שלאה נהיר מעולא אחרא כי בעש מה דבעש בעולא " ונראה
שלשון זה משך למעלה למעלה קדש איה אהבול כולא בעולא סתילע
לא שקרי בעתקון חורא לא דעתיקא בעהירו לא דחסד שלאה בעש
מה דבעש בהאי מעולא נאהדי חסד שלאה קהוא דבעולא וקליא
נהורא לא מעולא יקרא " קעשן דמעולא אחרא דאחפיש שלח
אחפיש נהיר מעולא יקרא מעהקוא נהורא דתל כיה דתית כיה
מעולא סתילע חסד שלאה " מעולא דכולא כולא בעולא סתילע
אחד עתקון ינא האור לא עמשך לחסד ומחסד שלאה למעולא
ומעולא למעולא אחרא ומקורו קוא מעולא סתילע וקראשון שקרי
אחפישו תלת רישין שלשין דקיינו אוא וחד דכולא דקיינו דעב
וקנפון דקיינו מעולא נכח מעולא כח כח (בעולא תלין דמעולא
אחפישו וכו' רבלין וקיינו תלת רישין יקרא דדיקוא שקולא מעולא
סתילע עמשך מן העתיקא בעשני נלך דתלין עש מיכורא
ומתלי באולא ואינון אוא מתקנן כעולא עתיקא בתלת רישין
קב נש כולא בתלת רישין נכח מעולא ון אחפישו תלין כולא
לא כיה אבא ככרא שלאה כיה בעולא מעולא בהקוא דלא אה
אחפישו נש בתלת רישין תלין מתקין סעדין כנך אוא וחד דכולא
לון כנך מעולא ומשם מאן דאחפישו עבולא דוכתא דוא
למעלה ומקבל מקום נכח לאו קב משום קב כמה דעך התק
למעלה מקום ומשפיע להם וקיינו דהאיש מאן עך דהוק לעמעע מן
דמעולא עתיקא איקרי וקון תלת רישין כח ומעולא ומעולא דמקבל
מקוויקו וקרי כשאר מקרישין דעולא אכל העולא דעולא מעולא
ככלל דהשין אינשי מאן עתיקא קהוא דאמר דאית עך ד רישין
ומשום מענה דלעילא איה ולא אחפישו נכח כולא ותלין רישין כיה
כילין נכח כולא אחרא קב אחתקן עקבולע שטקס קוא וכו' מקום
וקם מקבליש מעולא ולא קוא מעולא כעולא קרישעס - (קהוא
דקיינו רישא דלא אחפישו לא במשנה שומנה סתירא כח עתק
ולאן ככלל אעפ"י שלא ימנה כיה אימשר שימנה ככלל כי נכח

קוא

אדרא זומא

הוא כפופה בגלל פני שלמה להימנות בכל הנאמרים ולפיכך אמר
ולאנו כבלגא ולא בתושבין דקיינו כשתשבה לא ברעוהא כלבא והוא
דאין יותי מעתשבה

תא דזי

בשעתא דע"ה פתימא דכל פתישין בעא לאפוקי
אתקין כלא כעין דרבי ונוקבא בארץ דאכלג
דבר ונוקבא לא אתקיימו בקיומא אחרא לא ברבי ונוקבא והר"י
חכמתא כלגא דכלא דבר עפקא איתגורא מעתיקא לא אכפטיה
לא מן דבר ונוקבא קאי חכמתא אהפשיע ואשתכח דרבי ונוקבא
הוא חכמה אב פנה אם חכמה ופנה פתד מעתיקא לא אתקיל דבר
ונוקבא ופנייהו כלא איתקיים בדבר ונוקבא לאכלג קאי לא
מעתיקיישין ע"ה " ופירוש דמשלח דע"ה ב' השין ביה דישא תדא חסיד
פתימא לא מעתשבה פני דאיכא איתיהי וקאי מעתשבה לא עתיל
וקאי איתקיי פתימא " דישא קיימא לעיל ע"ה הוא כפופא עילאה
דישא תליתאה דישא לעיל השא ולא ידע ולא איתידע מאי דרבי
בהאי דישא דלא איתכח לא בחכמה ולא כפופה וקנא א"ת איתקיי
אכל פתימא דישא דישא ע"ה פתימא דכל פתישין איתקין בחכמה
פתימא דרבי כעין דבר ונוקבא דקאי חכמתא פתימא
מעתיקין ד' ז' ו' ואינון י"ב הויה עשה זכרים ועשרה
עבודת ואינון שנים קפולות ועלבות וקיינו דאמר ר' נתנאל פ
קנא ומעתיקין ע"ה ומעתיקה דמתמן אשתכחו שית קיימין
דדכורא נשית דנוקבא וקיינו דקאמר אתקין כלגו כעין דבר ונוקבא
דאפילג חכמה פתימא דרבי כעין דבר ונוקבא ופתימא דאיתקילגו
דבר ונוקבא דקיינו חסד עילאה דאיתקיים במעתיקא ואהפשיע להיא
בדוקטא וקנא כלגא לאזא ולא אתקיימו בקיומא אחרא כד נפיק
ומעתיקרא מעתיקא לא בדבר ונוקבא דקיינו אב חכמה אם כפופה
פדאמר כעין והאי חכמה דקיינו חכמה דעתיקא לא עתילגו כד
עפקא ואיתגורא מעתיקא לא איתקיימא לא בדבר ונוקבא דרבי הוא כפופ
כיון פתימא וכד אהפשיע אשתכח ואיתגיל מעה דהוה פתימא
ואשתכח דרבי ונוקבא הוא וקיינו יוד דאיתקיים בהאי נפא ובהאי
נפא

אדרא זוטא

נמא ונעשיה חכמה וכינה בתר מהקלא אבוקא דכר ונוקבא ב
שטקס שקוליס ולא כמע זון שלא ילאה נעש ציחד ונפ אינה לדולה
כעשה כי לאשה קוא מהרזיל מאחריו דנעשי וקיינו דקאנע לקיט
של אונא כמדא נקין ובהר הב ככנייקו שקינ בתר וקיינו כדודא
שריין וכבשיהו כלא אחרדייס דקיינו זון כדכר ונוקבא דאעלרא
קאי דאית לקו שורשא ונעשא לעלא לת מהדייס עב

בפירגורא

דעשדי אכתיי חד אורחא דקיק דעפאחדא
מהקווא אורחא דעפיק יומין " פ" פלוקבא
דעשדי קוא כהרא שלאה נקיא נקודא סתישא עשידא נידוע כי פל
נקודה יש לה קלפ וכלן אונר כותב עומק דאינון אונר צח אונר יתחלת
אונר קדימון נפל נקודא איקי חד קניק וכל קניק איקי בנהקודה קמ
שכר היא הקניק של כהרא שלאה מנוקדת כקמל טעמא נ קניק
נ נקודופ ככר " תעכון הקלפ קניק עמ תעכון הקמל כ
אחד יו קס קאפ ועש עמא קרי שחבן ועש עלשין נקע דלחיר כמאתן
ועכשין ומהקמל לשיב מאה ועד דפליג ברא " כיצ משלוי קד
בגודן כל אחד קס עב קס דיו משלוי קנקודות באפין קס עב קרי
קריב וקע דמהקמל כתיב דפליג ברא כי קוא קוא קניק עכברב
ועלפ קקויה קס קריב נעמא שכן חמד שאיקו עב וכן איתב דאיקו
אדם קס כל אהורה ק" וזהו שרמז באהורה שהוא קריבון קמלא שנס
שקס רמז לשט משט חשבונות ושהים קריב " און באופן אחר
אף בשלוי כזה אף למעד פה וקוא כי קוד של אף רומז לתכמה דא
וקינד קשיית כבינה דאזא וקואו שבאמעכ כדעת של אא "

דאי

עק אשקפת כתיבת רישין " עק נקרא קנעמעות עלמע קד
עכמעט קאם ואורי קאור נפתס כתיבת רישין כדו סינכרין
לקבל קנעמעות קראש קראשין הוא רישא דלא יסע ולא אקיידיע וקשע
דישין קס קראש ותכמה סתימאה וקיינו דאנע כדודא נ רישין אקראש
דא עני מן דא ודא לעמלא מן דא " דאלעו מן דא מדכר באחר ונחמא
סתימאה שמתקודת הכרע נעשה פקרא שלש של עשרא ומתקודת
חכמה נעשה חכמה סתימאה ונעשה נפ פקרא שלש של עשר ונעש
כער

אדרא זוטא

בתוך פקדון של אלא ונעשה פקדון אחר ויש עשרה עשרה קבל קדשון
חכמה פתימה עשר ואז עשר קדי כ שהוא כתיב ובעבור זה נקרא
כתיב כ שני פעמים עשרה ואז כיון שחכמה פתימה היא מנהיגה
חכמה איך נכנס בתוך פקדון של אלא ונעשה תיקון לה כיון שאז קודם
יותר מעולה " ויל כ אמר הוא כי פקדון אלא נכנס בתוך חכמה
פתימה אמנם מה שנמשך שאלא מלביש לחכמה פתימה כל האור
הדק שלו נעשה נעשה לה מקיף חכ חכמה פתימה שהיא ריבא רודיא
וקדישא קטיטא שהוא אלא על זה אמר דא לון מן דא " דא לעילא מן דא
מדת בראש השלש שהיא למעלה מן הארץ ונקרא רישא דלא דייע
ולא איתייבש ועל זה נאמר ביה לך א מקומך ויש חמש בין לא ידע
ולא איתייבש כ לא ידע כל דלא ידע הוא בעלמנו האור שבבעלמנו ולא
איתיידע כל האור היוצא לתוכו העולמות ואינם מביאים אורנו העולמות
אפילו שהוא מלבש " ורישא מן דלא איתייבש נעשית פקדון שרש
של עשר והשכמה שלו נכנסו בתוך אלא לתוכו והשלה נשאר ל
למעלה להיות כל על האור ומתחד ולמעלה נשקן מעטו את קראש
של אלא מתחד של עתיק ונעשה קרקעבא של אלא שהיא כמע כתיב על
ראשו ומנבוכה שלו נעשה עלו דכדולתא ומתבט שלו נשקן קרוטא
דאוריאל דלא אהתבט ונקראב קרוטא דאוריאל לפי שיש לפי שיש אור
בין קרוטא למות ואורי נק תב וקרא קואו והוא דלא אהתבט אלא
של אלא אהתבט " ומתבט וקוד עליונים שהם פרי ביני נברא
הששנות בקוד אור חוזר וכל אור חוזר מורה לין " ומשקוד נשקן קעלת
של אלא ומעלה קעוליס שהם קעוליס נשקן קעוליס שהם יתר לין שישם
קבכה ומעלה ביה שהיא קעוליס נשקן הפרדסקא שהוא קתומס של
אלא מעב שמש היא תיקון לזה ומעב יען היא תיקון דתל ויש לפעם
קתומס את מעלה ונקראש אלא עב פוף כל האצילות ולפניו אלא
לאז אלא מתחד עב נח שלג ואייתא מעבירה עב קוד שלו וקרוטא של
אלא שהוא קבכה נעשה כתיב לשנים וזהו שט מלביש כתיב א ומק
שהבנה היא קרוטא לפי שלמעלה אינה יכולה לשכונל האור הגדול
וזהו מה שאמרנו הקעוליס קראשונס כי כתב הם זר על כפי זו וכך
הוא

אדרא זוטא

הוא האמת בפירוש האדין אבל שאר הפרקים אינו כן (בזמן הזק
 נבנלה גם אהיה ואמר אלהי רישין האמת למעלה נקצטם זק בפרך זק
 אף השנים הם זה בצד זה ואמת למעלה כך ירדו כמובן חנה נהי חנה
 דק כ חנה נהי הם שנים זה פלז זה ואמת למעלה מקום ואמת לא יע
 מעצמה של עתיק נתקן הראש על זא האמת שפך הוא אמת האור
 שלהם נתפשע בכל פירוש אף כמו שנפאר בנהיח " ומתפל ונבונה
 נתקן הראש אמת הנהיח נתפשע בזמן של אף שהוא בנה ככזכר
 ומן זה משט פירוש של נאח נתקן מקום קו ישיח חסד נאח ופיר א' יע
 לתוך וכן צד שמש " נא השט פירוש התרועים של עתיק יצאו הראשונים
 מן האצלות " ואף היה ראוי לקרא השלמות זכ אצלות בלא שנתפשע
 גם השתיק לא כ אינו פירא אצלות א מקום שמוציא זא ולא יורד
 יש בזה עוד נעשה ומישור של עתיק נתקן הנה של אף ואינו מניע לא
 עד חזקה ויהוי סוד חזקה טון קדיה מושגילינ נשם בדרך בזמן ינאיים
 החפדים ומן בורות מנונים חפדים משיחן ובורות משמש נהם נבנים
 באימא נעלא כי כל אפא בני מתפדים ואימא נכל אימא בניק מתפודו
 ואימנו כי חסד של אף מלגש באפא נבונה באימא נהיח חסדו מלגש
 באפא נחטו באימא נהי של אף מעשים עב הנה של אף נאח של אף
 מלגש באפא נהוד שלו בנוקביה ואי נומהים בשוק נאח של זכ שאתמא
 כי נאח קוד של אף מלגשים בזמן זה איפני לא פא אפא ואיפא באי נאח
 קוד של אפא נבארכו נקבעו כיל ישיח ונעשה פירוש של ישרא סכא
 והנל שמש נבארכ ונעשה חכמה נבנסו בדרך זא ונעשו לו מורחין
 עד כאן עמדת זללה "

פירוש האדרא זוטא קדישא

להרב זלחה

דע כי כל מה שאמרתי באדרא זוטא קדישא
 הוא סוד האמת והוא אשר אנו קוראים אותו ונפיקת דברי
 שפיקין האמת כפי שיבנלה לינו אינה קצת האדרא תיעבו הנה הוא
 עמיר ונינו בדרך כנודע האם נינו בדרך ואנו בחיותנו בסוד חכמה
 כישין

פדרא זוטא

דישין אז קוא עתיק דכל עתיקין וזמנא דח רפת עב קאי עק לעבכת
בתלת דישין פי' אשכחא שנתא ונתענש ונתענש ונתענש ונתענש ונתענש
ביעיקר עתיק קוא האם אמר על גס הקדשעתיק בתלת דישין נקרא
ה' דישין זב עק ואמרם בתלת האתי האם קוא מעלות ים האמתיורה
זא מקוריית פי' ים של עק כי הכתי שלו קוא בעתיק ואמרם הקמה
שלו שם עק קוא בתעתיק אלא שמשם מתחיל האכלות ומשם מתפשט
פי' אוקס שהם שורש לכל האכלות כולו ותורת כולם ומשם אוקס קס נקרא
דלנו אינון דותין ולנו אינון היכלין קנו' בפר פקודי דח דכז ונס בפר גר
דח פה וקורס קס כתב חזק נהו ולמעשה משו היא דישא עילאה דלא
אחידע כלל שהיא קראשונה שבפר דישין עילאין קנזכרם בפר ק
האינון דח דתה קריהם ים שהם מקור כל היתקודות ואלו קס משו כאן
כד אכתבין אפיק ע' נהורין דלה עין מעשה מתקונו וכו' " ואמרם פדל
עביש כל הלא קס מעתעשים ב' מקומות שהם אלא וקא וקודש ב' ע
כתב באא חזק בזא נהי בנזכר " אך דע כי שני אלא לא נזכר
מעלותם באדרת נשא כמו שנכאר בעתיק " והנה דע כי מעלותם שו
אדש יכולים להקבלות למנה דק אחר התיקון כי עבוד אורם לא יוכלו
למנולם דק אחר התיקון כמו שביארנו לך כי התיקון קוא כוונתי כי על
ידי מעלותם התיקונים והלבנים האנו' נמשך דרך הקבלות וההקשר
ובזה יש כח בהתקנות למנול נמשך כי קוד התיקון קוא המעשה האור
וקו סיבת התיקון שיוכלו למנול ולקבלו ולכן תראה כי כל האור
העילון נמשך דרך נקבים וכוונות נשעדות כמו שנכאר בער ד' י'
ודע כי קוא דישא עילאה שהיא ראשונה מן כל קיס שבתעתיק אין כתי
שם הפיסק ואמרם שאר קנזכרם ב' באר' סדר התעשעוסי'
ואמרם דע כי קנה ה' ראשונות שהם כתב שנתעשע באלא קנה פודם
כי קלא קוד הכתי והתעשה קס קוד כתי וחפנה שבארך וקוד הבינה
מעשה נעשו אלא וקבן קוד זק ולכן אלא כתבא נמקין וכתבא אר
כי מכת שפיה אמת נעשו " וכבר הודעתך כי אוקס קעט דישין
התאין מן ה' דישין קס קוד כתי וחפנה דלא אלו שקזכרנו מן קיס
ראשונות " אמרם אלו ק' דישין נתקיס לתלת כמו שפירשתי בעתקם
אחר

אדרא זוטא

אחר וקודם הוא תוד ונלל לבא ואנירא ומנחא וקנא ונלל לבא ומנחא קס
קצין רישין קנזכריס בדח דפת שקס תחת רישא שלאה דלא אתיידע "
אמש סוד אנירא (פ' הוא הדעת דרישא שלאה ובקדומא מתלבש
תת דהשא שלאה) וכל זה הישא במשך באר היעב שקוא בין
נלל לבא למנחא הוא עומד על קדומא והוא סוד קמזכר
רישא שלאה דלא אתיידע כלל לתיוקת לו ומתלבש באן " אך ונלל לבא
ומנחא הוא כתיב וכתמה דלא (פ' הוא כתיב על עש מנה שקיא קמזכר
השתי שקיא חכמה ועדכר
ואמש סוד קנזכר רישא דלא אתיידע קנה הוא מתלבש באא וקענ
הוא כי קלא דע כי כל אחד מ'ס קנזכריס לעיל שקס קמזכריות כדל
אחד כולל עזרה כי כל דבר הנקרא ראש הוא כללות קענא וקנה כחב
קס אלת רישין דעתיקא חנף קס תלת רישין דזא נהי קס תלת רישין
דנוקבה כי זה הוא קסוד שקודעטר כי תלת מנחין דנוקבא קס סוד
נהי וקבן זה " ודע כי כל דבר שקוא נכונה מתכדו הוא מתלבש בן
למאיר בן ולהתיוקת ונתתיל ונאמר כי קנה סוד קנזכר רישא שלאה
דלא אתיידע קנה הוא מתלבש בכתיב שקוא כללות קצין רישין
אשר ביארנו ותתלה נפאר איך הוא מתפשט בקצין רישין אן ואחב
נפאר ענן קצין רישין איך ענינ " ודע כי לעולם כשנפדו מתכדו
מתלבש בתחתין אין כל בתחתין נכונל אור העליון רק קשכמה קתונו
שבו לבד פ' כי א התיוקת שרישא שלאה שקס מתפל ועד
העלכות שבה קס מתלבשים בקצין רישין קתאין שפאל ומאיהס בן "
ביד דע כי חמד שרישא שלאה מתפשט ומאיר בן ונלל לבא וקנזכר
במנחא כי אן קצין קס קצין רישין קתאין כנזל וכוה קצין איך קתכר
הוא רחמים ומורים אקתכמה יש בה דין רק שקס דינסי נכפסי
ואתכפין תמן וזו מל שפמלא בתיימ כמפ מנתה יקודה כי קתמק
הוא דין וקבן זה " וזש באדית נשא דח קפת עב מנחא דענן קתסי
ושכר וקתב כמשע עב על דודייה כי הוא סוד יין עש שמריס דר
שקס מיושבים ונכפסי באן " וקתב הוא מתלבש בהקוא קדומא דאנירא
כי הוא סוד קיינ מכלל בין מ'ס לעיס והוא טפן בין ונלל לבא ומנחא
פכס

אדרא זוטא

עבדס חמד וצורה והוא צדיקס סוד הקפארת מפיך בין חמד וצורה
 ומביע ביטחון " וזה יעבדס ב' בתינוך אחת הוא היותם פדויעס
 סוד פדי בעש דכונא והרעו להם הוא שתי אונס דעתיקא ונהינס
 הפי בעש עקס פדויעס לבן לא נוכח בעתיקא לא בארנא רכא ולא בארנא
 זומא ואמעס להינות לעולם נצח כלול בחמד והוד בן צורה לבן נצח והוד
 אר רמנוזיס בן וילפא ומנחא דעשרי הטין אמעס להינות לעולם נצח
 והוד קס דיטס כנזכר פת' ק' דח' לב' ענא בפוד ערב נחל לבן מהפשיס
 טקס קעערוב עקס סוד קדיטס כנודע ולבן פודס מטינה למעלה
 דרך אור תומר לפי שיוצאים מענא הוד למעלה על הוילפא ומעס
 יוצאים " ואמעס להינות פ' ערשס הוא מן האונס אשר קס נצח והוד
 לבן בעש לפענא שעשא אנדנן כפי עלא יקא להם כח וחוזק גדול
 ואמעס בתינות אר קס למעלה (כל למעלה) מן היסוד שאר קס באונס
 והיסוד הוא בעצת טיע ענבאק בעהי' פ' היעצת הוא היסוד רהיש
 עילאק דאז ולבן ב' און עקניס בעצת ולבן יע בעצת סוד קדיטס כנודע
 דק שכאן הוא בעתיקא והם נכפס ולבן מעל נצח כולא בארנא דקפס
 כנזכר לקמן כי הלא נצח הוד ולגייס ב' סוד " ואמעס שתי בתינוך
 עבדס היבאין עקס סוד הירכס עקס הינת היסוד קס סוד שתי עש
 והיסוד מקויעו בעצת ולבן היעצת פ' כמנו שהחמד נחית ונטי כפויטא
 דאיטא כך חמד עליון דרישא דלא אפידיע נחית קבא בעצתא עקס הוא
 היסוד נש' מילא כח הקנא ענדנא יתא בפיטא ונקרא דקמ ונשעך מן
 חמד על דישא עילאק ונש' בבאן מעצתא דאקילי בעתיקא דקמ אוקדרי
 דקא הקנא הישא עילאק דלא אפידיע פשיע חר ענדנא ופ' " אמעס
 קמלכות מקנא בתומס ומהו וקילת אמעס לך פ' לעולם תהלה בעלמך
 רק עקיא קמלכות דרישא דלא אפידיע קס ונזכר ומקלכות בל' כ' כ'
 כסוד ז' ד' וילפא כנז' במפרא דאטעבא עקס א' וילפא נש' קורא
 חמד - ב' עלא דבבולתא והיא מנחא נש' וצורה " נ' קרועא דאורי' א'
 נש' היפארת " ל' עמר נק' " ה' אשנתא פקיתא דעיינן כי אוקס קב'
 בתינות נה' כי עמר נקי קס סוד אודנן " ו' רענא דרענוין היעצת
 קרנאן נש' היסוד " מ' פדי נוקב' דפדלשאק והוא החנועס נש' קמלכות

נש' ב' אורנן שס
 נה' דפנימיו שס ב'
 כענן

אדר"א זוטא

ואתמנפ סוד קדשת דרישא דלא איתידע קווא נכו מחד ולבן קווא בסוד קדש
דעתיק כנא בזוקר דעת נניז בתומא אך נ דאשונות שלג קס בסוד
אור מקיף כי אינפ יכולים להקלעז כנזל אך דע כי כבז בתריה לך
כי כלגת דישא דלא איתידע איתמיל נהוהא בהקווא אוריחא שכן ונלעלתיא
ומותא סתימאה נסוד קאי אוריחא קנא בזוקר כבל מקום יהי אור
יהי אור יקי אורי כי ילא מאורי יזי מאיר ואשקאר אור ולבן קקרומא
ממפיק בין קאי אוריחא למותא סתימאה כבי שיוכלו למובלו . ואמנפ
דע כי קנה כבז בארנר כל ז' קמקונות דהשא דלא איתידע קס
בנלעלתיא בשבעה עלה וקנה כל אר קז של ונלעלתיא קס נמשכיס
מזב הנלעלתיא שהנא כבדכ שהנא קשד כעו כוקרת מקיף א המוחין
אך המותא סתימאה הוא טגא נמשפצע בסוד קדיקנא דעתיק
ולבן דע כי קיין רישין אן שהם ונלעלתיא ומותא כל אחד מקפצע א
קיין כי קיס עשר וקיס יין והענין כי מותא סתימאה מתפשט פי' קיקונ
דדיקנא כעו שוכאר בעה יין והנלעלתיא מקפצע נב פי' כל דישר
כי יך עיקר טגל מנין וכבז ידעב כי א' אונס און ז' עיטס און ז' נוקב
דפרדקא כולם בעתיק נמשכיס לבד נסדר קיין דנלעלתיא עכס מאיליס
ז' הקמקונות דבישא שילאה דלא איתידע הוא כך " טרנ ונלעלתיא
חכמה ובינה ז' אונס " דעת מותא " נבולה ונבולה ז' עיטס " קפצ
החומס מן המישור " נצח הוד שפי שפתיס " יסוד לעזן " מלקח פה
נשט למיין קן קיין קתימין קייין דכללן בנלעלתיא " ודע כי קנה
מדישא שילאה דלא איתידע נמשכו נפש דוח נשמה א' א' ולבן טאמל
ונקלעזו ז' קמקונות דהשא שילאה כו כנזל והוא כי ק' שליונות לרוב
אורס אינפ יכולת להקלעז בא' כנזל כי נשאר למעלה בסוד אור
שרענפי לך מן אוריחא דיקיב על הקווא קרומא דחפא על מותא כי קווא
סוד קדשת שנתלה עס ואחכ עס היה מכוסה מאד והנצק להקלעז
יוקב בתומא כנזל ונכז עדיין היה פקוס דכפ עידין אכהפא להקלעז
כיה " נס כבז בארנר כי אוקר קרומא קווא סוד קיין קנה סוד קיין
נקרא ז' וכבז ידעת בהיקו כי כל נמינ נשעוב קס סוד ונין " נס ידע
כי קווינ לעלס קס סוד נכז וקוד הנקראים ווי קעמוליס כי נכז וקוד
קס סוד

אדרא זוטא

דגא

מקביל ראש קזער פגל נמצא ב מעשה שנינוט או עד שערות
 ראש פלא ונעל יום נשך שפנע גאש זאז כנוכר באדרה נשא דח
 קלג נשא ונמצא ב כיון ששיער קומע אונזר פס ען קרובן עד עכנא
 דלגא דאזא ונהה דיקטא דאזא נשך עד עיבורא דלגא דילגא וזאז
 נמצא ב האי דיקטא תפילא על אונזר ב אינו מקלגא פהם כלג
 ונמצא חוטל ענהם ואינו אדקלג ביה וזהו סוד קשימו לקמן
 דח דנענע נעב אהנהיר ב השין שילאין וכאן נמצא קלין נביה
 אהכליל ב אונזר פס קיין דישין דאקלגלג במזל א והבן זה וכלן
 אינן יכולים להזדונ אונזר רב עי דעת שלמה שהוא המזל שקוא
 פיקון יב של דיקטא ופואור מנעל פב ב אונזר פב נשא דח קמוע
 בדע ב יב תקונ דיקטא פס ב עמק קויה כל א ב מעלי יודין וקס
 יב אוקות וקס יב תקונ ותיקון היב כולל כלם ב יש בלפע
 שנה כל קב קויות שהם יב אוקות וזוא יב כלילעלן וקוא יב
 אוקות וקנה פב קויות קס בנ עת ב יב פו קס כעטן מזל
 והבן זה וכב ב אונזר ב ע ספרו מקורות קס ואמר לישראל
 שלמה דלא אהיידע עליהו ונהה מנא אלה המעלות לא נלמד
 עדיין אמעס אהב נלית המעלות מסוד האי הפא שלמה דלא
 אהיידע נעזה קפון מעלת המעלות ב עולה לפא צדיק ראש בנה
 וקהיה לעייד לבא נולה ען קעמא וקבן זה

נב

ביארנו כי תתאין דההוא רישא שלמה דלא אהיידע
 הנה קס מעלה נלקתיהם ב דונלגא וקו קנקרא
 בזוקר עתיק יומין ב איז מעלה מעט רב בתינת יומן שהם שפע
 יומין דבראשית תתאין דילגא ובכל מקום עתיק יומין קס תתאין
 קמקלגים ב דונלגא ובעק שהוא מקלגא בתיב ביה נשע נענה
 כעשר טקא אעתי שאין זה ראשו מעט רב שמקלגא שם ואמע
 האי רישא דלא אהיידע מעלה בתיב רישן אחרבן כחא ב אעתי
 כי ען קראוי שיקיה מעלה ברישא קיינא ונההש קיינא בתיב דאז
 העש קוא ב הנה מנא אלה או הקיין השין תתאין קס מעלה אהב
 באזא וכבר ידעת כי כחא נשין וכחא דא שהין ולבן כתיב נס גו
 קעט

אדרא זוטא

השט רישין תוצאין יהוו קטא כתר מלכא ביהון בשוקה קקוא ריישא
עילאה ולכן תמלא ביה קחמד שבו קוא מתגלה בניהל לא שיקוא השא
הטיטא והצורה שבו מתעלה במותא שהוא השא תליהא ואז נבלא
תמד בצורה וצורה בתמד " ולהיות שטהם כאחד ולית בהו יעמא
ועמא לא אכונא כאחד ועם אנו מוואים כי קיסור מתגלה בשעתא קול
קור הרישא הטיטא ומעם מתגלה בהקטא בקור רען בנה ריע דל דרע "
נס כבר ידעת קוד הוד הקוקן כי נס בו נבלא קקוד פי' עת קוד דרעין
בישן כדאמרינן לעיל ונס הדיקטא אינה לא בקור קיסור לכן הנשים
אין להם זקן " הרי כי צראשין אן כלונין זה בזה וזה בזה וקנה אחת
תמלא כי צ' תיקונ דיקטא קשטיט והי' שטהם טראים מעמא והעמא
כי קנה שטהם מסונ א' כי קים יורדים דרנויהו צ'יקולא עד עיבורא
כנה באדרת נשא דל קלה עא' נאן קשטם מהם יונקום אונא כי קרית
אונא אהכלל במעמא כנעל כי שיעור אונא קים עד עיבורא דא' ומעמא
היהו מעמא קים חפין עליהו אבא עקד יתקין מעמא עשית ולמע
מן הי' ולפי שמעל עשית הוא עליון מען הי' ולכן אבא
קוא גדול מאימא בערך דרנויהו כדא נפקין ונתיבן צ'יקולא
על אונא לכן אונא כדא נפקין וכדא שהין וקנה בזה ידעב איך אונא
קם כדא שריין ואיך האבא גדולה מעמא ומאמא נראוי שיהי' ע
כי מעמא קשטיט קוא קוד אל ש' אדרתה יודי ומעמא הי' אל ש' אדרתה
יודי כנה צ'יקונ' שיש צ' מיט אל וקנה להיות ש' אדרתו כי ש'
מעמא אן קם קוד יתקת אונא לכן האחת היא דרית יודי וקשטת היא
דורת יודי כי קוד ד' קוא קוד הקבא לעולם " וקנה נבאר קוד
המעמא השעט שקיא אדרת יודי והעמא כי זה המעמא נתיב צ'יקולא
עד עיבורא ולכן נס ביה אהכללנו כל הי' תיקונ דיקטא שקם י'
ועמא י' ואמעם הי' שקם מתגלה בו קים ו' ש' מעמא אונא אלל
שבו וכבר כדכנו כי כל זן היא כמלה קרי י' נס ידעת בעמא
ווי קשטתים שקם קוד זן ש' מעמא אונא אלל ש' ש' צ'יקולא
נתלקת לשטם כנה וכן הוא ערז מעמא וקנה זה המעמא כולל
כל אן הי' בשט מעמא אונא אחד בערך היותו עליון מהם וזה
במקור

אדרא זוטא

בפני יוד שלמה לאור אל נהם נענעם משנו שטב בעת קינתם
בולגים כג והוא מקבל מהם נהם בפני יוד הפאה לאור אל אל שנ
בתיבות אל קס אל כתי האמת והנה קס עתה יד ואמנם יח אל
נחלקים לנ עמית יהודה יהודה יהודה עקם יד אופיות אמנם
שילגי אופיות אל קס בודין ומספרם היו ומעל קינ קוא סוד אל
שכרית כמה יוד והיא נפ של הפדר הנכח דק כי לפי קדר שמעל אונג
סוד אור דלת ולכן שנתקם קס י אהיה ונ אופיות יד ומעל יס
נפ של קטוב בעלני יודין והנה נשאל איך מעל שמש מתיקלם למעל
יד בפני קינה ואהיה ולכן קוא עליו קוא מאבא ואישא אשר קס
יונקים מעל קינה באבא אהיה באישא והבין כל זה " ולכן על ידי
ב מעלת אל ובלגים אזה ומעל יס על יס והנה עטן מה שפאה
למעלה כי כל אל מאא ואזה וזון כל יש כו סוד יד יד העטן קוא כ
אחר שהודעתך כי אין העטן מתיקלם בעה שלטמה משנו דק שבע
התחנות שבו בעערה שבו ולכן צריך שהיה בתיקן י אהיה כדי
לקבל על דאונות איזה כ הארה ולכן קבל קולך על יד והנה
כי כבז באהבן כי רישא תיורא אית כה יד תיקונת אשר מתיקלם יס
כו משקוא תיורא דיליה והוא סוד קלכטות שבין השער ותי
שבין קלכטות שנוכח באדרית נשא דח קפא על נסוד זה כי השער ותי
קס סוד הקתיבה כודת האופיות עלעם וקלכטות הוא מקום התק
בסוד הטיד קטוב את הקתיבה עליו ולכן יש בתיבות כי לפעמים
השערות קס יוד מלעלם מן התיורא ובתיבה אחרת לקטר וכמו
שנאר בעה יד " ולכן תמא איך מן התיורא מתיקלם ידית
כדיק יא יד עטין דכוסין איך מן השערות יונק זא עטמו וכב
ביארתי לך איך יד קתיבין דעתיק יושן כלילן צאא והנה סוד נה שבו
מש יאור השערות וני קעטורים וכבז באהבן כי בתיבות יש
לנה והם ב עטם צ אונם שהם פרין ביעין ותיבין ירכין וקרה
בכל סו קס אין שום שער דכמהם עולם מתיקלם למעלה דרך קינת
דאורא שהיא קינת סוד קואו ואז נעשים שערות ונישן שקס ונין
ולכן מבח אל נהוו התיורתי והשערות בועלאתא זה בפני כתיבת
אופיות

אדרה זוטא

אורחנות במיד שיר וזה הקובץ את קטבתה ואכאד לך קענטן דע
כי בלא החיבור דרישא נתלקב לתלת עשר ומדום קולא כר אחור
נפטם אחור קס א' נפטם נתלקים לשון לתיים עד אמשנת החומים
קרי ו' שצר וכל א' נתלק לד' קס יב ואמנפ סוד יב אן קס סוד
ג' שמונה הניה עבהם יב אורחות נשלגיים קס בודין ואמנפ אב
אחור שהוא ד' אורחות יהוה הנה נמשך מעב ב' צמינוב נה קנול
קהם ב' אומס ב' עיטם לאיטן ל' ולבן מלתון ידחן צדיקייא ר'י
שלטין דביסופין והמעש פ' קולא כל אן השערות לתיוורת קיס
נמשכים אחריה קבלה עב' חפית ומלתון נחית לזא פ' בלא מלתון
דרך עס בנודע כי אפילו מן קצדהן אינפ נמשכים דשערות אפתנ
מעל וצ' אודטן והנה אם הילעל שס זה בודין יעבד יודין וכבר
ידעת כי כל יוד הוא עשרה בלולה מעשרה קרי קס ו' וכבר ידעת
כי ארא קולא בפרק תאמון גדול בפרק אפון ולבן אן קל' קס מעב אחור
ועלמין ק' אפון עלמין דביסופין דאחפשמ החיבור דרישא נא קעטע לעמד
כי כל קול' דתיוורת קס ק' אפון דה אן קל' עבד אחור לשב והנה כעל אן
יודים ונמשכים למטה קולא בלחפון יודי קען בפרק ק' לשב והנה מעב
נהרין צדיקייא והנה דע כי קולא כעב בלחפון איך הדיקטא חפין על אונ
דרך פטם והנה החיבורי נשערי חפין על אונא מעב אחור נמשכיים
אונא חפין מעשרות פטם ואחור כי הכל מעב עד תיבורא דלכל דלכל
ודיעיה דלכל והנה זה הוא ק' מקל כפול כי שקל עולה קל' כי ק' קוד
סוד ל' יודין העולים ק' כמען שק' ועיקר קס' קולא נ' כן ועש' ל' אורחות
ל' קרי קל' והוא סוד שקל כפול כי כל זה נמשך מן הכפול והוא ע' ת
תיוורת דרישא ואמנפ אינפ נפריס אף מלמטה למעלה כי ק' וזה
מקבלים ל' יודין עקס נפ' ואחכ יוד קריא שונה עקיא עקיא השורעיד
שמעכה יכאנו ל' יודין אתרים ומדו אונת' ק' ואחכ דורש קסם עכמו
שהוא ל' ועקל שקל כפול ועיין בפרק קען ואחכ וסודו כפין יודי בפרק
עשן עש' ק' איש עמנו נשכארי בעקום אחר ועיין קס " וצריך שתדע
כי קנה אעפ' שכל אן קס שערות בפרק שרעי קדימס קס יודי
פתיים נעודים מריתעי הזעיר וכן מעב אונת קעשרות נמשך

מצאונת

אדרא זוטא

מכאן קהשנתה והקשנה לעש ואמנם אינם מעשים רק עש השא לזא
לא יודע ואמר כללית הוא חלק נזקן סוד ואנכי איש חלק ענין עש כסוד
שק נאמר " ודע כי עד עיבורא דליבא דזא שקוא תנן הקהש עבד
מעש מתחיל סוד קושע ובהר קושע מתלבש אף מעיבורא דליבא עש
סיום קיסוד עבד ולכן דע כי מאותה תנן הקהש נעשה זעיל לתא כזא וז' מוח
דליה נעשו מנהי דזא וקו סוד קדמוו בהקשרה פ' בשלח דף נ' ע"א
עש לא אשתקע אורה דזא נ"ו כעו שקודעתך כ' ב' חיתות היו אף
קושע א' במעש אמר כ' ז' זערא כסוד נ' לבד נקם נהי דזא כ' קולא אן
ק' נעלגו במעש אמר נש' לא היו ש' ז' כליל כ' ו' ולבד אן ק' קס
ז' זערא כסוד כ' ז' זעלה קס חנה נש' כסוד קשכוד נבאר כו
עיפן אן ונעשה לזא בהיותו במעש אמר שיסוד הקנה נ' אתהם פ' כ'
כבד קודעתך כ' און כליל נשיעורם עד עיבורא דליבא נקם כללות
חנה דזא ואז פאר נעלגו ז' אן נהי למעלה באזא נעלגו כ' דחנה
ולכן זה הוא סוד נ' כליל כ' ולכן אן ק' קס נ' זערא כ' ז' זעלה קס
חנה נש' כסוד עיבור נבאר כו עיפן אן ונעשה לזא בהיותו במעש אמר
נ' אתהם ואז יזא לתוך כליל מנה מתפרד עש יסוד ועוד נחית עשן זק
במקומו בעה"ת " נבזה קבן מה שאמר ברח דזא נש' מעטן עגל
דירתי און לעשר שקס חנה דזא (קבן זה כ' עס מקונו באזא " ודע
נקבן כ' אין אום מעל קי' חיוורת נעכיס א' זא רק יתד אורחא חיוור
דזא כ' כליל ק' דעשרי מהמ נעשך אורחא מדאש זא כ' כליל ק' דעשר
דילק נ' ומה שזכרנו לעיל כ' אוקס נ' חיוורת דהש' מעד אחר
קנעכיס מכתב פתפין עש השא לזא קבין איך ע' תיקון דיקנא לזא
נעשים אז נ' תיקונו עש אן קל דימד אחר דחיוורתא דרישא כ' אר
משפיעים אך יג' עש מלאות אחר וקוא כשמתעלה ק' באזא כ' אז נכלל
כל תיקונו דישין נקרא הדלת דישין ז' עש ואמנם הקתלת קארת קאש
קוא מלאות יפ' קאמתיות (זא מקוריות פ' עש פשרו על מה
כ' הכתב עלו קוא כ' בעה"ת אמנם קחכמג של עש מה חוזר
בחינה א' אשעש מתחיל קאכלות ומעש מקפשא) פ' אוקס
שקס ערש לכל קאכלות כולו נחיות כלו ומלאות קס ע' פשרות
דלנו

אדרת נוסח

דלנו אינו דוחין ולנו אינו היכלין קנוברים כפ' פקוד דח' רכ"ו ופ' כ"ב נח
 דח' פה וקודם- הם כתב חכמי גמ' ולמעשה משאו היא דישא עילתה דלא
 איתידע כלל עקיה הראשונה שבתלת דישין עילתין קנוברים כפ' קאניט
 דח' דחה דחי הם ים שהם מקור כל העבודות (אנ' הם מנע כאן כד איתקין
 אפיק ע' נהרין לנהעין מעה מתיקוני נב' ואמעפ סדר ענינ' כ' קלל
 קס' מתיקוניס כ"ב מקוננות שהם אול' וזון בינ' כתב בלח' תוב' בלח'
 נהי ביוקב' " אך דע כ' ענין אול' לא נזכר מעאוקס באדרת נשא
 כענ' מצאנו בעה"ת " והנה דע כ' מעאוקס לו אינ' יכולים להקניט
 למעק דק אחר התיקון כ' מרוב אוקס לא יוכלו למבל' דק אחר התיקון
 כענ' שבתקנין לך כ' התיקון הוא כוונתו כ' על ידי מעאוקס התיקונ'ס
 והלבונ'ים האור נמשך דרך הקלילות והקלילות וכז' יש בת' ב'
 למבל' נעמ' כ' סוד התיקון הוא המעשה האור והו' סיבת תיקון-ו'
 שיכלו למבל' ולקבלו ולבן קדשה כ' כל האור העליון נמשך דרך
 נקב'ס וקנורות ושענות כענ' אפ'אר בעה"ת " ודע כ' הקול דישין
 עקיה הראשונה מעל הים שבתקנין אין כה עזב התיק' ואמעפ' שאר
 קנוברים כ' ביאר סדר הקפ'שעוקס " ואמעפ' דע כ' קנה ל' ולענ'ו
 שהם כתב שנקפ'שעו בלח' קנה פוד'ס כ' קלל פוד' קכ"ב והתכנה הם
 סוד כתב ותכנה שבתקין וסוד קבינה מענה נעשו אול' והבן סוד
 זה ולבן אול' כתדא נקין וכחל' ערין כ' מבח ספ' א' נעשו " וכד קולענ'ן
 כ' אוקס קש' דישין התיקין מן התלת השין הם סוד כתב ותכנה דלח' א'
 ש' שהזכרנו מן הים הראשונות " אמעפ' לו קש' דישין נתלקיס'
 לתלת כענ' שפירשתי במקום אחר וקודם הוא סוד ויל' ללח' ואני-א'
 ומותא וקד'ס והנה ויל' לתא ומותא הם תבין השין קנוברים כדח' לת'
 שהם תת' השא עילתה דלא איתידע " אמעפ' סוד אונדא (פ' קולל
 כדע' דהשא עילתה ובקדושת' מתלבש לת' דהשא עילתה וכל
 זה קמל' כ' סעוד' באר היעב') שהוא בין ויל' לתא ומותא דדוא'
 ענינ' על קדושת' והוא סוד- המעשה השא עילתה דלא איתידע
 כ' על לחיות' לו ומתלבש כאן " אך ויל' לתא ומותא הוא כתב ותכנה
 דלח' (פ' קולל כתב על ע' עקיה קמדה השנת' עקיה חכמה
 נעשה)

אדרא זוטא

ועבה נקראת כתיב ומנחם היא תכונה ^(ק) ואמש סוד הקוא השא דלא
אקידע קנה הוא מהלכא זוא וקעגין קוא זי קלא דעכ כל א' מיכ
הנזכרים לעיל שם המקוריות כל א' כולל עשה כי כל דע הנקרא
ראש הוא כללית העשר וקנה כתב הם תלת היין דעתיקא קנה קס
ז' היין דזא נהי קס ז' היין דנוקבא כי זה הוא הקוד עקוד עידיך
כי ז' מוחין דנוקבא הם סוד נהי וקבן זה " ודע כי כל דע עקוא נבוק
מתכרו הוא מהלכא בו להאיר בו ולהתיר ונבמיל וטאמר כי קנה
סוד הקוא השא עילאה דלא אקידע קנה הוא מהלכא ככד עקוא כעלוג
קדיין היין אשר בארנו ופתלה נבאר איך הוא מהפשמ דדיין היין לו
ואחכ נבאר עין קדיין היין איך עש " ודע כי לעולם פשה נבוק
מתכרו מהלכא דתהון אין כח דתהון למבול אור השליון דק קז
התהונה שבו לבד פ' כי' התהונה שברישא עילאה שם אמתה
ועד המשכות גבה קס מהלכא דדיין היין קדיין היין אמתה ומאורה
בו " באר דע כי חסד עברה שא עילאה מהפשמ ומאיר בן עילאה
וקבוקה במנחם כי לו קדיין הם קדיין היין דבאין כל נבוקה
דיין איך ככד קוא דתשם ונורה אך החכמה יענה דין רק שהם
דיים נבטים ואקבשין קעין וקדו מא שפעלא דתייע כמח ענתב
יקודק כי התפעה הוא לין וקבן זה " וזע באדרה נשא דל קח עב
מנחם דעק סתים נשכך ויחב בתעד על דודייה כי קוא סודיין על
שמים דק שם מושפם ונבשין כאן " וקתב קוא מהלכא דההוא
קדומא דאוריכא כי קוא סוד דהיע מבהל בין מים למים והוא נדין
בין נעלכא ומנחם גבה תמד ונבוקה וקוא דגנים סוד קפתלה
מפסיק בין תמד לנבוקה ומבהל בניהם " וזה יגבהם ז' דתינו
א' קוא היודק מהנשם סוד דה בעש דדכורא וקדעו להם הוא ז'
אזנים דעתיקא ולהיודק דהי בני שם סתומים אלבן לא נזכר
בעתיקא לא באדרא רבא ולא באדרא זועא ואמש להיודק לעולם
נח כולל בחסד וקוד כלבוקה לכן נח וקוד לו קס דמנויים בן עילוג
ומנחם דעמידי קעין אמש להיודק כלל עולם נח וקוד קס דיים
כנזכר בפ' א' דל לב נח במוד ערבי נח לכן מהפשמ עילאה
גשעיר

אדרת זוטא

קטענותי שקם סוד קדימם כנודע ולכן סודם משימה למעלה דרך אור
 חומר לפי שינואים מטה למעלה על קווינותי ומשם יוצאים " ואמנם
 להיות כי ערשם הוא מן האזנים אשר הם נה' לכן צע לבגד א
 אעבא מעל אודני פדי שלא יהא להם כח ותווק גדול " ואמנם
 בחינותי אן הם למעלה (ג' למטה) מן היסוד עליו הם
 באזנים והיסוד הוא במעלה כמו פנבאר בעקיות כי המעלה הוא
 היסוד דיישא עלמה דא' ולכן ז' אן מקבלים במעלה ולכן יג'
 במעלה סוד קדימם כנודע רק שאן הוא בעצמקא והם נכפיש (לכן
 מעלה נעלה כולא באקוון כלפי' כנ' לקמן כי הלא נעלה קוד' ולויים
 ב'יסוד " ואמנם ז' בחינותי שבהם תבאין עקם סוד קדימם עקם תחת
 היסוד הם סוד ז' עשה והיסוד מקומו במעלה ולכן המעלה כי כמו ג'
 שקחמד נתיב ונ'ז' בפנימא דאמא' כך חמד עליון דיישא דלג' למעלה
 נתיב הכא במעלה עשם הוא היסוד נעם מעלה כח הקוץ סוד
 יאה כפימא ונקרא דק' נעשך מן החמד של דיישא עלמה פ'ז'
 בבאן מטמא דאקנ' בעצמקא דק' איקדי דק' הקוץ דיישא עלמה
 דלא אהידע פשיע' תד' מורט' וק' " אמנם המעלות מעורה בחונם
 וקו' וק'לתי אחמם לך כי לעולם תהנה במעלותי רק שהיא המעלות
 דלא אהידע הם נ'ז' ונ'ז' ונ'ז' ב'א' בסוד ז' ד'על' ע'א' כנזכר
 בספרא דכ'ש'א' שקם " א' ו'על' ע'א' נעם הוא החמד " ז' על' ד'ד'על' ע'א'
 והיא מעלה נעם ו'ז' " ז' קדומא דאורי'א נעם תפארת " ל' עמר נק'י'
 ה' אש'מא' פקיתא דעינין כי אן הם ז' בחינותי נה' כי עמר נק'א הם סוד
 אודני " ז' כעג' דרעוין המעלה הקצן נעם היסוד " ז' תד' נק'ב'
 דפרדסקא והוא החונם נעם המעלות " ואמנם סוד קדשת דיישא
 דלא אהידע הוא נ'ז' מאד ולכן הוא בסוד הפה דעתיק כנ' בזוקר
 דעת נ'ז' בפנימא אק' ז' ראשונות שלו הם בסוד אור מעלה כי אינם
 יכולים להקלעם פנימ' אק' דע' כי כבד ביאתי לך כי מעלות דיישא
 דלא אהידע אחזי נהורי' בהקו'א אורי'א שכן ו'על' ע'א' נעם
 סת'מ'א' נסג' ה'א' אורי'א הוא הנ'ז' בזוקר כל מקום יהי אור
 יהי אור יהי אורי'א כי יצא מאורי' יז' מאורי' ואש'ת'א' אור' ולכן
 קק'מ'ע'

אודות זוטא

הקדמות מפסיק בין קאי אנוכא למותא קפדימא כזי שיופלו לתוכי לוי
ואימנע דעבי קנה פרי ביאכנו כ כל ג' קתקונות דהשא דלא אהידע
הם בן ולתא ב' שלק וקנה כל ג' על ונתליתא הם נעשטס מעד
הן ולתא שהוא הברך שהנא קימד במנו כוקרב מקיף א המורחין
אך המותא מתימאה הוא נ'לה נעתימא במור הקנהא לערדיהא
ולכן דע ט' קיין דיעין אן שהם ונתליתא ומותא כל א' אמתימא א קיין
ט' הם עמד וקס י' וקענן ט' מותא מתימאה מתמאט ב' קיקון
דדיקנא במנו ג'באר בעה'יק ונתליתא מתמאט ז' ב' ט' כל השא
שיקיה פולג מעד כבד ידעט כ' ב' אונטס און ט' עשטס און ט' נקב
דבר דסקא כולם בעתיק נתמכס לבד וסוד קיין דנתליתא שברה
מא יחס ז' קתקונות דברהשא עמאה דלא אהידע הוא כך " כפר
נתליתא " חכמה וכנה ב' אונטס " דעה מותא - גדולה ונבונה
ב' עשטס - תפארת המונטס מן קעשור " כלא הור עתי שטתס " -
יסוד לשון " מלכות פה " נשט לחיים הם קיין קעמתיין קרי י' -
דכלתן ב' נתליתא " ודע ט' קנה מרישא עמאה דלא אהידע -
נעשכנ נפש דוח נשעה א' א' ולכן נאטלו ונתלבשו ז' קתקונות
דהשא עמאה בו כנול והוא ט' קב' על ונוד לבוב אורס אינ' -
יכולת להקלצא ב'א' כנול ט' נאטלו למעלה במור אור ערמתי
לך מן אנוכא דיכוי על הקנא קדומא דמפא על מותא ט' קנא
קנא קדעה ענה'לה שס נאחכ שס הוא מבוסה מאד וקוצר
להקלצא יוכב ב'מא כנול ועבד עדיין קיה קהט דכ' -
עתידין אמה'הא להקלצא ביה " ז' כבד ביאכנו כ' אונ' קדומא
קנא סוד ק'נה וקנה סוד ה'נה נקרא ז' ופרי ידעה ב'ק'ן כ' ט'
טעין נענדוב הם סוד ויין " ז' ידעה ט' קוויין לעולם הם סוד נח
וקנ' הנקראים ווי קעמלהם כ' נח והור הם סוד קוויין קיוטא יס
מתימאה ז' גדולה " וקנה ב'נה קיין איך י' טעין דעשרין
נפיקן מן קדומא דאנוכא שקנא ק'נה וקנה נח והור עמתימא
כמו עמד נקא ונתלין ב'יקנולא יקנא סוד נא' קעמלהם אש' מלבן
כ' להלא לפני מלך מלך לבד ישרא הוא סוד קיין כנודע עתה
ע' קעשור

אודרה זמלא

קקרוטאן עפטיק בין קאי אנוכא לעומא קיטימאך כזי שיוטג לערוב לוג
לא מעט דעבי קנה פרי ביאכונ ב כל ג קחה ונוכ דהשא ללא אכידע
קס בולעליתא בז שנה וקנה כל אן קי על וועלעליתא קס נעטס מעד
קולעליתא עהוא קבר עהוא קיטיד כעו כוקרת מקייל א קעורין
אך קעומא סיטימאך קוא טלע ומקפיש פפור קוקנא דעביקיא
ולכן דע ט קיין דיין אנהם וועלעליתא ועומא כל א אמתקשע א קי
ב קס עשד וקס יי וקעשן ב מומא סיטימאך מתקשע בין קיקון
דדיקנא כעו ערזאר צעהייך וקולעליתא מתקשע זי ציב ב טלהשא
עיקייל פולע מילד צבד ידעט ב ב אונס און צ עיטס און צ נקב
דפרדעקא כולע בעטיק נעטכיס לכר נפדר קיין וועלעליתא צבדיס
מא יקס ז קחה ונוכ דזרישא עילאך דלא אכידע קוא כך כפר
וועלעליתא חכמה וכנה ב אונס דעט מומא צינולע נכונה
ב עיטס קפאלית החומס מן קעשור ככח קוד עקי שפטיס
יסוד לשון מלכות פה געט לתיס קס קיין קשמתן קרי יי
דכלילן בולעליתא ודעבי קנה ערישא עילאך דלא אכידע
נעשכר נפש רוח נשמה א אס ולכן טאטל ונבלצונ ז קחה ונוכ
דרישא עילאך בו כנול וקוא ב קד על ונוכ לבוב אורס אינס
יכולת להקלע צוא כנול ב עתרו לעעלע במקור אור ערימתי
לך מן אנוכא דיכיר על קהוא קרוטא דחפא על מעמא ב קוא
קוד קועט עקעלע עס ואחכ עס קוא עפוסה מאד וקולעליתא
להקלעט יוכי צעמא כנול ועבד עריין קיה מקנס דכיה
עריין אצהילא להקלע ציה - וס כבד ביאכונ ב אונכ קרוטא
קוא סוד קייל וקנה סוד קייל נקרא ז ופרי ידעט ביקנז ביל
נימין נענדוב קס סוד ויין - וס ידעט ב קוויין לעולס קס סוד נט
וקוד הנקראיס ווי קעמנהס בי טח וקוד קס סוד קוויין קינאסיס
מתקלע ז צינולע - וקנה בזה קיין איך יי נימין דעשעין
נפקין מן קרוטא דאנוכא עקוא קייל וקנה טח וקוד עכשן עקס
כעו עשכ נקא וקליין צעיקולעליתא סוד נאלף קעלביס אשכ עילבן
ב להלא עפטיק מעלך לבני ישרא קוא סוד קיין כנודע עקמ
עו קעשור

אדרתא חטא

ע"י השעויות שהעברה האור ויש כח במעלה לקבל אורו והר איך עשה
נקא הוא הדיקון הדביע ש"ן ה"ז דנולגלגל קנ"ז בדיש קפשא דלשע"ז
וה"ס סוד העקראים בני ישרא שהם נה"י וזהו סוד ע"ש לפ"י מעוק
מולך לבני ישראל - מעוקך א"י " מעוקך ז"י " לבני ז"י " ישרא ל"י " כ"י
סג"א הדיקון קל' עקנא בני ישראל שהם השעויות אז היה כח לקבל
אורו האור העליון ע"י השעויות וסוד ווי"ן א"ן ב"ארכנוס באדרתא נג"א
דל' קכ"ז ע"כ "

תנא בנולגלגל דהישא פלגין אל' א"פן הכנא נק"י ע"ש ודע

כ"י מעוקין הישין אין עקס ונולגלגל ומנותא שבהם ככ"ד
ותכמה המתקוריים מהם נמשך תיזקא לאזנא שנבדונו מעד הבינה
המתקוריה כ"ז מברך א אכ"א ומחכמה לאימא כמו שנבאר בש"י
וקנה דע"כ הא"א הוא מעקלג"ב ככל הא"א ל"ג כולג לאמש דא"א
אינו מעקלג"ב כלל כ"י כ"ז הודיעך כ"י לעולם אין האור השליון ע
מעקלג"ב במה שלמשה ממנו לא ע' התקנות שבו לב"י קש"ל
ראשונות לעולם הם כסוד אור המקיף והו סוד הנקרא באדרתא
דל' רפ"ח ע"כ ודאי כהאי ע"כ לא אה"ל יא"א א"א הישא בלמודי וקנה
נבאה בקשה לנה ע"ש באדרתא נש"א דל' ק"ל ע"כ כ"י דיקנא די"ה
קל"א ע"י עיבורא דליבא נבאה שיש ע"פ קומע הנו"ל אך איש קב"ן
ע"ש לא אה"ל יא"א נק' קב"ן כ"י ודאי כל קומע הנו"ל יש בו אכל אי"ו
כ"לג ממנו לא הראש לב"י משום מה שבארכנו כ"י הראש לא אה"ל
כלל אך שאר הנו"ל אכלג בא"א ל"ג וכמו שנבאר בש"י וקנה ע"ן
התחילת הנו"ן ע"י עיבורא דא"א הוא מעקלג"ב באזנא ומעיבורא
דל"בא ולמשה מעקלג"ב כ"זא כ"ע"ז וזהו סוד הק"ב שנקרא קשי"ד לב
וקב"ן זה - ודע כ"י הלא סוד דיקנא דא"א אינו מעקלג"ב כלל והמש"כ
קל"א אורכו הוא ע"ן (ההקנא) ע"י עיבורא דליבא ומש"כ מתחיל
ראש השער כ"זא נמשא כ"י מעשים השעויות א"ן
ע"ש שערות הראש דא"א (ז"ל דא"א) ו"ל י"ג נמשך שפ"ע א ראש ז"א כ"ז
באדרתא נש"א דל' קל"ג נ"א ונמשא כ"י כ"ן שישער קומע אזנא הי"ס ע"ן
הנו"ן ע"י עיבורא דליבא דא"א וקנה דקנא דא"א נמשך ע"י עיבורא
דליבא

אדרתא זוטא

דליבא ואזכר נפלא כהאי דיקטא חפלא על אונא כה אינג מן לבב צדק בלל
ונפלא חופלא עליהם ואינגון אקבליל ביה וזהו שור קצטו לקמן דל
רעע עב אקנהי כהיין עילתין נב' וכמשל קלין וביה אקבליל
כה אונא הם תיין דאקבלילו במזל וקבין מה " ולבן אינגיל
יכולים להזדונ אונא וק עי דשע שלאה שהוא קמול שהוא תיידון
יב על דיקטא וכיזור מזל פב ביארנו בפרשנא דל קמול עב
ביע כה יב תיקונ דיקטא הם נ' שעות קזיק כל א' בעלוי יורין
וקם יב אונות וקם יב תיקונ ותיקון היב כולל כלם כה יב
פנש פנש כל הקלת הויוד שקם יב אונות וקנא יב דכלל כל
וקנא יב אונות וקנה הקלת הויוד קם כל עמ כה יב כה
כמטן מזל וקבין מה " וכב ביארנו כה על ספרות מקוהות קם
ואחד השא שלאה דלא אקידע עליהו וקנה מעלות קמלבוב
לא כליב עיין אמעס אחכ כליב קמלבוב עמוד האי השא שלאה
דלא אקידע וכזה קבין מעלת קמלבוב היא עמק לבאש כריק
כאז ביה וקביה לעמיד לבא יורב רבולה מן קשע וקבין מה "

נבר

ביארנו כה ז' קבאין דהוא השא שלאה דלא אקידע
קנה קם מעללם נ' אקנהים בא דנוללילתא וקו הקרא
כזוקר עביק ימשן כה איין מקנאה מעמ וק בחינת ימשן שקם ז' ימשן
דבראשית ז' קבאין הליה ובל מקוס עביק ימשן קם ז' קבאין קמקנאה
כה דנוללילתא ובעק שהוא מקלבב כה ביה נשע רישיק פנשע נקי
אנעט שאין זה ראשו מעמ רק שמקנאה שם ואמעס האי רישא דלא
אקידע מקנאה כהיין היין אחריין כדלא כה אנעט כה מן קראני
שיקיה מקנאה כרישא קמטא וקרישא קמטא כה קנאה קמעס קנא כה
קנה מעלילתא גיין קריין היין קבאין קם מקנאה אחכ באזא וכב
ידע כה כדלא נקין וכמקא שריין ולבן כהיך כס לא קשע רישין
קבאין יקו קמא כמל מקלבב כהיין כהיין קנא השא שלאה ולבן
קמלא כה קמפד שבו קנא מקנאה כהיין קנא השא קמטא
וקבילה שבו מעללם כמקנא שהוא השא קליבאה ואז וכלל חמד
כבירה וקבילה כמקד " וקבילה שעהם כמקד וליה כהן ימשן
ושליל

אדרת זמא

ושמאלא לא בולס באחד ונס אנו מעלנים כי היסוד מתקלה במערא
שהוא סוד קרישא הבייטא ומעם מתקלה בדיקנא בסוד רמק כנה הש דח
רפג - נפ כב ידעב סוד סוד הזקן כנס בו נסלל הקוד פ' נלמ וקוד
דתיין צישן כבא מעהינן לעיל ונס לדיקנא אינה לא בסוד היסוד לבן
הנשי אין להם מקן " קרי כ צ העין לו כלגלן זה בזה נזה וקנה
אחכ המצא כ צ תיקוט דיקנא השמיט והי' ענהם נקראים מעולא
וקעטן כי ענהם מסוד אחד כ הם יורדים דקווייהו בדיקנא נש מתיקנא
כנה בארבע נשא דח קלה נש נשן הששים מעם ונקים ארזא כי קנא ארזא
אחככלעל בעולא כנה כ שיער ארזא הם עיבורא דאזא ושמאלו קרין
מעולא הם חפין עליהו אבא עיקר יתקונו מעולא שמיט ואימא ען
קי' ולפי שמעולא שמיט הוא עליון ען הי' ולכן אבא קי' קנא
נבול מעמישא בערך דקווייהו כחלא נסקין ונחין בדיקנא על ארזא
אלבן ארזא כחלא נסקין וכחלא עהין וקנה בזה ידעב איך ארזא הדיס
כחלא עהין ואיך האבא נבולה מעולא מעמישא ואנוי שידע כ קעטל
השמיט הוא סוד אל שפדיתה ירי ומעולא קי' אל שפדיתה יוד כנה
בדיקנא שיש צ שמיט אל וקנה להנות שפארנו כ שמיט מעולא לו
הם סוד יתקב ארזא לבן האמת היא קרית ירי והשנית היא קרית יוד
כי סוד דלב הוא סוד הנקבה לעולם " וקנה נכאר סוד המעול השמיט
שהוא צורת ירי והעטן כי זה המעול נחית בדיקנא נש מייבורא ולבן
נס ביק אחככלעל כל הי' תיקוט דיקנא עקם י' נשמו י' נאמע קי' כ
עקם מערבלס בו הם נ' שבאמעל אור אל שבו וכבז ביארנו כי כל וו
היא כפולה קרי י' נפ ידעב בעטן ווי קעטנדיס עקם סוד וו שפדמע
אור אל עקם כבאור נחלק למש כנה וכן הוא ערו מעול
וקנה זה המעול כולל כל לו קי' בשמיט מעולא א' כערך היורה עליון
מקם נזה בסוד יוד עלאה דאור אל וקם נשמיט מעולא " כ בעב
היורם כלגלס בו והוא מקבל מקם נזה בסוד יוד והוא דאור אל אך
עט בחינות לו קם א' כפ האמת וקנה הם ענה י' אמע י' לו נחלק
לעלמה עמות יהוה יהוה יהוה עקם י' אורינות אמע שלי
אורינות לו הוא בודין ומעולא ריו ומעולא קי' הוא סוד אל שפדיתה

כזה

אדרא זוטא

כזה ירד והיא נפ על הקדר הנזכר רק כילת פוד עמכא נובה
פוד אופל דלת לבן עמקס קס ג אהיה ננ אוקיגכו יב
ומלגיים נב עז הנזכר בעלני ינהן ונהה נעלן איך מועל עמיט
מחלבב בעמל ינ בסנר הניה נא'היה ולבן הוא עזו הנז' מאזנא
אשר קס יונקיס משו הניה באבא אהיה באימא נהבן כל נה
ולבן פ' ב' עמלקה לו נכללים אנזא נמודוועס על ידס ונהה ענן
מזה ע'ב' אדנו למעלה כ כל א' נא' מאזא נאזנא נמן כל י' ב' ג'
פוד ינ ינ העטן הווא כ אמר שקודטתך כ אין העלין מעלבב
בעה עלמעה מעמנ רק ז' החקונות שכו בעעלה שכו ולבן
ערך עיהיה בתחנן נ' אתהיס עילקבל מע' האזנות איזנה
ז' האלה ולבן קבל הולך עז ינ ז' ונהה דע כ' כ' ב' ז' כ' כ'
כ' רישא חיונרא אית כ' ינ חקונס אשר מקבצעים כ' עמקל
חיונרא ה'לה ונהה פוד קלבנינה שפין קשענוד עב' וכללה
שעבר בארתי נא' דל קכא ע'ב' נמוד נה כ' קשענוד קס פוד
הכנינה עכ'ת קאווינוד נעלס ונהלבינות הווא מקום החלק בסוד
הטיי קמנב את קבנינה עלין ולבן י' בחינות כ' א' למעמא י' ה'
השערות קס יוקר מעולס מן החוורא ובכחינה אחרת להחך ופוע
שכבאר בעה'ית " ולבן קמל'א איך מן החוורתא תנהידו דעיה
ידי כ'דיקייא ת' עלעין דכיסוס' איך מן השערות יונה ז'א ע'מא
וכבר ביארתי לך איך א' חקראן ע'ת'ק יומן כלעין בא'א ונהה פוד
נה' שכו מעס יבאו השערות " השמוליס וכבר ביארנו כ' טע' כ'
בחינות י' ע'נה והס כ' עניס כ' אמניס שהס חרץ כ'עין וחרץ י'כ'ן
והנה ככל ס'א הס אין סוס שעב רק כשהס עוליס מומנה עלעמלה
דרך קרעמא דאוירא שהווא חק'ת סוד הווא ואז נעמיס שערות
ונימן שהס וין ולבן מנכ' ס'א נקדו החוורתי והשערות בעלעמלה
זה בסוד נתיבת אוויות כסוד ניד וזה הסופל את הכתיבה
ואבאר לך העטן **דע** כ' הלא החוורתא דרישא נחלקת
לתלת עיבר **דע** וסדרס הווא כ'ך אחור ופעס אחור
הס א' ופניס נחלקיס לשני לחיס ט' אמעמלה החומס דרי' ג'

אדרתא זוטא

עיבר וכל א' נחלק ל' הם יב' ואמנסי סוד יב' לו הם סוד ג' שמונה
 הויה טבה יב' אותיות ומעליהם הם כיוצא ואמנסי כד אחור שהוא
 שהוא ל' אותיות יהיה הוא נמשך מצד כ' בחנות נה' הנזל שהם
 כ' אמנסי כ' עניני דאנון ל' ולכן מתקין ירחן כדיקייא ל' עלמין ד'
 דכיסופין והמנסי כי הלא כל לו השערות והחיותהי' הם נמשכים
 אחרי הראש ע"ג הית' ומתקין נחית למא' כי כולם מתחברים דרך סס
 כנודע כי אפילו מן הכדדן אינם נמשכים דשערא ארבעי ועל גבי
 אודנן והנה אם בתולא שס מה כיוצא יש בו ג' יודין וכבר ידעת כי
 כל יוד היא טרה כלולה מעשרה הדי הם ל' וכבר ידעת כי אף
 הוא בסוד חטין גדול בסוד לפן ולכן לו ה' הם מצד אחור ועל
 ל' לפן עלמין דכיסופין דארבעין החזוקא דבישא ול' המערה לומר כי
 כל ה"ל דחיוורא הם ל' לפן דק' לו הארבעה שבכד אחור לכד
 והנה פשלו יודים ונמשכים למנסי הוא כחשבון יתר קטן כ'
 כסוד ל' לכד והנה משם נהרין כדיקייא והנה דע כ' הלא כבר
 ביארנו איך הדיקנא חתייא על א"ז מצד אחור ונמשכים א"ז חטין
 מעשרות פנים נאחור כי הכל מצב עד מיכורא דלפא דא"ז נרישיה
 דמ"א והנה מהו ל' שקל כספ' כי שקל מעלה ק"ל פי ל' הוא סוד ד'
 יודין המעלה ה' כולמין שק' ועיקר השם הוא ג' כו' ועם ל' אותיותיו
 הדי ק"ל ומהו סוד שקל כספ' כי כל מה נמשך מן הכספ' והוא ע'
 חיוורא דבישא ואמנסי אינם ניכרים לא מעלמנסי למעלה כי תולה
 מתקלים ג' יודין שהם פ"ח ואח"כ יוד הראשונה שהיא השורשית ש'
 שמונה יב' יודין אחבים ומהו אות ק' ואח"כ דודש השם
 עכמו שהוא ל' ומהו שקל כספ' ועין בסוד השק' ואח"כ יסודו תבין
 יתר בסוד עשו עס ל' איש עמו ונרבהאכ כמקום אחי ועין שס
 וצריך שרבע כי הנה ארבעי שכל לו הם שערות בסוד שרשי הדיניס
 הם יתר רחמים גמורים מרחמי המשיב ולכן ממשכאות השערות
 נמשך מציאות ההשגחה וההשפעה למשיב ואמנסי אינם מציעים
 דק' עד בישא דמ"א לא יתר ושאר בעלותו הוא חלק נהו סוד ו'
 ואנפי איש חלק עין שס בסוד שק' ואח"כ י' ודע כי מיכורא

דרך פנים והנה
 חיוורא וטרה
 יבין על א"ז מצד

אדרת זוטא

דלפני דאך שהיה חזי היתק שבו משם ותרחיל סוד המשיב וברוך
 המשיב ותרחיל אף ומשיבא דלפני עד סיום היסוד שבו ולפני ד
 דע כי מאותו חזי היתק נעשה בלעגא דמא וז' מוחין דיליה נעשו
 מנהי דאך ומהו סוד הדמות בתוספתא פ' בשלח דפ' ג' ט"א עד
 לא אשרקט אויבא דכ"א וכו' כמה שהודעתך כי ג' בחינות היו ל
 המשיב אחד במע' אמו כי ג' מעבא בסוד ג' טכד וקס נהי' דאך
 כי הלא סו קטלטה נקטלו במע' אמו ושם לא היו לא ג' כליש' ב
 בתלת ולפך סו ה' חס ויאו מעבא פנוטע כי ויאו גדולה הם חצת
 ושם בסוד העיבור נראכבו מיטן סו ונעשה למא כהיותו במע' אמו
 בסוד היסוד הקנה ג' אחכ"ס פירש כי כפך הודעתך כי אף כליש'
 ושטורס עד מיבורא דלפני וקס כליש' חצת דאך ואז פאשר
 נקטלו ג' סו נהי' למעלה פאזא נכללו כג' דחצת ולפן מה הוא סוד ג'
 כליש' בתלת ולפן סו ה' חס ג' מעבא כי ג' גדולה הם חצת ושם
 בסוד עיבור נראכבו מיטן סו ונעשה למא כהיותו במע' אמו שלשה
 ארבי'ס ואז יכא לחוף כליש' מוקד תחסד עד יסוד ועוד נרחיב ענין
 מה במקומו כמדי' " וכמה רבין מ"ש כפך דכא ע"א מטען דכ"א
 אף למשיב קדם חצת דאך נהי' מה כי שם מקומם פאזא " ודע
 ורבו כי אין שום מאו הי' חיוורת נמשכים ל"א דק תחד אורחא
 תראש יא פפולערא דשערי (תרתן) נמוטן דיליה ג' ומה שביאנו
 לעיל כי אוקס ר' חיוורת דנישא חגד אמור הנמשכים תפרי
 כפמן עד כישא דמא רבין איך ג' תיקוני דיקנא דמא נעשים
 אמ י' תיקונים עם סו הד' דמכד אמור דחיוורתא דכישא כי אלו
 משפיעים אך יש שם מביאות אמר והוא כשמעטלה יא פאזא כי
 אמ נכלל כל תיקונים בתראין דדיקנא עילאה ואז יש לו משם י'
 תיקונים ג' וד' סו הם י' תיקונים " ודע כי תחצת דאך נעשו מ
 מוחין ל דמא בסוד הקפ' אבל מנהי של החכמה ודכ"נ נעשו
 לו מוחין פנימיים והנה רבין ראשי' שהם מוחא ועלעלרא דאך ש
 שהם כרני ותכמה תקוני'ס הם נעשו מוחין בסוד הקפ' ע"א
 כרני לאפא ותכמה לאימא ומכ"נ דמקובי'ת שהיא הצדן שלה

חזק דאמיל בפלערא
 דשערי נהמט נמוטן
 אורה מביא

אדרא ווטא

נעטן שני זעלעלעך לאזא וועלעך תקוריים נעטן קלעך מוען פנימיים
 לאכא וז מוען פנימיים לאימא זק כי מוח השלשי שבהם הוא
 סוד הדעת המקורי אך מן היתר המקורי מוענו נקראת כל שאר
 אכרי אזא מחסר שבהם עד מלכות וכל מה עד מיכודא דליכא
 דאזא שהוא חזי היתר המקורי אבל מחזי היתר האחר נעטה
 זעלעלעך דאזא כנעל והנה נמוכא כי מן סימניות מקוריות כולם הם
 באזא המתפשט ומתקבלש בכל האזילות עד נוקביה דאזא ואמנם
 דע כי אעפ"י שיאנו כי מן תהאין דעתיק יומן שהוא כישא ד
 דלא אהנדע אקלעטו במ' זעלעלעך דאזא עכ"פ בהכרח הוא
 שנתפשט בכל קומת אא ואמנם עיקר מה שזה כישא דאזא א
 אינס לא שנים חסד וצבורה חסד כישא בזעלעלעך צבורה (כבישא)
 כעומא לפי שמוחא זעלעלעך הם רבין רישן תהאין והם שרשיים
 לכל מציאות דישא אבל שאר המתקבלים במ' כישא אינו זק הארה
 בעלמא אך עיקר התקבלותם הוא למטה כשא שיער קומת דאזא
 כיצד תהי' בכינה שהיא זעלעלעך לאזא נהי' בתהי' דאזא שהם מוען
 של אזא ואח"כ היסוד מתפשט כנהי' דאזא והמטעם כמו שכבר הומנו
 פנימיים הרבה כי כבר לעולם כל נהי' שכל מקום הם מולכי
 מלפני נהם תמיד כסוד הוספה ואינם עיקריים ולכן תמיד הם באים
 כדרך הוספה ולא שרש עיקריים ולכן מסוד יסוד דעתיק יומן מתפשט
 באזא כנהי' דיליה ולכן העטן בכל נהי' שכל האזילות ואם תדקדק ת
 תמכא סוד היתר נעטה מוענו סוד הכתר שהוא זעלעלעך כי מתהי' ת
 דעתיק יומן תמון זעלעלעך דאזא שהוא סוד הכינה וכן מתהי' דאזא
 נעטה כתר זעלעלעך דאזא וכן מתהי' של קרא נעטה זעלעלעך לנוקביה
 וכבר איהי' ז' דע כי הנה סוד היתר דאזא נחלק לשנים אחזי ל
 למציאות אזא בערך ז' חסד והחזי האחר עברך דאזא כי אזא וזא שני מ
 מלפנים ומתמשים בכתר אחד ז' תהי' דאזא נחלק לשנים חזי אחד
 לעצם היתר עד מוענו והחזי האחר עברך לנוקביה וז' מה הוא סוד
 אי אישכ לשני מלפנים להשתמש בכתר אחד וכבר ביאנו כי כמו ש
 ש' דעתיק יומן הם מתקבלים כשכנה כישא דאזא ז' הם מתקבלים

שי' כט"ג ח"ב ט"ב

כדיקנא

אדר"ג זוטא

כדי קטא שהיא א"א דעתיקא וביאנו איך סוד הקסד של עתיק יומין
שהוא בעלעלתא דא"א הוא גנום כסותא דאמא דיליה שהיא יסוד
דעתיק יומין המתקבל במלכא דאריך ומשם נמשך אח"כ אל הדיקנא
שהוא א"א דעתיקא כתיקון ה"ג כנת ביש דפ יקנא והנה תבין
למה באדכא רבא לא נמכר מציאות א"א והוא כי הם פלולים
במשלאל ולכן לא נמכרו שם אך פאן באדרת האמנו פגש אורח
והנה סוד תמוחא סתמיאה להיות שבה סוד הצבורות דעתיק יומין
לפך פה נגשם סוד הכוכבא דהקדינותא ומשם סודשג כי הלא
בוכינא דהקדינותא הנה היא שגשג לכל הדינים שבעולם כק שטם
הם נכפם ומשם תמוחא סתמיאה נקפסג אל האימא כמו
שהודעתיך כי בעלעלתא ותמוחא דא"א הם שגשג א"א והנה החסד
של עתיק יומין בעלעלתא והצבורה בתמוחא ולכן כדועתים הם ג'כ
למטה בא"א חסד באבא צבורה באימא והנה לו השניים נקראים
אויבא דכ"א וכו"נא דהקדינותא ולכן תבין כי הנה מן התת ש
שכ"א"א נעשית בעלעלתא אל התא כנמל והנה החסד והצבורה
שעל התת נקראו ואפ"ן היא בעלעלתא תמוחא התת שלאחיהם
תהו הסוד דאתקצבות בוכינא ואיבא דכ"א והנה נמלא כי
סוד הפינה המקובית היא סוד שני בעלעלתא בא"א ובמה הפינה
שם הוא התת דעתיק יומין ולמה גם הוא נחלק לשנים לא"א ובתיק
או הפינה שהיא פתח בעלעלתא לא"א אנו קוראים לפינה כתיק
כפינה זו ונאמנם חסד וצבורה וחכ"ת המקוביים עד
גיבורא עליבא הם סוד א"א כנמל נהעטן כי חסד וצבורה הם
שני דבועין דכ"א שם פיבין בסוד חסד חסדים צבורה צבורות
דפפסק יחי ומלא געשוס תומין לא"א ופדר שם פיבין לו הם
שני פיבין עליונים הם חכמה דאבא וחכמה דאימא תמוחא
לאבא וצבורה דאימא ותבין פיבין אמאשיים הם פינה דאבא
ופינה דאימא על דרך הנה הדי שני תומין חכמה ופינה לאבא
תמוחא ימין ושני תומין חכמה ופינה תמוחא שמש נטארו שני פ
פיבין אחד תמוחא ימין חסד ואחד תמוחא שמש צבורה והם

אדרא זוטא

סוד קדין עינאין דס חסד וצדקה לאחמינו און לפייהו תת כ
כמכר דר ככב עב ואמנא שית פקין לו דס חסד מה שראה
כי הנה דיאטונים דס שני הידים ואחב האמגיים ואחב האחמונים
דס סמלופים לכפר נש דס מחופרים והמעס הוא דע כי הנה
אדרבה סוד הידים והפקים אמגעים דס יתר מעולם מהפקין
דסמלופים לכפר במוד ואחוריהם ביהר ומטאכ פראש הכתוב
שדס מעגס לאחור ודרי מן מעלה אחת והנה כי עוד הידים יש יכולת
כאדס להצביהם עד המומין מטאכ פפקין דסמלופים לכפר שאין
בם לכפרם ולהעלותם : צם אחת כי הפקין דסמלופין לכפר
דס צפוקים מוט לעב כי דס סוד קדין עינאין צפוקים ציא אך
שאר הפקין אינם צפוקים לעב ופוליס להעלותם אצל המומין
נבמה סוד הצפרת הידים בעת הננילה שהס סוד תעני פפקין
דיהם נעטות מומין נהבן : והנה תך תגה המקוריים שהס
כמכר לאון יש נהי דעתיק יומין וכפרי ידעת כי צם פטוקיים אית
שית פפקין והס מתחלקים ממעט עד הנח עד אשר נמאכ שנשאים
שני פפקין שבהם היתחלנים שהס סוד כעלם מענין עד קדין ע
עינאין דלא נבמה נאחמ עס כישא עילאד נפן סוד שני פפקין תבא
לחגת לאיא הנה צב ציא אמנא סוד חכי תת לאיא שפאון מומין
נעשה כל שני דעות לאון כליד כפרי יערת ענין נקרא מה למד כי תת
נקרא מה כנעז יב פפקין שבו כמעין והס מתחלקים לשנים אעריא
א גדולג והוא תפארת הוא א גדולג כסוד שפאונת שבו שהס כנעז
השס פפקין דעני דרועין ויסוד אעריא כסוד שס האות שבו כנעז
שס פפקין של שני ירכין ומה קבין מה שביארנו בפ פראשית פייש
כדיכל דכאן שית דיכלין כי לעולם יש בחינה מן בתת נפסוד א כ
כפל חד ומד והנה אס תחלק התת לחכאין ישארו א נהשלה
דס לאון והשלה למא מוניפופא דליבא ולמנה כמלו שנבאל
בעהית והנה שלש חלקי התת הנה שמן השנים והס דס
נתהוים שתי דעות לאון וחלק השלש מתחלק לעטות צ צופים לאון
וכדי שתכן הענין הינב אכאך לך הקדמג אחת תחלג ככר

הודעתך

אדרא זוטא

הודעתך כי לעולם נהי' הם כבוד תוספת ואינם עתהיים ולכן הם
לכר מעטס והטעם כי לפי שמהי'םא עלמא עתה יומן אין מעלי'אותו
תהלכ'ם בא'א לא השכנה תהתנות שכו א'כ נמלא שאין ת'וס
לא'א לא לשכנה באטנות שכו והתחנות שהם נהי' אינם יכולים
לכר ד'ך כבוד תוספת כי אין להם עתה ת'וס עתה'אותו העליון מעטס
וכן קעטן ע'ג סוף האצילות כולו י' צ'ם ד'ע' כי כשאנו כ'ז'ים לה'תשך
נהי' למ'א אנו ע'וסים מ'וונ' לא'ז'א כ'י' ש'וכללו כ'ז'א ז' מוחין וא'ת על י'ד'
כ'ת מ'ה נ'תוספת'ם על נהי' כ'נודע ג'ם א'ז'א לה'יות לה'ם נהי' הם כ'י'פ'ים
ת'מלה למ'וונ' ה'כ'ת'ר והנה סוד מ'וונ' ה'כ'ת'ר הוא כבוד ה'ת'ר ט'פ'ראש
א'א נ'ט'ם הוא המ'וונ' כ'י'כ'ד ה'כ'י'נה י'ש ל'ה א'ות'יות א'ת'ה'ע' כ'י' ה'כ'י'נה
כ'כ'ר מ'כ'נ'ו א'ות'ה' כ'מ'ז'א'ות ה'צ'ר'ן וא'ות'יות כ'א'ו הם כ'כ'ר'ן והם סוד
ה' ז'כ'ר'ות ש'כ'ה כ'כ'י'נה ש'כ'כ'ר' ו'א'ות'יות ז'כ'ר' הם ה' ח'ס'ד'ים
ש'כ'כ'ר' שה'וא מ'כ'נה כ'י' הוא סוד ה'ח'י'ך ו'אלו ה'א'ות'יות הם מ'ן ה'ח'י'ך
וא'ז' מ'ח'וונ'ים י'חד כבוד העליון ש'כ'י'ת'ים שה'וא י'סוד כ'ר'ת' העליון ה'
ה'מ'וונ'ים ו'סוד מ'ה נ'מ'מ' ד'פ' כ'כ'ה ע'כ' והנה סוד ה'מ'וונ' ה'ת'ה' שה'וא
כ'כ'ה נ'מ'לא כ'כ'ל מ'ז'א'ות האצילות כ'ין כ'א'י'ך כ'ין כ'א'ז'א כ'ין כ'מ'ן ו'
והם סוד ה'נ'ש'יק'ן ה'ק'וד'ש'ים ט' ה'מ'וונ' (ה'כ'ן) מ'ה כ'י' ת'מ'ל'ג מ'ע'נ'נ'ד'
ש'ם ו'מ'ה'ן סוד ה'נ'נ'מ'ת כ'ע'מ'ד'א ה'י'פ'י ד'א'מ'י ל'א'מ'ל'ת'ל' כ'ע'וד ש'ה'ד'וק כ'ת'ו'ך
כ'ה כ'י' מ'כ'ש'ר'י א'ת'מ'ה ל'ו'ה כ'י' כ'ש'ה'א'ד'ם מ'ח'וונ' ע'ם א'ש'ת'ו כ'ה'כ'ר'ת' מ'
מ'ת'מ'ל'ג'ה ה'ד'וק כ'ת'ו'ך כ'ה'ש' כ'י'ה'ם ו'מ'ה'ן ס'י'מ'ן ה'מ'וונ' ה'נ'ת' כ'ע'מ'ד'א נ'מ'לא כ'י'
ה'נ'ש'יק'ן הם סוד ה'מ'וונ' כ'ו'ח'נ'י מ'א'ד' ו'א'ך י'ש ה'פ'ש' כ'י' כ'כ'כ'ר' ה'מ'וונ'
ה'וא כ'כ'ה א'ח'ד ו'ל'כ'ן אינם נ'מ'ז'א'ים לא ש'נ' מ'וח'ין ו'הם א'ת'ה'ע' ז'כ'ר'
א'ך כ'א'ז'א או כ'מ'ן הם ש'נ' ע'כ' כ'סוד מ'ן מ'ד' כ'ד'כ'ר'א מ'ן מ'ד' כ'נ'ק'כ'
נ'מ'לא כ'י' הם א'ר'כ'ע כ'ו'ח'ין כ'ין ש'נ' הם ו'הם סוד ל' א'ות'יות א'ת'ה'ע' ש'
ש'נ'ש'ים ה'נ'ש'יק'ן ה'נ'מ'כ'ר'ים כ'פ' כ'ב'ו'מ'ה' ד'פ' ק'מ'ו ע'כ' ו'ה'כ'ן ה'סוד ה'
ה'נ'ע'ל'ם ה'מ'ה ו'ה'ע'ט'ן ע'ת'ה' ה'וא כ'י' ה'ל'א ת'מ'י'ד' א'ז'א א'ת'כ'ל'ע'לו כ'מ'ת'מ'ל'
ש'ה'ם ת'יק'ן א' ע'ג' ז'י'ק'נ'א ע'ט'ר'ק'א שה'וא ת'ע'ל'י'א כ'ש'י'ק'ו'ל'א ע'ד ט'י'כ'ו'ר'א
א'ך י'ש ה'פ'ש' א'ח'ד ו'ה'וא כ'י' ל'ע'נ'ע'ים א'ך א'ז'א כ'ך ח'ס'ד'ים מ'נ'ה' א'ת'ה'ע'כ'
ד'א'ת'כ'ל'ע'לו כ'מ'ת'מ'ל'א א'ך כ'א'ש'ר'י מ'ה ה'מ'וונ' העליון של פ'ד' ל'א'א כ'ע'ט'ה'

אדרא זוטא

כל שאר דתיקונים הארבעה שמועלים בין תיקון היד לתיקון ה
הא בולם ותיקונים ונכעלים ביחד ונכעלים בהם אלא והענין נ
כבר ביארנו כי הדין הוא סוד אלא לעולם ויהיה אם תביט ב
באים בשופר הראש אצל הדין זכורנו נחפז ונכעל בתיקון מ
סיוס לתי הראש ובשוקף ראשו אם תרביאה הדין תתקן הראש
וקנה כשהדין הדין העליון לא נעשה בסוד הנשיהין אם ויק
הוא לעמוד ומסוס הדין הוא עד תיקון י וכולם הם ותיקונים
יתד לעמוד בסוד כפיפת הראש ואם הדין נכעל בהם והוא מעט
סוד הראש על דרך נהי אלא שנכעלים בראש תא גם סוד ה
הארבעה תיקונים שפן שנ ומילות תיקון י נא הם ותיקונים
ונכעלים בבישא אלא אשכ הוא הדין ונשיים שם בסוד מומין
ופעבוד אורו השפיע המתרבה את המטרות שם זמן אלא כי
אורו החלק השלישי מן הדין לא נעשה ששאר משני מלקי הדין
שנעשו בדיעות לאורו ואורו החלק הדין נעשה מומין סוד ב מ
מכאן ויק חלק זמן כולל חלק זמן לאבא כולל חלק זמן לאבא
כולל חלק זמן סוד הדין נאם מרוב השפיע נעשים זמן ב אחרי
נהי לאבא וכן נהי לאבא הדין כולל הדינים כי תחזי תת דא
נעשים שתי ידיעות לאור עב סיוס העליון שלהם והנה העמות
מ סוד היסוד לעת תיקון יומין הדין כתיב דא זמן הוא נחלק ד
דועמת הדין עכמון לשם השלשה עדים לאור והדין לא נעשה הדין
כתיב כי כבר ביארנו שם היסוד הוא וכן כנה באדבת נשא ע
קמל עא וכלה יסוד עולם כולל שית בהדימוס קדא י
ונחזור
לעילא בענין החינוך דעלמא דארתפא
לת עמין דע כי כבר אמרנו שהחינוך תא
ארתפא לת אורחין והל עבד שהם אחורי הראש הם נחשבים
עם תלמידי ניעין לעבדין לבישא הנחשבים אחורי הראש עב ד
רישא דתא ותשם יודד השפיע ל בישא דתא אך תארתם הדין עב
תיקונים לחינוך דעלמא דארתפא האחרים שהם עבדי הפנים כנחל
הם נחשבים לך פנים עב תא ותיקונים שם כדקרא דילך

אדרת זוטא

והטעם הסוד נהיהו לו מ' תיקוני דיקטא לרא וטלאו נשפע לו מ' תיקוני דיעה דרי כי אוא הם מושפעים מסוד תמלא דישא ד דעתיך שיהם נמשכים מסוד החכמה סתומה חפתי שפירר ואלמנה היא משפע יתר למשלד מן הכתר עבמו דאא שמש נמשכים י' חיוני דישא ומלד מה הוא מעולה דמעי לפעמים יתר מעולך אך להיות כי אין השפע יורד לו לא כדך אוא בפניה זו הם גדולים ממנו והיו הסוד נרמז לפי ככף ע"א ומל אב ואס- מהיא מוחא נכדן נכ' ומל בעתיך תליא ואחיד והפן מה משכ' זא יונק מן הכתר ואוא מן מוחא ע"ה המלא היורד משם י' והואיל וארא לידן נכדך מה שאמר תליא ואחיד

קדשא

דע כי כפר ביארנו לעיל כי חזי תת דאא ונהי שלו הם אחזים כתרך זא נהמעיכ בעתך אחיד כי הוא אחוז משפע שם אך כעכך לו ה"ו תיקונים דחיוניך דישא כנמכר על מה נכדך תליא כי בהם נרמז דאא ובערך שני בחינות לו אמר אחיד ותליא י' גם הם עבמו באוא כי הם תליין במלאה ד דישא המושך ממוחא סתומה והם גם אחזים בכינה וחזית דאא וכפר ביארנו לעיל כי לעולם כל סוד תת ותחלה לשנים אך החילוק הוא כי תת דעתיך יומן הגנוח בכינה דאא ותחלה כטוב מה ככל מה אוא כחדא אך תת דאא נחלק לשנים מה למעלה ומה ונכ' האלו נחזי השני לעלמלת נוקדיה והנה תורה שביארנו לעיל שיש חיוני עליין בסוד נשיקין בסוד דעתי כמה תבין סוד מש מל כי מכל דיבור שיוכל מפי הקפה נכדך מעלך אחד כי הוא סוד החיוני ממש י'

למעלה ענין ת' שקל כמפ כפר נודע כי שם הנה במילוי יודין עולה ע"ה כמטן חסד וכמפ הוא בחסד גם מש למשל כמטן סוד חיוני בין הצדן ו והקך נמלא כי אורחות אחרת הם מלד הכינה והם כ"ו ע"ה והם סוד מלכ חיוני הנמכרים בדיש פ' כראשית כי מלכ חיוני הם ע"ה והם אורחות אחרת ומהו זכע"א דאמרת במלכ חיוני

אדרת זוטא

גם במה שביארנו לעיל בענין סדר ז' פסקי הדעות תפן למעלה
 אין המעלות נהקנות רק בפסק הסמוך ש הכתוב ושם נהנה
 תפלה עליה כי שם הוא פסק האמון תקום אחיפת המעלות
 שהוא אחד מתפן דמא ושם נקשרת המעלות ולא בשאר הפסקין
 המעלות מוטו אע"פ שגאים לנו שהם תחתונים כנ"ל : ונחזור
 לעיל כי הלא לפני ששני מעלה דיקנא הא' והי' הלא היא הוא הוי"ו
 כנ"ל יודין והי' הוא אה"י ולפי' מצדדים הם אבא הוי"ו אימא א'
 אה"י כנ"ל " והנה דע כי מה שהוצא כי מן נאכלו ע' מונ'
 און והוצרכו להיות בסוד עיבור כמעט האימא ולא כן מצדנו כ'
 באצילות און דע כי האמת הוא כי צם באון הוצ'ק להם מונ'
 עליון שבתוך הנה דא"א כנ"ל בסוד אה"ע צ"כ אמנם ההתקשרות
 היא כי שם באון לא היה רק כי אם מיוצא חדא אכל כאל' לזכך
 מן הוצרכו שני מיוצ'ים נהפך מה הסוד הגמול הדול המה והיו
 כפוש'ם לעבוס'ך כי הוא סוד נעלם :

דע

כי כבד ביארנו כי כשא' עילאה דלא ארבעה הוא על
 כל האצילות ותחתיו הם סוד כל הסיפיות עליו און
 היכלין (לאן אונן בוחין נכו' והם סוד קט' ספירות דא"א המתפשטים
 בכל האצילות כולו על הסדר הנ"ל ודנה לא מצדנו בא"א סוד ה'
 המעלות וא"פ איך נאכלו כל השאר שהם און ומן אם לא היה
 לא"א נוקבא מעלות : אמנם סוד העטן תפן כי ביארנו לעיל כי
 תסוד הסוד דא"א עצמו נקדחו מוחין לאבא נמצד הצבוקה דיליה
 נקדחו מוחין באימא : והעטן פיצל הימין דא"א סוד דכונא נדשטאל
 שבו סוד נוקבא ואמנם יש בו שני מיני מיוצ'ים אחד בסוד העט'
 שלא דא"א בסוד אה"ע צ"כ והשני בסוד היסוד שלו כי צם הוא
 כעול ומשנים מתפד ומתקבדה וכד' המכרות שבו עם צד הנקבות הם
 תמיוצ'ים ודנה למא'יות און לא הוצרכו כי אם מיוצ' אחד והוא המיוצ'
 העליון של הפד כנ"ל כי אמ' נכלול בצבון שהוא סוד ביטא דא"א אם
 מיוצ' העליון והלמרות של א"א ונכללים שם י' תיקוני דיקנא מן הא'
 עד הי' כולם יחד ואז נעשים מוחין לא"א ומכאן מתפשט פהם

אדרת זמנא

נהי כנתי והנה נמצא כי מועד הזה העליון של ה' הוא לאורך
אזל ואמנם לענין עבודת ד' למחן שכלם נגדו שכלם נהמם
כי לפי ששני מחלקי הדיקנא נהרין בשיקולא עד מיכורא ומהו מ
מגד פנים וגם מגד אחר יש העשך שערות הראש היורדים
דרך אחר ברת עד כי שא דמא אך מהרץ הארת דיקנא באותם
השערות הנמשכים אחרי הראש משם נעשה סוד מליאות אזל
כי בהכרח נעשה שם מליאות אונ א' באמצעות שני מיני ש
שערות או דיקנא וכיטא מגד אונם הצדוע המקיפ פנים
ואחר ולכן לא הוצרך עתה דק מווג לעשות להם מוחין ונהי
אך למין אין להם מליאות כלל ולכן הוצרך כד' להאכל את מ
מליאות מוטם הופה להיות ע' עכוד א' ואח' לעשות להם מוחין
ונהי הוצרך מווג שני מה שאין ס' באזל : ואמנם יש הפס ב'
שני מווגים או והענין כי כבד פ'ו כדוסמקא ד' כטלה עד לא
אסתקע אנרא דכיא וכו' כליל ברלת ושין שם : וכיאור ד'
הענין הוא סוד נעלם והוא כי ככר ביארנו כי סוד המווג השני
של אזל נעשה בסוד היסוד שבו הכולל ימין נשמט לכך ונקרא
ואמנם להיזק האור פתח למטה מן אזל א' הוצרך שינעה
ג' מווג מה ע' אזל ולכן מה נעשה אונם נהי של אזל שהיו
למטה ממוליאות אזל נקטע למטה ברוך אזל בחצת ש
שלהם ולא בחצת של אזל עצמו כי לא נקטעו יהיו בסוד מוחין
דאזל לא נקטעו בחצת דאזל ואם היו שם קלת כליל ברלת
הנמכרים כדוסמקא פ' ניטלה ונמצא כי נהי דאזל הם סוד ג'
מיין לסעל הנמכרים בתיקונים שמהם נעשה ידם תראה
שהוא יא ואם תחמת ג' מיין לא דנהי דאכין הממונים בחצת
דאזל מהם נקדו סוד מ' נמצא כי מליאות מ' נקדו מ'א ע
עצמו במווג היסוד שלו אמנם היה ע' אזל תסוד חצת שלהם
ואם יסוד דאכא אפי' מינה חדא ועייל לג באימא וקמן כמעני
דאימא אקטביד יא בסוד ג' מעידא כלולג מתלת לחוד לפי ד'
דאכא תסוד קלת דנהי דאזל וכסופם של ג' סוד נוקביה עמו

אורח זמא

כמו שהזכיר : : זאמנט במה רבין סוד א נעלם שהדין של
האשג מה מזכירות ומהיבן נהדיו עלמה הם בחמה עלמה אין
חלב כלי האדם והעטן כי ככר ביארנו כי נכעל נהי לא ב
כחצת לאוז ונעלמנו בתוכם והם אמרו ההיא מנה ויזאב מנהך
האבא לאימא ולכן אורו האור הגדול שנתגדל עתה לנהי דא
כדי לעשות מיוון להאציל לאז ואור מה נהיה תחלה בחצת ד
לאבא ואחכ בחצת לאימא כי בתוכם בעוליס נהי לא כנעל
ולכן סוד אורה ההארה עצמה בקעג ויזאב לחוץ והארה ארך
טס בחמה לאוז כי טס נהי לא ולכן יש דים באדם ונטקבה
רק כי אוקם של האדם הם קמנים ואין בהם חלב ושל האשה
גדולות ויש בהם חלב והמעם כי בהיות לא רך חמה אבא לא
היה רק מזכירות מנה קמנה אך בהדיו בחמה לאימא טס
נתגדל בסוד העיבור עד שנעשה כעולג מתקלת גם לדי האימא
נתגדלו מרוב הארה והיה בהם חלב ועתה רבין כי סוד החלב ה
הוא עילוי הדם למעלה ומתקדך לחלב ומתקדך וכן נהי לעולם
הם סוד הדינים כי לכן הם ככל מקום לבד מעצמם כנחל ומהקטלת
למעלה בהתכלותם בחצת אז הם נהפכים לחלב : : ואחכ לא לא
לחץ דמיון תינוק אחד יונק מרוב אורו החלב ואם מתגדל ונעשה
א צדעה כשש קצות לבד שהוא ד שמהא קדישא אך בתוך הסינה
היה ד מעבא פלוגא מתקלת בתוך ההא כבינה אימא שלא ולכן אין
סוס דמות ראש למצת הווא : : והנה מה שביארנו חילוק בין הועלת
אזא וכריאתם לבד יאת מן מה נרמז בפ קדומה דפ קסן טפ בסוד
אדם קדמאג לאציל ציורא דילה זו משחקת אך אדם תנינא לא דיה
מיוון נהי לא תוך הבינה כנעל : : וא תשל כי עקד מזכירות הנייר
הועל כשהוא כמעט אמא הוא ככמן ולא בחמה ואכ הדים היה גאני
סיהיו כמקום הכמן ולא בחמה אך העטן כי הנה האדם או האשה
אינה כמותקת לא למטכות או לקת לבדו וכיזא אך כל אדם ערמ
בו כל הים מאי עד המטכות ואכ כשנציב צבת הדין לא נציב
כצור כציאות הבינה לבדה או המטכות לבדה רק כמזכירות כעלולת

אדרת ענייני

כל דמות הי"ם שהם סוד א"א וא"ב כסגנון בע"ק. מה נמצא פי
 באשר נקטעו נה"י לא"א בחצ"ה לא"א ע"ה ע"ב ואל"ו ז"א ה"א היה
 בחצ"ה לא"א הם באמצעותם נמשך כי כחם הם למטה ונה"י הם
 למטה וחצ"ה באמצע ונה"ה שישו א"א הם בחצ"ה גוף העליון ד'
 לא"א מן הצדן עד החמה חז"י חל"ב ואם תאריך ד"י האשה המלאה
 וממש שהם כמקדום מה באמצעות הגוף העליון שגוף הא"א
 עד תיכונא עליבא והמעט הוא כנמש"ל כי מן האדם כולל כל מ'
 מציאות הי"ם : אך הבהמות והחיות שהם בסוד מין אחד כלבד
 נאנים כוללים כמות האדם לכן באו עליהם הדינים ככחן מעט :
 וע"ן כפיאור"מא ק"ן והכל שהקריבו כמור נמשכים עם תבין הקנא
 ד"א תהי"ן נאצל ומסוד כמור הכבש העליון שהוא חצ"ה ד'
 דהקנא עילאה שהוא שם מקן תהי"ן שפיסוד אות ככית קדש
 העליון לא"א ולכן פסוק מן הענין קדא"י י"ה נאמר על הדיקנא לא"א
 כי הוא מייצג נמקא מן כמור העליון : גם שם ביארתי ענין ש'
 שופר באפי"ק קול א"ש מ"ס ורוח שהוא ענין זיווג הנמשך משם
 תנה"י לא"א ששם נקדוהו תלת ד"א לבד בסוד ו' מעדא ויהם א"ש
 ומ"ס ורוח וע"ט : אמנם בענין נה"י לא"א שביאנו שנכללו ל'
 לעילא בחצ"ה לא"א הענין הלא נאמר חז"י ח"ה למטה מן ה'
 הא"א עצמו עם נה"י שלו ונה"ה נקטעו מה חצ"ה עם חז"י ה'
 האחר שנשארו בא"א ונקטעו ג"כ בחצ"ה לא"א ושם נכלל נכח
 בחסד והוד כבבורה נכח בחסד לאבא והוד כבבורה דאימלא
 נאמנם אע"פ שאנו אומרים כי נכח באבא טב"ת היה כולל
 ג"כ בהוד באו"ט כי נכח כולל בהוד באבא והוד כולל בנכח
 שלא באימלא נא"ח טב"ת כתינות לו טב"ת אחד ואחד נמשכו
 הדין מרוב הדיקה שבקטע נכחה רק כי באדם היו כלפי מעל
 כי אין הדבר שם רק כפי שער בסוד עיפת מדע אך כפי"ה ש'
 סתדוהו שם כל איכ"י הג"פ ל"א היתה בהארה גדולה כ'
 בהקפוטות וממנו נמשך החלב ולכן היו שני דין לכל אחד כ'
 כנגד שני כתינות שבכל אחד מהם אמנם היסוד נקטעו ונחלק

פירוש זוטא

לענין חזיון כיסוד האבא וחזיון כיסוד לאימא וראה והבן כי
 כבר ביארנו שאין האבא מתעבדב תביאה אחר לא צריך תחלה
 להכניס בה סוד חד רוחא כנצל ואמנס יט בזה פקעק מעט
 יעקב שאמר נתי וראשית אוני שנתעבדה ומביא ראשונה אך
 הענין כי להיות א"א הוא מכב בלא נקבה והזיווג הוא מתקבצו
 א קבצו בלא נקבה לא הוצרך למה כלל ומכאן מה נמשך ליעקב
 על כל של בית רבי " ואמנס עבד הוצרך להיות חזי יסוד לא
 בסוד מ"ן זכורין וחזיון בסוד מ"ן נוקבין אך לא הוצרך לביאה
 שניה למעט הנצל אמנס מנה"א נהדווקא ה"א בסוד ג' כלילן ענ
 בסוד ו' מעידא לכד אך חזי ה"ת לאא שעלג למעלה ממנו נהדו
 מוחין א הדינוק הזה בהיותו כמעט אמו ונשמה לאו המוחין היה
 אותו חזי היסוד של הדיטאן עילאה כמו שנבאר כאן ב"א והנה
 כשנתקטט נצא מ"א לחוץ יצא כעול מו"ק לכד ו' גדולג והמעט כי
 כבר ידע כי נ"ה אית בהין סיה פיקין והנה אם תחטוב מהנשא
 מן ה"א א ה"א הנה ו' בחינות אחד חזי ה"ת שני היסוד ול פיקין
 דנ"ה הדי הם שעב שמהם נהדו וק' של מ"א כי השני פיקין עילאין
 של נ"ה נשארו למעלה חד פיקין דנכח באבא וחד דהוד באימא
 ואלו הם שס תמיד לעולם ומכאן מה נמשך החלב להינוק גם אחר
 צאתו משם ובמה רבין איך מ"ן הדינות הוא מלכד החלב ומזה
 המעט כי הלא נשמע מ"א הוא נ"ה לאא והנה א' השני פיקין ד'
 לאשקארן בא"א הם היוכר מעולנים נמצא כי כשנמשך משם החלב
 הוא ממשחר נשמעו ומשם הוא נימן " וכבר ביארנו כי לעולם
 נ"ה הם סוד הדינים והם דם וכאשר תתעלם נהפכים לחלב כנודע כי
 כן איבע הדבר באעג המעבדב כפי האכיל ואמנס אח"כ בא
 עיבוד השני והוצרך ה"א להתעבד פעם שנית כהנך האימא לעשות
 לו מוחין וסוד הענין הוא כי כבר ביארנו כי כמו ש"ן דמ"ן הם ע"י
 נשמות הצדיקים שהם בניה גם מ"ן לא"א הם ע"י הכניס שלהם
 שהם מ"ן " והנה צ"כ מצינו שכל עילג מתעבדב המעבור
 מעמות הצדיקים בניה בסוד ח"שים לפקדים רבה אמורהך וקטן

אדר"ג

כדי למדע על הוסיף כה נכ' ג' מן בני א"ל מתיבבין ג' כ'
בא"ל כדי לעשות חדשים בחידוש כח (ה"ל) וזהו החידוש שמתקח
הוא סוד הארת המוחין אטב מליך כהם ודבן סוד זה ואמנס
לפי שאין שלימה המעלות לא כליעל לכן אין נשמות הכלים
מתעבדים בה לא כליעל אך האמת שלימה כיום וכליל כי היא
ביחוד המיני על מתיבבין לכן הארת המוחין דמון הם המיני כקט
דשחית ועל פיה וכבר ידע כי סוד עיבור השני שהוא תדיר
נהג לזכר הארת המוחין מא ענינים ודנה אמנס ע' העיבור
השני מה נקראת היא למ' ספידות כענין מה כי מן החכ' תת
דאל ומן היסוד שלו נקדו כמא חכ' חכמה מן התת וכינה ומן
היסוד נשאר עתה ל' בחינות נה כי כ' פיקין עליון אשהתאר
לעילא בא"ל ואלו ה' פיקין מהשלב מהם נקדו וק' התת דהינו
מפיק א' נקדוה חסד ונכד למא ומן השני נקדוה נבונה וקוד
נמגשעלי נקדוה תת ויסוד ומפיק רביע נקדוה המעלות הדי
כי א' ה' פיקין הם כל אחד כולו משנים ומדו סוד הנכד
כפ' נשא דפ' קל עב ענין ג' דוחין כליעל ג' ג' טהם סוד ג' פיקין
נה שטבל אחד נקדו שתי קבות למא ועוד מפיק רביע יצאה
מעלות והוא סוד ההוא דוחא רביעא כליעל מכולהו דוחיה ולכן
מניה יבנו כיומוי דמטיחא לפי שהמעלות היא סוד המטיח
וכטיבור דוח זה הרביע ישי' לחכמה כי אם תקעלה אור
הלכנה כנודע נקדו סוד היסוד של א"ל שטאר כבינה של א"ל
ומדו סוד המעלה הפועל באיני בסוד היתר נדלים פרחים באיני
ואין להם על מג שימנוכו כי הוא יסוד והוא הבינה והכל אחד
שהיסוד דאלו הוא כבינה למא : ואמנס טעם סקדא שרח
באיני הוא כי ככב ארת דואה כענין כי טודת היסוד ומקום
אחיזתו היא למעלה בין שני פיקין קדמאין דנה ואמנס לו השני
פיקין נשאר בא"ל והיסוד הוא לתת למא כבינה שלו ושאר
פיקין נה הם לתת בוק' למא והמעלות נמלא כי היסוד פרח
באיני ואין לו על מג שימנוך כי כמקום מטיכר ואחיזתו הוא

למעלה

זוטר

למעשה באו ונתעבא שאין לו מג שיפתוך אמנם עכ"פ אע"פ שהיא
 למנוג ודאי נמשך לו הארה מאותם שני פירקין עילאין שנשאר
 באוזה והם מובלים אוקו בכח ומעשיכים אותה אלע"פ שאינו מ
 סמוך להם וסוד כח הארה היחיד נקראת פנה באויר כי ע"כ כח
 אויר מה העליון שנמשך לו וכן נה' שנשארו באוזה הוא יכול להיות
 פנה באויר ולא יוכל למנוג עד שאר הפירקין תהאין טבועים הימין ו
 ואמנם סוד הד' פירקין של נה' שנשארו באוזה והם מתחלקין למקדים
 כך כי פנה עליון של נכח תמונה נעשה חסד ונכח לתא ופירק עליון ד'
 יהוד נעשה גבורה יהוד ומפיק תהרין לנכח נעשה תה' ניסוד ו
 ומפיק תהרין דיהוד יצא מלכות * ואמנם עתה תראה איך צמ
 הוסוד בנכח והמלכות כהוד ולכן פתחול החול (נעשה) עולה
 מלכות כהוד וז"ל יורד בנכח והרין דואה כי מפיק אחד שלם כהוד
 יראה המלכות ולכן היה כה' כח להיות בפירקין שלם משכ' בשאר
 כי כל אחד נחלק לשנים והנה אע"פ שביארנו לעיל שמחז' תה' וכן
 היסוד דא"ל נקדו חכמה וכינה דז"ל הכונה הוא כי ודאי שכן
 המוחין הם כאן רק שאינם מתקבלים רק הטשה קצות *

ועתה

אבאר לך סוד התינוק העליון כשנורין הנה כל
 דעת כי סוד השיניים יוצאים כשהן שנים ה
 הראשונות של הולדת התינוק ותוספת השיניים הם ע"כ כי הם
 נמשכות מולף נתיבות חכמה ואין השיניים יכולים לבאת רק ע"י החלב
 מן האם וסוד הענין כי נה' דא"ל עלו כח' דא"ל שהם כח' תה'
 העליון דא"ל ולכן נפקעו יצאו הודים שם * ואמנם חז' תה' דא"ל
 נקטעו ונדפק בחז' העליון עלו שמונה נקדו צמ' דא"ל כנעל
 ונעשה תה' דמה שלם ביחד וסוד הית' דע"פ כי יש לו י"ב גבולי
 לכסון וכשנדבק למעלה והיה שלם אז תאיר סוד החלב ויצא לחוץ
 וכאשר חזר חז' הית' בסוד חכמה של תא' אז יצאו סוד השיניים
 שהם סוד ע"כ נתיבות חכמה כי סוד הית' חז' העליון יש בו י"ב
 גבולי לכסון וחז' תה' התינוקן הם י"ב אחדים הרי הם כד חדשים
 של מן התינוק הנזכר במעלה ולמדת האומר י"ב חדשים לכד

אדרתא זמנא

המטה הוא כי כשלמלא חזי קרב דחמתן הוא יב פיי כבס ידעת כי ה
הקרב הוא שני וזין והואו הסניה היא כזא וכאשר נקלכסה נטשו ו
מן כסוד ון כפלא אחרת והם יב אך חזי קרב העליון אינה לא ו
אחר כי לא נקלכסו כסוד דהתקנה והנה אינה לא שמונה
עשר לכד והנה להיות כי מה לא נעשה דק ע"י שני חזאי הקרב
לכן נחלקו חז"ים בלחי העליון וחז"ים בלחי התחתון וכבר ידעת
מש דמל כי קמן אין ביאתו ביאה עד מ' שנים ויום א' והעטן ה
הוא כי אין כח עהין בא לו מלמעלה לכן אין כח מוחין גילה
להוציא עתה הראוייה לדולד עד שיכבו עליו מ' שנים ויום א'
והטעם הוא כי הנה הוי' שלו והשלשה מוחין שיש לו ככח לכד
הם מ' וסוד הצולעלהא שהוא הכתר שכן קם מ' שנים ויום א'
והטעם שאין העשר שלמים כי סוד הצולעלהא עדין לא נעשה
בה דק אחר העיבור השני של א"ז כמו שנכאר בעה"ק וכן
אינו נמנה דק יום א' כי איז ככפ בתחלה השנה העשויה מתעני
פעם שנית לטעות לו עלולת ואז יהיה ראוי לביאה ואז אם תקיפ
הארכטג מוחין שנכנסים בו הרי י' שנים ויום אחד ואז הוא
איש צמוד ומהו הטעם למה אינו נקרא איש פחות תי' שנים ויום
אחד אך דע כי יש חילוק אחד והוא כי דע סוד גדול אחד והוא
כי עטן עיבור זה השני הנקל פ' שהוא חדשים לכקדים כי כמו
שנשמות הצדיקים נעשים מן ככל העלות א' המעלות צ"מ נעשים
מן א' הבינה ומהו סוד העיבור השני ואז ניקספ בו הארה אל
המוחין בסוד חדשים לכקדים ואמנם דע כי עד שלא יהיו א' מ'
שנים ויום אחד אינו ראוי עהין לעלות בסוד מן פתך הבינה עד
שיהיה שלם ככל פכפ' שהם מ' שנים ויום א' כנמל אע"פ שהמוחין
שלו אינם כראויים לדולד עהין עכ"פ ראוי לעלות בסוד כמון ואז
נעשים לו מוחין חדשים והוא ראוי לדולד משם ולהעלה וזמנא מן
באדם דהתחתון כי אין נשמת הצדיקים יכולים לעלות בסוד מן
א' המעלות עד י' שנים ויום א' אך יש הפ' מה בין התנוק ה
התחתון לעליון כי העליון יכול לעלות בן מ' שנים ויום א' אך התחתון

במה זא לזו
בשעיים אף להיופ
שעין וזו מוחין
נעלונים אינם

גדרת זוטא

כדכתיב שנים ימים אי נאמס העטן הוא כי התינוק העליון אחר
 שנשלמו לו ג' שנים ימים א' בכך הוא ראוי לעלות ואח' פגע ה
 הכפ במקום המילא עליונה שהם נה' של אזור והכפ ראוי
 לביאה ונעשים לו מוחין אך התינוק הקהלתן אחר טעבדו עליו
 ג' שנים ימים א' ונעלם פכפכט אח' מהחיל לעלות והנה כ
 כמחמתיל לעלות פגע בערלה העליונה שהם הקלפית ולכן
 ג' שנים עומד צנצנ' ג' שני ערלה ולכן נשלמו לו י' שנים ימים
 א' ובסנת ה' י' יהיה כל פניו קדש היעלם לה' וכדשלימו אודה
 שנה נמלא שהוא כן י' שנים ימים א' ואח' הוא ראוי לעלות ב
 כבוד מן עס שאכ נשאות הכהקים אך פחות מזה אין אדם
 נשמת קמן עולה למעלה שם כבוד מן ואמנם אם אחר שהע
 א יסוד העליון טכנינה אם יש לו חקן קהלתן ג' כבוד שני טעוה
 שהם סימן האיש אחר ה' שנים ימים א' ואח' שנשלמו לו ה' שנים
 אם יכולים להאיכ בו א' יומין קדמאין של דישא ללא אהידע ואם נ
 נכנס בו כל מציאות שכנגד צועלעלעל שיש באח צם פאו פאן ב
 בעלעלעלעל דא' ונכנסו בו כל ה' צועלעלעלעל ובהם נרלבטן שכנגד
 יומין קדמאין דדישא ללא אהידע והעטן כי ודאי שאינם נלמס
 כי בכך ביארנו איך מציאותם נרמטנו אך העטן הוא כי מארתו
 האור העליון אשר בהם נטרלטל מומלצה למלכה עד טכניה
 צועלעלעל דא' והטעם הוא כי כמות סמול הקמד הוא כולל
 כל ה' יומין ולכן בכתיבת החמד דדישא עלאה שהוא הטהרה
 אשר יסודו ומוטכו הוא בעלעלעלעל דא' כך מן היסוד דדישא
 עלאה אשר יסודו בעלעלעלעל דא' נרמטנו וממנו א' אודות בא'
 צועלעלעלעל דא' ואחר שנתדון א' צועלעלעלעל דא' אז בא לו בחינת
 דחקן כי א' צועלעלעלעל הם מצד הכתר כנועט והדיקנא היא מן
 המוחא שהוא חכמה פתימאה ולכן קחילג באים א' צועלעלעלעל
 ואח' באה הדיקנא ולכן קראת כי אחר ה' שנים טוכדים א' שנים
 אחרים כדי להטלים א' צועלעלעלעל דיליה ודרי הם עשרים ואח' כ
 מרובץ בו דחקן ולכן אין נוצר דיקנא באדם עד עשרים שנה

גזירות המלך יוסף

וכבר ידעת כי כמו שהחסד כולל כל המצוות כן כבוד נכלל בכל
 המצוות וכן כבוד כבוד דהוא עילאה למקראי מצוות ומצוות
 דא"י ואמנם ענין המוחין דא"י מציאותם הוא זה כי כבוד
 ביארנו איך החסד נבדק דא"י נעשו לו ג' חלוקות כל א' וא' כי
 החסד נחלק לג' פרקים הידועים הימני והצדדי לג' פרקים ה
 הידוע השמאלי וכן השני פרק עילאין שבוטין שהם היד
 והאמצעי כנמלעמס חכמה וצניע דא"י נמצא שנשאר שני
 פרקים של שני הידועות דא"י והם הדבוקים בגוף והם סוד שני
 עימדין כנמלעמס ומסופ חכ' דת' נעשו ציפן דא"י כיצד דע כי הרת
 הוא סוד וימארת הו"ו נחלקת לשניים ונשארו ג' לעילאין באבא וג'
 למטה ב"א ואלו הן עלונים שהיא חכ' הרת העליון השני חלקים
 הדאשונים שבו והם נעשה שני ציפן דא"י והענין כי כבוד ידעת
 כי חכ' הרת הנשאב פא"א הוא ג' אחת ואם התלפנה הרת וא"ו
 ודנה וכן הלא שפאמצע הוא חלק ג' מן ה"ו חלקים שנחלק חכ' דת'
 וממנו נעשה יסוד דא"י וכן הו"ו דאשונה נעשה ציפן דאבא וכן
 וכן הו"ו השנית נעשה ציפן דא"י ודנה נשאב עתה סוד הרת
 עימדין שהם כ' פרקים תתאין דחסד וצבורה דא"י ואמנם כשכאים
 עתה לעצמות מוחין דא"י אי יוצאת מיפת המוח דא"י באופן זה
 כי נכח והוד דרישא עילאה הם נשמה לתן דא"י ואם תמחוללם
 ונכללים נכח והוד והוד כנכח דעתיק וידלת המיפת כעולג מנה
 דעתיק נכח באבא ובוד באימא " ויחמג דא"י נודע שהם
 ח"ו דא"י ואם יוצאה נעמד אחת כעולג משתים ואלו נקראים א
 אחסנתא דא"י כנ"ו באורת האמינו דפ' נכ"ב ע"ב כי מאורת השני
 פרקין עילאין שהם פ"ד"ס של ח"ו שבוטין דא"י כי אלו נקראים
 אחסנתא דא"י ואימיה כי אלו השני פרקין היצטו לחלקים והם
 נחלקים תמוט ומשם נמשכים רבין מוחין לתתא וכן אורת רבין ע
 עימדין שהם שני פרקים תתאין של ח"ו ג"ס הם ידלו למטה וכל
 אלו נקראו בסוד אוב מקי"פ א' צילעלרא דא"י נשם הו"ו כפחית ד'
 תומי כנמלעמס ודנה אח"כ ידו ונשתלשלו נה"י של הכינה למטה

דאבא ומשני פרקין
 עילאין דמ"ו שמש
 נקראו חכמה וצניע
 דא"י

עניני גוים

להבנות בסוד מותין ל ד"ר והנה לו הם ג' והמותין הראשונים הם
ארכננג' וכן הנזכרין להקב"ש אותם הד' פאוקס הד' כיכד לו הרקין
שמכין נקלכטו ביסוד הכנה ונעשו אחד ואוקס שהם אחסנתא
דאבני ואימיה שהם שני מותין נקלכטו כנצח הוד של אימא ו
ומלא נה' של אימא נקדונו לו ח"ב ומן הרקין שמכין הכלולים לסוד
דאימא נעשה ביסוד דאימא הדעת שבו נמצא כי מחוץ כדיוקס
אור תקיף שאם אינס ותקלכטיס כנה' דאימא אך הם ל' מותין — עבתי
אך אחר שידרו נה' דאימא לנשות מותין ד"ר בסוד אור פנמי' אם
האיכו לו הד' מותין בהם ואם הם אינס לא ג' כלכד בסוד מותין
פנמי' אכל סודם לו הארכט נשאר כחץ בסוד אור תקיף תמיד
ונמצא כי ח"ב של מ"א הם סוד המופת שיכאו מחמד צבודה של א"א
כי הם שני פירקין שעלאין אחסנתא דאבני ואימיה והדעת שלו הם
ב' שימכין שהם שני פירקין תראין מח"ב ד"א ולכן הדעת הוא תחת
ח"ב ול תרטה וראמר כי בין שני שמכין לו הם אור א"א עצמו ב'
פירקין תראין דת"ע שלו : ואמנם אם ח"ב שלו היא סוד המינה
הנמשכת מאחסנתא דאבני ואימיה שהם מינה הנמשכת מהם
ואינס הם עצמם א"ב איך הם יותר עליונים מהדלת ד"ר שליט
הוא אור א"א עצמו כי מן אינה קושיא כי לו השני שמכין נקלכטו
בתוחא דא"א נידו מלובטיס וא"כ ודאי כי כאשר נעיק אור שני
מיטין לו אחר שנקלכטו כ"א"א נידו ונעשו חכמה בינה למ"א ודאי
שהם יותר עליונים ודאי שרפן שמכין לו הם למטה מהם ודאי
והנה נמצא כי מאור שני פירקין קדמאין דת"ע ד"א הם תבין מותין
חכמה בינה ד"ר ומתבין פירקין תראין דת"ע ד"א הם תבין שמכין
שהם הדעת ת"א והנה ג' אור נה' דנישא שעלה מתחלקים ע"מ כי
אור שני פירקין קדמאין דנה' דנישא שעלה הם מאיביס כח"ב א"א
אך אינס כך הארה לכד העתה ב' פירקין קדמאין דת"ע ד"א שהם
מאיביס לכד לא"א ומתבין כך תחלוצים נולאים חכמה ובינה לפרק
מ"א ורפין פירקין תראין דנה' דנישא שעלה הם עצמם ותקלכטיס
באוקס תרפין שמכין שהם עת ד"ר והם הרקין פירקין תראין עצמם

ד"א

אדרתא מוטא

דאא אך הפקיס העליונים אינס לא הארה דלכד ולא דים
 עגמס ודנה דע כי מודא אחסנתא דאכוי ואיגיה נטשך
 הארס פנס למעב כסוד יאד ה פנו לך שני פנס יומן ושעט
 מעב און אך הוער הוא עיל לע צפא כמנו שגכא בעגית :
 ודנה מהו פ אדרת נשא דפ קלג עב בעטן אשא דכיא ואנירא
 דכיא ואכארנו עך בקיצב מטש נפק אונרא דכיא ונפק חד
 צעלעקא דמעב נעשית עד שיצא אונרא וכו' ואז נעשא סוד אור
 המקיס אוקס הד' מוחין של אור המקיס ויהיו אומרו נפק
 צעלעקא לע פמקין כעב ד מקיס סו : ומש אהמשנו אשא
 נדשני הוא אונרא דכיא ואשא דכיא ודעטן כי סוד אחסנתא ד
 דאכוי ואיגיה שהם חב נקראים אונרא דכיא ואשא דכיא אך
 רבין עימין דעלה נקראים אונרא ואשא סתם לעמה אמר כי אלו
 הרבין עימין שהם אונרא ואשא סתם אהמשנו פרבין עימין
 ואחב אונרא דכיא שהיא אור החכמה דאכא קאים עליה פ על
 חד מנהרין רבין עימין שהיא הימני וקאים עליה כי הוא יוקר
 ממשלים ממשנו כי הוא פקק עליון דחסד דאא אך אוקה העמדה היא
 פקק תהרין ולכן קאים עליה וכן אשא דכיא שהיא הימנה שהיא פ
 פקק עליון דבורה דאא קאים עליה העמדה תנינא הנקראת אשא
 כי הוא פקק תהרין דבורה דאא ואז נקדו שם הד' מוחין רבין על
 רבין פ פנס של אחסנתא דאכוי ואיגיה שהם אונרא דכיא ואשא
 דכיא על רבין עימין שהם אונרא ואשא סתם וכל מה הוא מוחין
 כסוד המקיס וממש באדרת האינו דפ רבב עב דמקעלה ביישיה
 יאחב נהרין ועלען כצו חעלי דעלעקא כמנו שביארנו כי כשנכנסים
 אינס לא ג' לבד כי רבין עימין הם מוקדמים באתר ובכר
 ידעו כי תמה דעם נטשך כח ס' יסוד יא פני לעיךב כוחא ב
 בכיאה ראשונה שהיא סוד בנימין ודנה מה דעם נטשך מ
 תהרין עימין שהם סוד שני פקקין תהרין של חג דאא שהם
 הכתמים נעמה ביה מרעב לבנימין ואמר נבין כפיטנו שכן כי
 מטסי תקורו ודכן מה : עדינות כסוד נה דנישא עילאה הם

כי אין שגלעלה
 דכיא וכו' וכו' ק' וכו'
 שגם חוג דאזא
 עפעמא חד ואנירא
 עממא חד פ' כי רס
 שני דברים אחד הוא
 אונרא ואשא וכו'

מבוא

והוא ידוע שכל דבר אשר מתפשט מתחילתו כגון המומין ש
 סוד הדינים כגון רצון ע"כ ואיך מלכ נכח ובארון ככ"ט
 והנה נקרא כי ל' מומין שהם אחסרתא וכ"ו נקבין שימלין הם
 תקיפים ל' מומין דמ"א. מוכחין ואח"כ נקלכטן או ההארות ל' מומין
 שבמס' ולא הם שבמס' רק קצת הארה מהם ונתלכטן כנה"י ד'
 דאימא וע"י התלכטות מה נמצא כשנכנסו נה"י דבינה בצולגולתא
 אז נכנסו הארות הד' מומין או לתוך צולגולתא אך עיקרם נשאר בסוד
 אור תקיפים " ואמנם התקבין שימלין נקלכטן יחד ביסוד דאימא ו
 והיא כנגד לו שני מציאות שהם בחינת ל' מומין ובחינת ל' לכד
 שהיותם בפנים ולכן שני שינן בתפילין א' של ל' ואחד של ל' ואמנם
 סדר בנייתם היו כי החל נכנס החכמה כנגד ואח"כ הבינה להוד
 ואח"כ התקבין שימלין ביסוד והמטעם הוא כי ל"ט כי לעולם נה"י ע
 עליהו אחרת והקדמנים צבדוק והאחרת צבדוקה וכן השנית כי
 מציאות נכח היא ושל בינה ושל תת כולם הם יותר קצבים מן
 הדוד וסוד הטעם כי הנה הנכח הוא לעולם בסוד תת והדוד
 בסוד מעלות והנה פשהבינה המשיכה הנכח שבה למטה
 לא המשיכה לא על מיכוכא דליבא דמ"א והנה סוד רכ"ט
 קצרה ששיעורה על החמה כי הוא עסק ולכן עיקר מציאותו
 שם כי מטעם ולמטה מציאות המעלות כגודל ואח"כ נקרא ה
 קוד של הבינה כדי להטיל מציאות של המעלות ונתפשטה על
 הדוד דמ"א כי הוא נטעם אח"כ תוח למעלות בסוד הבינה שלה
 ונמצא כי הדוד סוד הבינה ונמשכה על הבינה של המעלות ו
 ולפי שכמיכוכא שלים לכן שיעורה על המיכוכא ואמנם מה
 ביאור אומרו והתפשטותא דבינה על הדוד כי מה תורה שהדוד
 שבה היא אשר נקראת ויהי משיעור הנכח ומדו מה שנתקרא
 בתקונים דפ' מ' ע"א בסוד הרקעות ונמצא כי ככ"ט הנכח היא
 קצרה ורכ"ט הדוד היא ארוכה ואע"פ כי כ"ט פ' פתח דפ'
 ככ"ט נאמר כי של הימין היא ארוכה ושל שמאל היא קצרה
 אין מה קושיא כי שם נאמר בבחינת המניח אך בבחינת הבינה

(באופן זה נמצא
 שהם צבדוקה מן
 הדוד וסוד

מגילת אסתר

נמלך כי הושען שלך הוא המנוח שכן לפני ארבע מאות שנה
כי מוח של החכמה התלבט בנפח של הטינה והוא הנכנס לתולה
כחך ואחכ מוח הכנה נתלבט בדוד של ונכנס כחך ואחכ ה
היסוד ומדו ספרים עפ' האינו ארבעים האי חכמה נאמך
נכו וארבעים חד מוחא ומדו כנגד החכמה אחכ אמר ארבעים האי
חכמה והיא סוד אחסנהא לאימא שהיא סוד בינה שבבינה
ונגשים בינה כחכא דחך ואחכ נכנסו קרין עינדין ומח דהוא א
אחורא דהוא נהירו נפ' ודע כי ככר ביארנו כי יש ג' בחינות של
מחך א' הוא עיבור ראשון כהיותו ג' כלין כחכך ואחכ ככחכך
לחוף שהוא עיקר ואחכ מנח שנס ונמנעל עיבור כ' להביא א
ליו מוחין ונס ביארנו כי כהיותו כעבור ראשון אמר היה ג' כלין
כג' ומלכות רביעית בסוד ק"ה נהי' דחך וככנו לכחך העשן ה
המב הנה במה העבור הראשון יש לו ג' בחינות וכולם אחרי
והוא כי הנה ביארנו לעיל כי המלכות במוחה כמקד היתרין
דהוד לחך ונכתיבה מן נאמר כי החך הוא כלין לכד' ו' חכמה
כלל כחכך והמלכות רביעית ליו והוא כי החך הוא בסוד ק"ה
יסוד נכח לחך וכלל כלינים כל' קמות היתך ומלכות היא רביעית
דהוד ואח' על פי שחכ' הוד לכד' הוא של עכ"מ אנו מכנס
ל המלכות כל בחינת הוד עוד בחינת אחרי והוא כי כשנחן
נה לטיח פיקין כנח' ודשני פיקין עילחין נשארן לעילא כמקוד
הודים של הכנה כנח' הנה נשארן ל' פיקין לכחך והיתך ו
וקיסוד הרי הם שש כנגד שש קמות עליו והמלכות היתך
למנח כסופ פיקי אחרון של הוד הרי הם מ' וק' היתך והמלכו
הרי הם מ' י' עוד כתיבה אחרי והוא כי ככר הארבעה כי
היתנוק יש לו מוחין כהיותו כמנח' אמר רק שמוטבים כלל היו
לפ' שאינם ראויים להולדה אך עכ"מ אם נמנה אותם היו נ
באופן מה כי הרי ביארנו לעיל כי פיקי נכח לחך הארבעים
נתהיו חסד ונכח דחך ומן פיקין ארבעים דהוד לחך נכחו
גבורה והוד לחך ומן פיקי חכמה נכחו נתהיו ק"ה ויסוד

דחך

מגילת אסתר

לא היה זה ששה ימים. הרחיקו דהוד ומנו נהדוה העלכות
הדי מ נשאר דתת יסוד שמש נלהו חב לרא הדי נג ואמנס אם
נאריך כל לו הכחנות הם חי פנע חי העולמים ואמנס אם נעדי
כל לו הכחנות הם אחד ואמנס מה שלא היה כאן מוח צ ה
הנקרא עת לרא הוא כי הקמן אין בו אפת עד י שנים וסוד ה
העני כי עדין אין ביאתו ביאה ואין כרך לדע כי הועד הוא
המחבר והמחונן חכמה ופנה ופון שאין באוי להוליד אי כרך לו
וכל כחנות לו הם כהיותם כמע הים ואמנס סוד חכי יסוד ד
להשא עילאה המעניט א חלק חכי הרת לרא הוא נשאר שם
ביסוד לרא והדי נכבאכ הכל הימים כי הם דכנים פתומים
וחקותים והמפין יפן : ואמנס סוד הצרן של לרא מהיפן נהדוה
העני כי ככר ביארנו כי רבן פדקן דרת הקדמאין של אא נ
נהעלו למעלה באימא במקום הדדים ודע כי המיד לעולם ועד
נשאר שם כמו די האטה שנשאים שם לעולם ול הרבן פיקין מן
העת הראשון קודם שנהדו איברי המערי נהעלו שם במקום ה
הדדים דוגמל דם האטה שמשפלה למעלה ונשה חלב האטה
כעך הדבין כהחלה ולא כעך אמר שיעלה והנה היסוד נשאר
למעלה לרא דעיבוד המערי כנדע כי מציאות היסוד נשאר
למעלה לכרך עיבוד המערי כנודע כי מציאות היסוד הוא בין רבן
פיקין עילאין ענה והנה נמצא כי כהתעלות רבן פיקין ענה
במקום הדדים נשאר חכר אותה המקום שביניהם שם המקום
היסוד האמיתי ועתה נשאר חלל : ואמנס מבח אותה להאכה
של היסוד שהיה שם כהתעלה משם נהדוה סוד הצרן של לרא ו
ומשם הרחיל מציאותו והדו סוד קול דנפיק מעג אפכ כי שם הוא
בסוד אויב לבד בסוד קול כלול מתעלה מים אם אויב היוצא מן הצדק
ומשם נהפשה למעלה והכן מה אמנס לפי שסוד הצרן דמה נהדוה
מאותה החלל שבין רבן פיקין העליונים של ענה ולכן אמנו כמל כי
ימצא חלל במקום שהיא עושה אותה חלל שהיא מציאנו והסוד לפי
סוד האכא נכרא תמה החלל ולכן כינה את האכא בסוד חלל

אברהם יצחק

והנה בארץ ממונה אמו עבדו הוא בכרמל עבד מן ענין דק כי
 הוא צדיק להגדיל אבניו ולקבץ וכנצל מן סליחות שמוענין קס
 כנצדס מן ענין שאין בארץ ביאר כי לא הנה ענין צדיק שגיל
 יתכן כל הנה הנמל וארמב יבאו מותין באניס להיולדה והנה בשע
 שניס הדיאטונים שהוא יתן היעלה איז מושך החלפ וכן ארס
 שני פירקן שלמן שכנה לאא הדיאטנים כדדי האשה שהיא ה
 הכנה ועי אורה היעלה נגדלים תדין מותין שלו חכמה
 ובינה כי לעב אין לו עין האמנכ לפי שאין לו עין סוד הדעת
 אי איתשד לתקן הינג מציאות מוח חכמה שבו אמר שהיעת אין
 בו עין לחיז חכמה וכנה לען עיקר התקון הינה הוא סוד
 תיקון מוח הכנה לפיה יך ממלא נקניס סוד הלב נתיבות ח
 חכמה איז היוחס בכנה כי איז שם נדיאוס לב אהיס למעש
 בדאסית ומשפ נמשפיש הלב שנייס ומלו צילת השינייס לתנוק
 בשרי שניס הדיאטונים ואמנכ אמר שתי שניס לו אין צדיק לינקרה
 עוד אמר שכבר נתקנו המותין שלו בסוד ההגלה לבד אעפי כי
 אינס דאוייס להיוליד ואז מוארתי כח היעלה שעברדי הוא מושך
 כח כח פערות התקנות שהם זק שבו והמלכות קדי שכנה
 ואז נתוא שגדלו כל לו השכנג וכנצלס צדיק מן שניס אחריס
 קדי מן שניס ואז כבר גדלו כולם ועי יסוד דלישא פעלאה נמשך
 כפלים ונשלטו איז הם דאוייס א מותין ההיולדה ואז צדיק שיכור
 שני למותין לו ואז ביארתי ביאר אמנכ בשען המותין הדיאוס
 לתינוק יבדחת כן מן שניס לעשיל עב השלם יי שניס ואז נקדיא
 אדס שלם לכל דבר והנה יא כנתיס ד שניס כנצל ד מותין ונבאר
 עען א והוא כי כבר ביאנו כי הנה שניס לו הגדילן הקטן כחוד
 החלפ שייך כשרי שניס והוא סוד המפוק ולכן שנייס ממלכ והדין

ודע
 כי השינייס לו הם כסוד תיקון תדין מותין פי
 משפ נמשפיש השינייס כנמל ואחז שאר הדין
 עד הנה שניס והנה כל מה אינו מושל דק לעצמו קחלג עב ש

שגדלו

תורה ונבואה

שגלו איבדו לגמרי אך אחד שגבר את כביד לרקון מוחין שלו
מסוד מוחין דאז עכמס הנמשכים וזאז אזא נכמה יוכלו מוחין
שלו להולד ולהזכיר נשמות דוצמרת אזא עמוק שהולדו סן וכת
אחמס לעשור זה התיקן כביד עיבור עני שהתעבר אימא ע
עלדה ועדס ואז תקנו מוחין שלו ומדו סוד הרמז כפ אחרי דפ
סב עב באומרו ורבין פטן דקצא להו אימא וארעבדת מנייהו ו
אפיק לן נפא והנה לשן מה קשה מאז כי איך אמר כי מתחלה
יקא להו ואחכ אמר וארעבדת מנייהו וה' עלה להפך ארעבדת
מנייהו ולברך יקא להו איך מה הוא סוד גדול והוא מה שהאצתי
כי אתר מן שנים ראשונים דנקא להו ואחכ ארעבדת מנייהו
פעם שנייה לרקן להס מוחין אחכ אפיק לן ורבין מה ו והנה
סוד מה הטעמא לך קמל למנה כי בצלם אלהים עשה את
האדם והיס תבני כי האדם מור להרעבר כמע אמר בהיותו
ב' שנים אך העני הוא כי כפר הולברך שאין הרעוק זה
הפחות מ' שנים נקרא איש ואינה יכולה נשמות לעלות למעלה
לכר מן והנה בהיותו בן שנים אר עולד למעלה ככל עלה
עלה וארעבדת מעט המעלות כסוד חדשים לכדדים רבה
אמונתך ואז המעלות מהרעבדת מעט מעט וע' העיבור
ההוא מעט ומתקן מוחין דליה שהיא העשמה שלו היושבת
במח : והנה גם כלומת מה מעט יש א היא עם אמו א
אחר ב' שנים כי אינו יכול לעלות כסוד מן שלה עני היותו בן מ'
שנים ע' ה' שנים ואין הפש דק לעמדת הכהקים אינן עושים
מן דק בעלות אך מן הם עושים מן פום ובעילג והנה כדי ש
שרבין זה היטב רכני לכאר לך סוד יחוד שחרית וערבית של
ק' ומעט של הטפיפה על נכו' עם מצואות מן : ביה שרדע
מצואות מן מה ענינם והענין הוא כי נתחיל לתולד מן המעלות
ונאמר כי הלא מיעט היניקה ע' התלב נגדו מן ככל כדכס
אך כסוד המוחין היו הנין חסדים עלו היו ראויים לביאד וכפר
לעבר כי נשמות הכהקים הם מפיאד ומדו לפחות כי עם יש מי

אברהם ויצחק

שהוא משאכילוק ואמנם סתם נשמה היא מן האלהים והוא
 שרש מלידה שם סוד הו"ק כנודע כי ביצירה ה'תן תה'תן סוד
 ספרא ואמנם אין כפך כמלכות להקטוב כאלו אחר שפיר ליה
 לו כח והצדע מן היצירה כשם דכתיב אשר תשם שרש ה'
 התעלפים אך נשמות הכלים הנקראים כריאה הם תה'תן
 התותן שהם כח' ו'לכן היא צריכה להיתעבר ונשמת הכלים
 כדי לשנות על ידם ולקחם מוחין הראויים על ידם ומהו סוד ה'
 השלוח מן ע"י הנשמות יי' שוד טעם אחר קרוב אל הקודם
 כי כשנותן כח ה'תן ההוא נוחא עטפיק כח שהוא סוד ה'תן
 אין בו כח רק חד נוחא כעל מטה שיש בכוחו אשר הוא תשטה
 לקחת עליו כי כבר ידעת שאין בו רק מציאות אור ו' דשמה
 קדישא אך המוחין באים לו כנספח מציאות אשר הם עליונים
 ממונו ולכן כאשר הוא לכדו אין בו כח להוליד נשמות חדשות ואין
 בו כח המוחין הכלים לעצמו ולא לאחרים ומהו סוד טעם
 קמן מוכר לעצמו ולא לאחרים אמנם כאשר יכנה להוליד נשמות
 חדשות את צדיק שיבא בו תוספת כח ממוחין באורם שלמעלה
 ממונו ואם יוכל להוליד נשמות למכות לאחרים ומהו עליית מן ע"י
 נשמות הכלים אל המלכות יי' אמנם עליית מן למעלה מן ה'תן
 ומלכות לזיווג א"ל הוא בערך טעם הנ"ל והוא כי הנד החכמה
 כשנתן נוח באימא כסוד ההוא נוחא עטפיק כח אינו יכול לתת כח
 רק מטה שיש בו יי' וכבר ידעת כי אין בו רק כח ח"ו ונכ' ה'תן
 דאלו ואין לו תוספת ממוחין דאלו כעל והנדה כלי לתת כח מוחי ה'
 ההוליד למשי צדיק שיקבל הח"ו כח תוספת ממוחין שלמה דאלו
 ואם יוכל למשי (כ) לתת כח כמא להוליד נשמות לכן צדיק שיתעורר
 תחלה ת"ת ומלכות סוד מן ואם יקבלו מעלמנו ממוחין דאלו ואם
 יוכל למשי כח כהו כח מוחי ההוליד לתת אל המשי ואמנם סוד
 הדבר איך ע"י עליית ה'תן ומלכות יבואו א"ל לקבל ממוחין מוחין
 שלמה דאלו הוא סוד נאה כי כבר הודעתך לעיל כי זיווג דאלו
 הוא כסוד היסוד שבו כי הוא כעל כמקום מברוק ונקבות והוא

אודות ארשת

תמולצו מניה זבאה על עקבה גם אדוערך קודם מה כי סוד של
 אף הוא נשמה ש מן וכימי דיניקה ארפשמ הדוא תוח הטע
 הנקרא בנה דתא כי שם היסוד דאא ומשם נרפשמ בסוד של
 אהים שבבנה ונעשו לב שיניס ואחכ עד מ שניס נרפשמ ב
 ככל הזק הזכר והתלכות

ואמנם

ע דעלאת מן אז עולה עמדה סוד מה
 היסוד של אף עד לעמדה כאזא ואז מעור
 סוד התוחא עמדה וכבר ידע כי מבשרי אחמה לזה כי ב
 בהקטורכ סוד היסוד טאם איז מעורר התוח שלו ויזאא
 הניפה להוליד ואז מעורר סוד התוח עמדה דאא ונותן כח
 לתוחי אזא להזכיא מפתח תוח בתוחא דמן שידיו כאנייס להוליד
 דזנתק מה שביארנו במן ונשמרת הדיקיים א המעלכות ואמנם
 אין כח תוחא עמדה דאא עצמו יורד עד אזא כי גדלה מעלה
 עד תואד אך סוד הדבר הוא מה שביארנו במתקומות אחרים
 כי סוד תוחא סתמימאה דאא כל געויה הוא בדיקנא דעתיקה
 ושם יש ב תמלות א במתל הח שדוא דתת שני במתל הדי
 שדוא היסוד והמתל הח הוא כעין מכר ומשם כח א אבא
 מתל הדי הוא כעין נוקבא ומשם כח א איתא ואז עי עליית ה
 היסוד דאא שנתפשמ בתת ומעלכות ואז מתעורר תוח עלין דאא
 והוא משפט עי דאעכ שבו שדוא מתל הח א מתל הדי ואז ל
 עוקיים אורה המרה אזא ומורישים לענייהם מן : גם במה
 רבין כי דברים אין לו מקן ולכן סוד היסוד המה הוא מעורר
 דיקנא עמדה והבן מה ועי שכור מה שמתעברת הבינה תמן
 הנה אז מעורר מתלא דיקנא בהתלבכות אזא ואז מורישים
 תוחן לענייהו : ואמנם שיש לבד והבן עתה סוד התפילין ע
 על מרבנותם ונתחיל לבאר העבור המה שמתעברת הבינה מן מן
 כי נתבאר לעיל סוד התפילין הם רבין פיקין עמדה של
 המדועת שהם שתי ידם דאא עם מבור דאזא נקראים
 חכמה וכינה ונקראים אחסנת אבני ואימה עוד רבין עמדה

אגדת אדם

צמים שהם קרין תרין על המנוחות שהם ידועים פתחים לא
לא הם ל פשיה ול מוחין לא והענין כי בהמשך המילה מידע
עלמה עמלה עלמה קדשא אם מרובה סוד מוחין לא ונתשכס
עד הכנים והנה יש בהם ה בחינות והוא כי תחילת הם בחינה
אחת בהיותם במקומם כדרך א"ל :: בחינה שניה כי ע"י אותה
ההארה גומלה קדשא נרופי הארה בהם והתנוצץ אורם עד
מבחוץ להם שם במקומם בעד הפניות בסוד אור מקיף ::
בחינה ג' כי משם האור עד למטה בנה' לאיגוף ושם נכנסים
בפניות שלהם והתלבשים שם דע כי כל בחינות לו שאמרנו
אין הבונה מעקרים ומקומם הו' רק כי ע"י כינוי אור שנתרופ
בהם מוחמלה עלמה מאיכס למטה מהם ושדשם למעלה קיים
אך יש הפך אחד והוא כי השנים הנקראים אחסנתא לו הם
שאינם יוצאים הם עצמם לא הארה שלהם אך קרין עמדה
גנוזים הם עצמם יוצאים ונתשכסם ב"א ולא כחם רק עצמיותם
אך הענין הוא כי אחר שהיו תחילת כ"א נרלבטו שם בבה א"ל
ובאשכ יצאו ונרלבטו כ"א היה ע"י התלבטות אשכ נרלבטו כ"א
תחלה :: בחינה ד' כי שם נרמסנו ה' מוחין לו מבחוץ כי
נהירו בנה' לאיגוף האירו בסוד אור מקיף ונתשם נקראים אור
מקיף לו כ"א כ"א ושם הוא שרר תוצאות אור מקיף עצמו לו
המעיר משם במקומם למעלה בנה' לאיגוף :: בחינה ה' הוא
בהכנס אורם לפנים בתלפולת ח"ל. ונרלבטו כ"א ואמנם כדיות ה' הוא
מוחין בטלטה ככר נרלבטו למעלה כי השנים הדאשנים נרלבטו כ
בנה' של בינה והם חכמה וכינה רעיד וקרין עימין נרלבטו כסוד
והוא בחינת ה' של מעי :: ואמנם סוד התפעלן הם בחינת
שית אמרה והוא כי כל לו אין כח להשיג אבל בחינה שסרת
לו יש כח כח להשיג והם התפעלן שאנו משיגים כח להניחם
והוא כי מבח אור מוחין לו הפניות מרנוצץ אורם מבחוץ בסוד
אור המקיף במלכה והם התפעלן של ראש וסוד הענין הוא כי ככר
נרלבטו שאינם רק ג' מוחין אבל התפעלן הם ל פשיה והענין ה

תורה אור

הוא כענין שהיה באמתנו באהבת נשא דפ קבננ עב ודס
קלה עב כי השערי זכישא לאא פוטטכיס עד זישא לפתח בצן
למעט תמוחא לילה על מוחא דלא ולכך להבין למה נמשכים
דרך אחור ולא באמצא הראש מעלמעל או לכך פניס ועס כי
מזכירות מל הוא ממיכודא דלאא כי כל השאר הוא לאא כנודע
נאכ עד הלב היו זריכיס להמשך ולא עד זישא דלא דכפתין כי
אין שם מזכירות דלא נס באהבת נשא דפ קבננ עב אמר כי תלת
מוחין דהוו ביא עס חד מוחא שקיט על ורדייה דלא תתחברין
כחלא ואינון ל פשייות שכתפישן ומה הורס כל מה שביארנו לעיל
אך סוד הענין הוא עס מה שביארנו כי סוד רבין עינדין צנימן
שהם מוחין למעני סוד ריש כפתים דלאא נס ביארנו כי הם ל
מוחין ואחכ נכללים בהלך מוחין לכך ולכן נמשך סוד (הראש) ה
הוא קבא לשערי דרך אחור לעורפ דלאא אשם שם סוד הארת
דלא שהם פ עינדין שהם עני כפתים דלאא ועד שם מציעים
אוקס השערות דלאא והם מואכיס שם תכח מוחין לילה דלאא ו
ועכר שם באורו ואם מתנוצץ אור המוחין רבנ מללי לעלמא דלא
ונקבים אורם וינאכיס דרך העורפ כמלכא לילה ולכן כל העיני ה
הוא שעי דלאא הם מן האחור כדי שיתנוצץ האור ומכעלם
כמלכא עי הכאמט שם בעורפ ואם מואכיס כחוצ אור ל מוחין פעמים
ומה שהיו פעמים ל לכד ערה הם ל תחמת האור הניתוספ עי
אוקס השערות לעורא עילא ונחלך אך הרבין עינדין שהיה עד
ערה פעמים באחד וערה הם שנים ואל הם ל פשייות שכתפישן ו
אמנם כעיקר כי אינם נחלקים לשנים לא הכאת אורה אור העינין
למוחא עילאיה כהם לכן אמר כי ההוא מוחא עילאיה נס התלת
מוחין הם ל פשייות ורבן מה הימכ " וכמה רבין כי לפי שניקד
אל המוחין לאכא הם הרבין עינדין לכן הושעו ל פשייות אל באכבע
בריס כפתיל של ראש לפי שניקדס הם ל מוחין מה שאין סן ב
כפתיל של יד כאשר נכאכ בעגית " והנה יתבר מזכירות קפיל
של ראש ופי כי כל מזכירות אור יש בו סוד אור חומר לתקום אחד

שהוא

אורח חיים

שהוא כהרואי אהר דקיימי אינו טעמי אלא אשר מבחש' האידו כרמל
 של ראש ולכן חזק אור ל' פכס' או מרנולף להאיך פתלת מוחין ה
 הפנימיים ובלטו לאחור עד תקום קטר של הפילן הנקרא ל' של א
 אחר : וסוד הדבר כי הלא אטעף שאמרנו כי נהי' לאימא הם
 מוחין דמא וא"כ אי איפשך שאלו השלטה שהם עליונים וכן המלכות
 שהשלטו למטה והמלכות לאימא שהיא החפונה וזהם קטא
 למטה אמנם ודאי כשידו נהי' לאימא ודאי כי המלכות לאימא
 כולל ידה עתהם והיא צורה שם כוונת דא אך אינה כפולת מ
 מוחין אמנם כשחזר אור זה החזר שם כרמל של ראש לאחור
 במקום העורף ונכנס שם דרך מוחין פנימיים אה האינו ל' אורות
 אלו שם מבפנים עתלפנה באורה הדלית שהיא סוד המלכות של
 אימא ולכן נקראת ל' כנגד ארבע אלו המלכיים אורה נאח אורם
 מבחוץ במקום קטר של הפילן נשט מרעילת סוד המלכות שהיא
 סוד הדלית של הקטר וכתובה מלכיים ל' אורות של ל' מוחין א
 אמנם לפי שאין שם לא מלכיות המלכות לכד לכן אין שם ק
 מלכיות עוד לבד כי האור בסוד המלכות ואין שם כריכה לפי
 שאין שם מוחין עמש כמו כרמלן ודכן זה : והי' נכבאר
 סוד רמל של ראש שם הקטר וטה נכאר נכבאר עס
 הרמל של י :

והנה

דע כי כל הבחינות הנזכרים לעיל הם צבצא
 הרמלן של י כי הלא סוד ל' מן של קקשכ היא
 סוד אור המקיף עצמו של המלכות והוא כאן לעמלד ומכאן הוא
 מקיף ליה והנה מן הדלית מן נמשכים שני נכבאר אחד כנגד
 הימין ואחד כנגד השמאל וברמלן הימין שם סוד חכמה וחסד ורא
 והשמאלית שם סוד בינה עבודה דמא ואלו הם השך נכבאר ה
 הכוללים הארבעה מוחין עד הנז' ואמנם כמו שהדלית עצמה
 אינה לא סוד אור לכן גם הרמלן הם סוד האור כולל פנימיות
 בו וכולם הם בסוד אור מקיף והם מבחוץ והימנית היא זקרה
 קצרה כמט' בקרונים ע' מ' והיא נצמק כמיבורא דליכא כ

כפנימיות

אברהם זוטא

כפתיחות של הוצאת אמונים סוד הענין כי הנה ילמד כי תבין
 ענין צנין אחד נקרא חסד ואחד צבורה והנה היא כובו מ
 תביל החסד והנקבה מזל הצבורה לכן היסוד הוא יונק כל מציאות
 הענין הנקראת חסד ואינו נשאר לנקבה ומנה רק מעט מ
 תוצר והיא סוד הרב הנקראת מנה כלפי חסד ולכן לזכרה
 הימנית שש סוד החסד ענין במקום החמה לפי שמש
 ולמטה הרחוק כען הנקבה ועד שם כלל ונפסק מציאות החסד
 זה ואין נשאר אחר רק מעט תוצר ודרך הפנים שנסתם שם עד
 היסוד של יא עזמו פנולע אמנם הענין הנקראת צבורה והיא
 מזל השמש הימני היא מקפת תבוחן צם את הנקבה עד ע
 גיבורא לפי ששם הוא הרחוק נה היא ונכנסים שם למחוי מ
 מרובשים רמץ הענין תוחין לרא ולפי שיה כובו חסד לא לקח מ
 תשיגרא לצבורה רק מעט תוצר ונשאה כולה לנקבה ועד כי
 אצתי ענין חסד נשאים כרא עבד סוד תוח החסד לרוב
 צלות אורו לא נפסק תוחי מה לא צם הוא נשאל על מה המלכות
 ונשאר עדין א המלכות צ תוחין שהם חכמה ופינה וצבורה נאמ
 נקלשו כנה כרא באופן זה חכמה כנכח כינה וצבורה בהוד ו
 ואחר ילאו אורם תבוחן כסוד אור מקיף אבל פועלת מה ש
 שביאנו בפרט של כלש ככל בתיקון " ואחר נכנסו במלול
 לעולם לנורכא ושם היו כסוד תבין תוחין לכד והמעט ככר
 נולע כי סוד היסוד לכורא לא הצע על הנקבא ועם למענה
 הנזכרת כי סוד ענין חסד ענין אורו למיעוט אשר נשאר
 תמנו כסוד " אמנם נשאר לה תבין תוחין נה לכורא והנכח בו
 כח הכנה והצבורה וכמה תבין איך המלכות היא שמש תמיד כי
 רובה מן השמש כי בשמש אית כה פינה וצבורה וכימיניא לא יש
 כה לא חכמה ודכן מה " אמנם פמו שאמרנו בפרט של
 ראש צם הוא ככאן כי סוד היסוד של יא ודאי שצם הוא נכנס כ
 כדשא לנורכא נאמנם שם נרמזת בו סוד נאמרא הנקראת צבורה
 ומה סוד הצבורה שהם בנקודת צין שכתובות ודכן מה כי מעט

אברהם יצחק

נמשכים בה ונס בקד' רבין מט' במוהר' ז"ל היסוד לאבוד' והוא
בהיותו כאן בתעלכות בסוד עינרא עבוכה ולכן לעצ' של נשים קלה
כי אין בה רק מליאות חכ' לעצ' של עצמו הוא כללות שני עינרא
כקרא כד' שיהיה כולל חכמה וכונה ומפני' פניקס אך אין זה
אין בו לא עינרא חזק ולכן נקראת קל' וכמו שביאנו בלחם
הקלוקל כי היצ' עליו כולל רבין עינרא והוא קל' אך מה של ה'
התעלכות הוא יצ' חזק ולכן נקראת קל' והרין מה' : והנה
אח' כנה לאיהמסך בבישא לרא' אינו שעי' לא' צם נמשך מ'
מרישא לרא' הנהו שעי' לידה בבישא למטרוניה כנה באדרת
נשא ל' קמ' עב' והוא מוכה בעופ' לילה ואח' כולל ונוצץ אור
תומין לו מבחוק בתעמחא למטרוניה ושם הוא התעלה של י'
ואתנם מבח' הכאת אור דהא' קוצ' לשעי' נגדל' הדיא מעמ' מ'
תמעג לענרא לחמד הצנוח ביסוד ונעשה מדם ל' פפ' שיק' צ' פה
והנה אעפ' שאנו אומרים כי לו השני עינרא הם ביסוד עיקרם
הוא בחכמה וכונה העולם שדס נה' לכורא לא כי אח' התעלה
ביסוד לעצ' היצ' סבה כמו שבאר בעה' : כי הלא עקרא
תנה רק שני תומין שדס נה' לכורא ואתנם אח' חומר סוד אור
החומר ומכה תוכנים בתומין ומתחכדין ל' תומין לו בסוד היסוד
של לא אשכ' בה ואח' כולל בחוק בעצמ' סוד מה היסוד והיא ס'
סוד יוד' של קטר' התעלה של י' ובתוכס' הם סוד ל' תומין שלה
על' שביאנו בתעלה של ראש ואתנם הרין עקרה כי לעמלה
ביארנו איך בתעלה של ראש נמשכים ל' תומין עצמם של אונ' ברין
מ' שנתלכשו בנה' לאימא ולכן היו להם ל' בתים של ראש אך כ'
כאן בתעלכות לפי שעקר' תומין שלה אינם רק בסוד התעלכות
נה' לאימא עמ' וכללנו לחוק בתעלה ואח' חמרו בעצמם בסוד ק'
קטר' ל' של ראש כי משם סוד התעלכות תומי' התעלכות כנתי' נתעלה
כי עקר' תומין ליל' הם סוד נה' ליה תומין עצמם ונס לעמלה
במ' אינם מתלכשים בה רק הנה' לכד' כנתי' וכסניהם הוא עקר'
כללות תומין ליל' וכבר יצ' כי נה' הם רבין על' צמ' והם

אמרת זוטא

זמא תזא ולבן אבן לעלכות כי אם בית אחד בלבד אך התפישות
 הם ארבע כי הוא עבד ל' מוחין אינו כגור והנה ראש ה
 העלכות היא כחמה והיא קדוה ל' המנוע שמש מצד עיטרא
 זכורה דילה כנאל ולבן אנו משימים הפיל של יד שהוא ישא
 דילה כמנוע שמש של האם ואמנם לפי שכבר ידעו כי מן ל'
 מוחין עילאין כמעט שכל השלשה מהם כולם נמנו אוקס המא
 ולא נשאר רק עיטרא זכורה ל' הנקדה כנועה והנה עיטרא
 זכורה הוא סוד הפק העליון של מנוע שמש של האדם
 הדפוק לפתח ולבן מקום הנחמה הוא כרם העליון שכמות שמש
 כי שם אחימת עיטרא דלה והכן מה :

ונתחיל

לדבר כענין הכענות של המכר כי הנה
 ביארנו הכתוב אשר בהם ל' מוחין שנתעבש
 בנהי לאימא ואמנם לפי שהיפוד אין שם עיקרית עיטרא זמא
 רק אוקס דמינועו שמשאק ממונו לבן אין אנו מוכנים רק נהי לכדס
 ולבן נקראים שהי ככענת או נה :

צמח

כל שחבר באן והוא כענין החיים בחינת כענות
 לו הם יוצאים מקשב התעלול של ראש והוא כ
 בחינת לאה כנועה ולפעל אמנו כי לא נשאר לבמל כק' עיטרא זכורה
 ולמה לא יש לו כי אם ככענת אחת והנה ותקנא רחל באחותיה
 שלא יש לה בחינת שהי ככענת ואמנם ביארנו כי של היותן היא
 יותר קלרה זכורה לעלולה משל הוד שנקראים נהי שתקיים
 כי מידן סוד החיים שמוחנים מן לפדקים נהם מן עליו ומו על
 לעלול ממו והכן מה הינוב : ואמנם נקראי לך איד שני
 מקיפים ל' המעיר אחת הוא לעלולה בנהי לאימא זכורה אוד
 מקיפ קודם שנכנסים בקוץ עלולות דילה ומשם הם מקיפים
 לו כנאל עוד שני אחת שנכנסו בקוץ חללי עלולות ואם חכה
 שם הנהו שעי עלולות לבישא דעק ובלמו לחוץ והם סוד ה
 התעלול והנה לו השני מקיפים האחד הוא אוד מקיפ אל כל
 העלולות מעלולות ול' המוחין לפי שהוא עליון וחופף עליהם אך

המקיפ

אברהם ויטע

התקין השני שהיא סוד התפילין שהם אחר שצדקהו בפנים
בפומין כלמו לחוק ומה ולא אינו מונעל לסוד אור תקין למוחין
כי אלכבא טטס יצאו אך סוד אור התקין א מציאות הפנים
שלו ומש דפ דכב עב בסוד המוח מניידו נהיב אנפי ואסריד
כאזא גוני אנפי ומהו סוד והיו למחמרת בין עניך וערה רבין
מה שביארת בתקום כי הנה סוד התפילין הם אור תקין אל
הפנים ומחין השנים נמשך ותקין א הפנים שהם תחת השנים
ולסוד מה נאמר והיו למחמרת בין עניך וערה רבין מה שביארת
בתקום אחר שהתפילין יש בהם סוד אהיה אמכרות הניה פפשיית
ואהיה בד' בתים והם כנגד ד' בתים אהיה ואהיה ועוד הניה
אשר באמצע התין עטמין : ואמנס יתבאר לך דמטן יורה
בפרוט כי הנה הולטרך כל סוד אור תקין של מן כולם הם מן
אהיה והנה כנגד אור התקין הראשון שעל רישא דמא פנה
דאימא שם אהיה הראשון והוא כנגד כל אמכרות ואחב מדוב
התעלמותם לא נמכרו כח אחר שנתלכט לעומה פומין בתורת
חללי עלעלעל ואז נרמזו בסוד פפשיית אך עיקר מציאותם למעלה
בסוד אור התקין רק שהם תרעלם כפאן בתוך הפשיית כשידו
ונתלבשו להרא ורד פפשיית הם כנגד הניה שהם פסוד ל' מוחין ש
שנתלכטו בתוכו כפפ חללי עלעלעל ואז אינס בסוד אהיה המורה
של אור תקין רק בסוד פפשיית והוא המוחין עלמס אחר שנכנסו
בתוך חללי עלעלעל והם בסוד הניה והם פסוד ל' פפשיית אך פג
ביארת צפ כי ל' פפשיית או נרמזו נילמך של אור התקין העליון והם
כל אמכרות כי בתקום העליון לא יכלו להתעלות והנה אחר שנתלכטו
בסוד ל' מוחין חמרו והוציאו לחוץ והם סוד ל' בתים התפילין כי אם
הם בסוד אור תקין שני ולכן הם בסוד בתים והם כנגד אהיה ה
השני שהיא אור תקין השני ובמה יפך איך התפילין הם רישא דמא
בתלכט פפשיית אור תקין עליון ואז פפשיית ואז תקין החי' השני
ונרמזו לעינינו כי הלא כבר ביארנו מציאות המוחין א מן וערה נבאר
לך איך נתפשט צפ פ' מוחין או בעבור שני

עֲדָה זְנוּנָה

דע כי מצאנו דמא דוד סבב אור כי היא כללות שש
 קצות מחמד עד יסוד כי עד המעון דילג היא תמלה
 כבא ולא כפועל כמכאור לעיל והנה כאשר לו דל' מומין כאו להכנס
 בתוכו נכנסו בתוך חצת שלו ואכאך לך ענן מה כפינו דע כי נהי
 דבינה בהם נפלים ונלבשים מצאיות דל' מומין כנמל שהם אחסנתא
 דאכוי ואימיה ורין עימדין גנימן נמצא שצק שיהיו א דלת שלשה
 בחנות עימדיים מעבד האור המלכות שכו הנה הם באשנה אור דל'
 מומין כנמל " שנית נהי דבינה שבהם מתלבשים דל' מומין שלשית
 בחנית דלת עבמו שיהיה מקבל בתוכו נהי דבינה אשר בהם
 מתלבשים דל' מומין " וקמילג נדבר בבחינה אמצעת שהיא נהי
 דבינה כי הלא הנכח יש בו קל פירקן ומתאם נעשו ד בחינות
 פנימיות ונשמד א דמא בחכמה נחמד ונכח על " ומדוד דבינה
 שיש בו ד פירקן צפ נעשו ד בחינות יתרות פנימיות ונשמד א המעיר
 כבינה וצבורה והוד עלו אך היסוד של מא עיקר לא נרין דרי כי ה
 הכחינה התחנה עד שהצעו נהי דבינה הם עד הוד דמעיר
 ומדו סוד אימלא עילאה עד הוד ארפשתה ודל' מומין שהם אחסנתא
 דאכוי ואימיה ורין עימדין גנימן הם מתלבשים בתוך ד פירקן עלאין
 דנהי דבינה שהם חבד דמא והנה בתוך כל כללות מה הנה הוא
 מתלבש אלא נשמד לפולם כמו שנבאר בעגית "

ואמנם

ערה נבאר ענן דמא כעצמו כי כפר כיארט
 כי כל פירקו הם ששה קצות לכד מחמד עד
 יסוד והנה כפר יעב כי המלכות חכי תידק המעיר וכן המעיר חכי
 מדת דבינה מושם מתחיל מא נמצא כי אונך נהי של דבינה הם
 שיסוד חצת נהי של המעיר מחכה על המחכה והנהי דבינה שהם
 ד מתלבשים ששה דמא ואח הם שנים יחד נמצא כי אונך חסד
 נכח של דמא מתלבשים שש ד פירקן דנכח של דבינה ובאונך צבורה
 והוד דמא מתלבשים שש ד פירקן דהוד דבינה ובאונך קת יסוד
 דמא מתלבשים שש רין פירקן ליסוד דבינה נמצא מכל מה כי הנכח
 נחמד דמא נעשו ד בחינות לפלוג פירקס ד פירקן נכח של דבינה

והוא

צדקה וחסד

והוא כי מחסד נגזר דלא נטשו כ' מוחין שהיו החיובים כ' ספרות נטשו
עקרה ונתחלקו על ספרות אולם החיובים מהם נקרא חסדה וחלף ה
השני חסד וחלק השלישי נכח נקרא וכן היה בצבורה והוד דלא ש
שנעשו ג' חלקות האחד נטשה כינה כ' צבורה ג' הוד אך תת ויסוד
דלא נשארו בשני בחינות לבד לפי שגם בייסוד דכינה לא היו רק
שני בחינות כמו שנבאר כשהיה * אך החיובים שנתקדש עקרה הוא
כי החלף היו תת ויסוד וטרה הם לעצמם ודת לעצמם ששני פיקין
חתם נתקדשו בייסוד חסדה וכינה גם היתר נקרא שם בייסוד חסדה
וכמו ששני פיקין תתאין היו בייסוד חסד גם היסוד נקרא בייסוד ת
דת אך שני פיקין תתאין שהם נה לא יט להם טיהן יסוד וכמו
שנבאר בייסוד קונה הכל ונמצא כי תב' בחינות שלונות חתם דלא נ
נתדו שני חלפי יעלעלע דלא שבהם נקראו הכין פיקין עילאין דנה
דכינה עם המוחין ולכן לא השני בחינות חתם נקראים חסדה וכינה
ותן דתת למעני נטשה חלפי השלישי יעלעלע וכו' נקראו פיקין ט
עילאין בייסוד דכינה עם המוחין ונקרא לעצמם והנה כינה הכין ל
למה איתא נקראת מזה והוא כי היא הנורנית תידיה בכל היצא כי כ
כטיעור שנתקדש פיקין קדמיה דנכח ליעה נטשה חסד בייסוד וכן
כיוצא ביה ומדו עטן איתא התודות ונטשית מזה לכל היענות ונורנית
קצבה בייסוד ואומרת תבאן ועז כאן יהיה חסדה ותבאן ועז כאן
יהיה חסד וכן כיוצא ביה והכל מתערב התקטנותם כקבוצו *
והנה עקרה חסד היסוד כי הלא הבינה התקטנותה לא היה לא
עז הוד כי הלא היסוד לא הספיק לא על תת דלא והטעם כי
היסוד של הבינה הוא סוד איתא כטעם כי איתו בלעזן יסוד חסד
שהוא כולל מחמת ריבוי האז אך היסוד של הנקבה הוא אומר
לבד ואינו מציאות חוטט כולל * והטעם נועם כי חסד רובו חסד
ולכן נמשך חסדו ריבוי אונ' ל היסוד אך הנקבה שהיא מן הצבורה
אין בה כח כדי שהיסוד של ה' יהיה כולל ולכן אין בו כח יסוד טעם
לרקן יסוד ל היצא ובמה ריבין מ' עז ק' עז באדנת גשאל כי סוד
הטעם דלא איתקטטט בכל צ' עז בייסוד וכו' חלפי יעלעלע וכן כאלה

האמת

דבר ארבע

הזיקנא דבאור ניקוסט אור במלוחין שלהם ופי מה נטשו להם
 מוחין פי נדי גס פי הארת האי מוחא במלוחין דלא נטשה לו סוד
 היסוד ומו כפניו דדאש של העניקא פי האי מוחא היצ ונרמז
 במהדר לשון נחית בדיקניה כפי : ואמגס יש תחיל היצ שהוא שם
 ונקד שביע מזוזת של רחמים והוא שם אהיה פיוק שהוא פי ונקד
 ומהו נקונה את הכל שאנו אומרים בפסוק אבות פי פי ונקד
 הוא קונה את הכל שהוא היסוד הנקרא כל ואמג קונה לפי
 שהוא קטן מוחא פנימל והנה כפי ביאנו כי כשא דמלכא ארמקן
 כתב שהיו ראשונים א הויק שלו וכן החסד נטשה חכמה ונמלא
 כי כשכופם קומתו הראשן שנטעל שפע אור הימה הוא סוד החכמה
 שהוא סוד החסד והנה מה החסד הוא סוד אברהם וממנו נ
 נמשך אחר כל הספירות עד באור א היסוד נמצא פי פי החסד
 שהוא אברהם פי היה קונה את הכל שהוא היסוד מהו כדריך
 אכנס לאל עליון קונה שמים וארץ פי הוא הקונה בסוד ונקד
 והוא שרקן כל השמים וארץ פי היסוד שהקנה מוחא ומהו הנת
 כפי כדאשית דפי פי עב לכד ארץ אברהם יתקדד פנא לאבר
 ואיתעליא האי אבר פי פי שלקח שפע מן תחילא דדיקנא נפק היסוד
 שהוא אבר קדוש הממוצע עם המלכות הנקראת מזה ומהו אברהם
 אבר מזה ואח היה בולט אבר זה פי התגבורת אור העליון תחילא
 קדשא ואמגס סוד לקנא קדשא דלא יש פה הפכט אחר תלמדה
 א דיקנא דעתיקא פי דיקנא לפי נמשכת תסוד החכמה שילא
 מוחא סתומא פנימל ככאס הקדמא מן אך לקנא תיא נמשכה
 תסוד המעש תיא והמעש ביארוהו בענין תנא קין והכל בסוד א
 לתר ומעפים נמש נאמר כי גס היסוד אפי' יש כל פלגא מעי' תידות
 והוא הנקרא תקן תחתן ולמה יכתמו כמל גדולה תיעה שנסדרו עליה
 פי בתיקת והנה מהאי תחילא זכלקנא דעתיקא כפי ביאנו שהוא
 סוד היסוד שדיקנא דעתיקא ותמה נמשך היסוד דמער כפי בסוד
 קונה את הכל פי גס סוד העניקא הוא סוד היסוד דאימא פי
 כפי' ולכן התקן תיא נמשך תיסוד העליון שמומנו דאפי' דלא :

דיקנא

התורה

כי המעשה שהוצרכו לן להוציאה לך היתה כל
 אותה היתה היתה היתה הוא כי כבר פיראנו בסוד
 ואלה המעשים כי קודם בהחלף האצילות לא היו רק עשר ספרות
 מן עשרה ומן וזו מקבלת מן ולא היה פכפך בשום אחד מהם
 רק בסוד כעלות כי כל אחד כעולה מכולם אך היה הכללות מ
 מעורב ומעורב בכל אחד מהם ובלתי בוד ותיקן עד שאחזקת
 תיקן ג' תיבה עין ונעשה הכתב פכפך לז שלם פטטר ספרות
 בסוד א"א ואח"כ א"א כמו שנתבאר כל מה והנה עתה בכח ה' א"ק
 עם השביעית הלא עד עתה היו כל אחד מהם נבדל ומפירו ה
 הפדל מעורב ועתה בוננת המתאצל העלון היתה לחבר וליחד כל
 ה' א"ק בסוד פכפך כי מה טעם עתה היו רשות הרבים עתה יהיו
 רשות היחיד כמו שפיראנו הקיטע יוצא בקב שלו והנה לחמור
 כל ה' א"ק בסוד פכפך אחד ותיוחדים מה במה הוצרך להכניס ל
 להתעבר בבטן המעלה שיתחדו שם יחוד גמור ויצא מעשה
 פכפך שלם תיוחד בכל פניו וגם המעלות כעולה עתה למכר
 היחוד הראוי ליה עמו כנולד ואמנם דע כי יש שני מיני עולמים
 וכל אחד כעולל משני עיבורים שהם ל והענין כי החלד היו ע
 עיבור ראשון הולך כליל בהלך ואח"כ ממך היניקה ואח"כ עיבור
 השני קדי שני עיבורים והם ל וכל מה בסוד ח' א"ק ואח"כ ת
 הולך עיבורים בלא ללקי הפעמות והרי הם ל עיבורים שהם
 ששה אמנם עיבורים הם ל לבד

ועתה

נבאר אוקס כט"ה הנה כבר הולפת כי לעולם
 סוד הנשמות של הצדיקים הם יוקר פנימים מן
 המעלמים כולם מן מאוקס שהם מכביאג יבידה וכו' וגם הם ילן
 כפי הערך עצמו של הכפיה או היכירה וכו' כמו שנתבאר במקומו
 בעתה והנה יש פמון ב' בחינות אחת הוא בחינת החיכנות כמו ל
 המיון ג' ה' הנשמה שפנים ותמה החיכנות נבראו כל העולמות
 של פ"ע כי כל ביהות שפעולם כולם הם בסוד פכפך אדם כעוד
 כ' תולדות כי כל פ"ע ש"פא ושי"פא אהר"י אדם ואש"ל המעלמים

כולם

התורה והמצוה

בולם הם כבוד חיצונית של זון והנה נבטכנו זון בסוד הלב
 כלעלן כהלכה בסוד תכנות לבד ואח"כ בא לו זמן דיניקה ואח"כ
 באו לו המותין בעבור שני נבל מה בסוד תכנות ואח"כ היו לו כל
 הכחיות לו עמם בבחינת הפעמיות של התלה הלב כלעלן כז
 ואח"כ זמן דיניקה ואח"כ המותין לכרך הפעמיות והנה מכחינה
 זו לפעמיות מהם סוד נשמרת הצדיקים וכל נשמרת המכדים נכלעו
 כ"א וכל נשמרת הנקבות בנקבה ומה רבין משה הן אר"ס כבוק
 חוכה מלאכי שלום מר יכבין אפי' מלאכי השלום אינם יכולים ל
 עבדם כי מה טען אומרו אפילו מלאכי שלום למה ישתטמן האחים
 עד שאתר בדם אפילו " אך הענין כי להיות שכל המלאכים הם
 מן החיצונית והנשמות הם מן הפעמיות והנה מלאכי השלום הם
 אותם המוקבלים נשמרת הצדיקים ואומרים להם שלום יבא שלום
 והם מלענין אותם והיה מן הראוי שפיו שבבחינה זו הם קדושים ל
 הנשמות יתר מן השאר וע"י מה איסור שיהיה להם כז מה שיכנסו
 ל"א אפילו מלאכי השלום אינם נכנסים "

ועתה

נבאר סדר העיבורים בבחינת החיצונית ונאמר
 כי הלא יש ג' מיני עיבורים א' הוא י"ב כנכר
 כגמרא משנה ככ"א קומץ אה לאתקדי קריסר ירחי " ועיבור ג'
 חגשים כדרך העולם " ועיבור מ' חגשים " והנה בסוד החיצונית
 שמשן השני עיבורים שהם י"ב ורשעה " ועתה נבאר הענין "

דע

כי הנה איתא בגמרא ששאל נורנעו רופוס את ר"ע
 אימה מעשים נאים של הק"ה או של בני אדם נאמנ
 זה כדי לשאול ממנו למה לא נכבא האדם והוא וקטיב כי הק"ה
 מוציא חמים ואדם נוטה אותם עלסקאות כדי שיש לפנים סוקר
 הם מתקדנים ע"י האדם והנה סוד עיבור של ג' כלעלן כהלכה הוא סוד
 של א"ל עצמו נה"י שלו ומהמיוון שבו עצמו נעמו ג' כלעלן כז אך ה
 העיבור שני של המותין הוא מאווא והנה מא"ל כי כבד ביארתו ל
 משאלו נורנעו רופוס " והענין כי הלא כבד יצ"ר שאין כ"א רק ע
 ספירות ולא נמכר בו מלכות " ואמנם סוד היסוד שבו הוא בסוד

מדרש חזקוני

מכר ונקדה דתתון דתתנה דכחול עבה ונקבה כמגה דתתנה צדיק
כתמר ערק אמנם גם יחד סיחה שנית לכרך דעבוד כי האריך
לדקטולת א הו' פירקין נהי' עלו כחצת עלו שהם מקום און נה
כאון והיסוד בלעף אשר הוא היסוד של עניהם חצו לכאן וחצו ל
לכאן ואם ע' התלבטות כאון עצמם שהם מכר ונקדה אם
שגשג ע' היסוד שבו ואם הוציא סוד היא כסוד ג' כלילן בתלת
ולתקביל דבסוד ג' מיעא לכר בנוס נמצא כי עבוד מה עיקרו
הוא היא עצמון דק שהיה בהתלבטות כאון והנה עבוד מה
הוא סוד יב' חש' נהו סוד הנ' בקו המדה כי הנטיעות נהיהו
התן יב' חש' ומהו העטן כי נולע כי און עיקר מיוצג הוא ע' חמול
דיקנא דעיקרא השמיני שהוא שהיא אפא כי הו' הוא של אימא
וכבר ביארנו שהוא סוד ג' שמוק של מילוי יוק נמצא שיש בו יב'
יוק וכדי לקבל מלא היב' הזכרנו לשהות התן דביסר ידתי " גם
מעם אחר כי לו היו ערה ג' בחינות וכאן הו' ג' אחרתן כלילן
בהו והמלכות ל' כוללים בג' וכך שכל אחד מלא הו' הדיאטונים
יכול כל ה' אחריס הנה ג' ל' הם יב' גם כי המעלות דביסר
להיות כוללן מכל הו' האחרות ואחר שכל א' מהשלט אחרות
היה מולל בג' ראשונות הדי הם יב' וכל מה כסוד הנוק מן כ
כלילן בטלש והנקדה דביסר לון אמנם סוד היא הוא מה ג'
כי היא הוא ג' נהי' ונבלעו בחצת עלו כאון הדי הם כלעות אחר
הכולע שש עוד כלעות שני והוא חצת עלו כנהי' עלו הדי הם ששה
אחרים ככלעות ב' הדי הם יב' " והנה מעם שני למד הזכר
הנהי' של א' להכלע בחצת עלו כנהי' כאון המעם הוא כי כפר
ביארנו כי מא היה רחלד זק והזכר ערה לדחזיקס כסוד דמק
היסוד עכצת אחד מיוחד ולכן הוצרכו להכלע נהי' היא בחצת שהם
שם מתקרא לעילא ושם תעלה לעקרא כהנו שלבים להכלע נהי'
עם חצת בן דהיפוס חצת כנהי' עלו עצמון כדי שיהיו גם הם ששה
כדי להכלע את המעכ עצמון הו' שבו כסוד ג' כלילן בתלת " גם
גם מעם אחר עם מה לעטן עבוד היב' חש' כי כהנו שביארנו כאן

שגשג

תפילות

שגבולותיה בתיבת יוסף בנה. הוא הוסיף גם מה בתא כי הוק
 שנה הם נכללים נהי בחצית וחצית פתח הדף הם יב אחת כשיצא
 לתוך נכסמ מליאנת הוק אתר שנכללו זכר וערה נקדו כסוד י
 טס קאות נמט אך כסוד פכפכ כללם מה כמה וכלמה הוטלם
 סוד היניקה אך היניקה זו אין בה עכור ולכן אין אנו ממיכיס
 דק ב' עיפוכים אך עכ"מ בערך מה נקראת יניקה כסוד עיבור
 ודענו כי הלא מסוד השלים של היניקה ינקו עתה יבדלו היניקה
 נקראים שלם ומודם הוא טס שלי אמנם פכפכ פיאמנו כי טס שלי
 הוא כולל טס פו וע"ב וכ"ן והם כסוד ז' קוים כ"ז חסד ע"ב גבוק
 כ"ן ק"ת והוא הטס עצמו העולה כ"ו והנה מסוד לו לדגיס
 הנקראים שלי נימנו ניקו הרעל קאות הראשונה תלת שלו
 ואח"כ גם הנ"ל שלו ינקו מטפ ונטפ כ"ו ע"ב כ"ו אחרי כן כנוצט כי
 גם כנ"ל יט סוד פ"ו ע"ב כ"ן כנו כ"ז אבות י" גם הדפ"ש כי
 הלא טס שלי הנ"ל כרודה הוא כטני פנים האחד כרפה והאחד
 כדע כנו פ"ן שלי ילן והנה החצית הם מסוד שלי כרפה שהם
 יוקר רחמים אך נהי הם מסוד שלי כדע הכי כי כיניקה יט סוד
 עיבור ג"כ שהיא ע"ב כ"ן שהם אורתיות עיבור ומה נמשך מ שנים
 עוס א' כנ"ל ואח"כ כטכאו לו התוחן אמ נעשה כן י"ג שנים ט
 שלימים ואז הוא אדם צמור והנעם כי הלא הוא נ"ך ואח"כ נעטם
 לו התוחן **כ"כ** אחסנתא לכבני נאיתיה ורדין שימכין הכי ל תוחן
 כסוד תלקיפים קו"ב שיכנסו בו כנ"ל ואח"כ כדכנס בו נסנסו כ
 כסוד ז' תוחן לבד כי השני עימכין נכללו כאחד הכי הם כמירת
 מ תוחן סוד התקית והתנים והוק הכי י"ג י וערה נבא סוד ה
 העיבור השני שהוא לבק התוחן יי

הנה
 עיבור מה יחמו נ' חדשים כסוד נ"ך והרעל תוחן
 הפנימיים הם נ"ג שכולל הי"א ואמנם דע כי עיבור
 מה אינו כמות הראשון שהוא הי"א עצמו אבל כ"ן מועד א"ז עצמו
 לתת תוחן ז' הי"א עצמו אך היה על ידי הרעלנות א"ז כהם רק
 שיקדו הם א"ז עצמו אך עיבור ראשון היה להפך והנה מה

במשך לו מסוד קמחל השמיני דהקניא כמל שיש בו שבעה הנה
 של יודין והנה יש בה מ' (מ' ובגמ' היה עיבור זה מ' חודשים כי
 מסוד מ' וזין הדם היו מ' חודשים לו למק' והיה כל ימי הוא סוד
 התיכנות למ' בסוד כל העלמות כלם והנה יצא איך העיבור
 הראשון היה לא עצמו שנתהו מניה וכיה בסוד היסוד שבו ה
 הקולל מבר ונקפה וע' מיוצג נעשה סוד לבוש לו והם סוד וה
 של מ' בסוד התיכנות י' אמנם אחז היה כל העטן הנקל מ
 מעם שני ככחיה הפנימיות של לא עצמו ולא כהרלכשוקם כמו
 למשל ומצאו נעשה פנימיות למ' ומצאו נמשכו כל הנשמות
 ואמנם סוד הרין עינכין שככא הם הראשון בסוד מ' חודשים
 והשני בסוד מ' חודשים בסוד העטן לא ג' שנכללו נה' של אה' ב
 בחנה אך ע' החנה שלו נכללו כחכד שלו עצמו נמצא שהם ג'
 של ג' והם נכללים מכל מ' ספרות של לא עצמו והם סוד הע
 חשים (תהא) ומזה נטו וק' פנימיות של הישע ונקפיה ואחכ
 עיבור ב' של המוחן למק' הפנימיות זה היה סוד שלון מאז וזה
 בסוד מ' ספרות לערבך יומן הנכללים בלא כטבעה דג' למק' ד
 גילה ולכן היה עיבור מ' חודשים והנה להיות כי אין יכולת להטע
 בשום אמטנות כל הי' לערבך יומן דק השט תחנות ומחזי ה
 החמד ואילו נכחי העטן אין להם שם הטעה בלא דק כיוולת
 לשבעה שולדת למק' ומעט כמט' ומל ואינה עוקרת למ' חודשים
 והנה במה רבין כי רוב הצדקים נולדו לשבעה למק' ומעט כי
 כולם הם נמשכים מאותם השבעה דג' למק' והי' במה י'

כבר

כי ארנו איך יש למ' ד' מעמין שהם אחסנת אבני ו
 ואימיה ורין עינכין והנה בלא השני מעמין שהם
 אחסנתא וכו' שהם חבמה כצד הנה יש לק' סוד ה' חודשים
 כנתיב וכן למטה בתוך הרין עינכין יש לע' אה' שבעה ב
 פינהם ומל' כי א' עוקר ה' ואמנם האחד שאר למעלה ואינו יורד
 ומתמשט כמו השני ולכן היה כתיב ולא נרבעו עלילות אבל הערת
 השני היה כתיב לו נרבעו עלילות כואו והמעט הוא כי הוא יורד

והתקטנה לפניה ארזין וזתם בראין לבאן ולבאן נחנא חולך דרך ע
תקמטות מבאן ומבאן ליהתקטנה זאן דם דלעילות ודטורמות אסר
עו נהקנו והוא מתקטנה בחמד צבורה והוא סוד יתקב אשר סתב
כיה עם חסיד תתחמד והנה מציאות לטות לו הדאשן הוא מ
מקונו מתקין אנפן דאא שהם מילת דמ' ל"ג תיקוני דיקנא שהם
קדין תפתין לבדו פתיב ואמור ואמנס הוא בסוד מ' בי הוא כולל
כל השם תיקונים דהוא ויהוא שביעיהם י' ולבן לעל' כי מני
או כוללים מ' שמות שם ס' כי הוא כולל כל השם תיקונים
ד'הוא ויהוא שביעיהם ושבט פנעמיהם ס' דם פ' אמור לבן תיקון
מה נקבא אמור י' ואח"כ מתקטנים מ"א שמות לו דמיליים
שלהם שהוא כטקסיד השם עצמו שהוא כ"ו שאר דמיליים ל"ג ש
שהוא כ"ג הכל נאן כולם מתקטנים עד לכינה אמור עליו
ושם ששם מתעלה פנה ומהו סוד רובת אמור היתה בפה
ואומנו פ"ה ק"ז במילי יוד כמה ז"ן ה' שהם כ"ג ל"ה לדורות כ"א
בסוד דמיליים של ס' דמיליה הכל נאן דהם סוד מ' הכלים
שאמ"ג קהל ואח"כ לו דמיליים שונאים מ"א האמה מתקלבים
בד"ס מ' סביבות התקנות סבה ואח"כ מתחבבים יחד באשר
נכנסים אחסנתא לאבדה ואימיה בנה' שלה להעשות מומין ל
דימיר ~~מ' פנעמיהם~~ ג' כן שבעה מיליים או בסוד ל"ג
מכריע ב"ה ~~והנה~~ שבעה פנעמיהם מה דמיליים י' סג ע"ה
הכולל והנה משה רבינו עליו השלום מכה למה דלע"ה העלון
ג' כן ומהו וירא ה' כי סג לראות מבאן נמוך סוד המון
שנאמ"ג בו למ"ה דקלוקל י' סג ונה' לא מכה טוס אדם
להוי"ד דעת מה למעלות כי אם משה רבינו עליו השלום
כלבד ~~מ"ה~~ מ"ה שם מה הוא ק"ל וז"א סוד דלע"ה דק"ל סוד
למעלות ~~סוד~~ דעת מה זכאב"ק"ל האחד למטה במכר ומהו
למ"ה דקלוקל י' ג' יש"עק השני מן השני עמ"כ וס' סוד ה'
חסדים ה' צבורות שהם עשר היות שהם כ"ג סג וכאשר
סוד מ"ה ה"ה שהוא מיליא אלפין ואכסודבאן אמ' ה"ה חסדים

מתקטנים

גדרה זוטא

מקטנים כמכר התענה כלת חמד והיא צבורות יודות כטקטא
 ואז נעתי של נשים קלה שהם ה' הניורט לא סוד
 הצבורות שהם כג' קל ועם ה' הניורט



עצמם הכי קלה ומדו סוד

ה' פסוקים שבפטר

קלה טמט

וכל

פסוק מהם

הרה ומת הם כו כעז

הינה אחת והם כג' קל נחמזו

לענין כי אורם הדכלים זכאים וניקנים

התחנה ה' הנוקטא בסוד קלה ואז נקראת לכך

אז ומדו נרא אליו ה' בלכת את ויבא ה' כי סג לבאות

כי נעטר לכך אז כסגז אוקס הדכלים

שהם כג' סד כי הכל נקרא הכל

אחד י' קס תפזי כה

שהוא כי האדכא וה'

יאינ שינו

54
 489
 28
 517

כתיב

אפי

